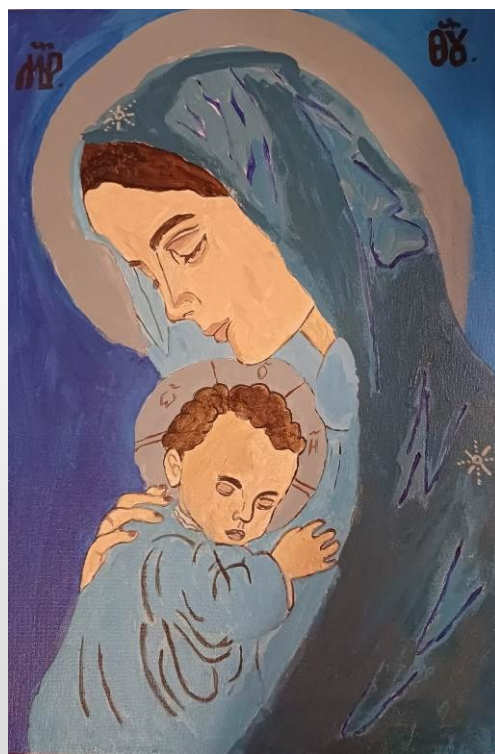

Motto

*„Crăiasă alegându-te
Îngenunchem rugându-te,
Înalță-ne, ne mântuie
Din valul ce ne bântuie,
Fii scut de întărire
Și zid de mântuire,
Privirea-ți adorată
Asupra-ne coboară,
O, maică prea-curată,
Și pururea fecioară,
Marie!*

Spirescu Selena-Cezara, cl. a VI-a A

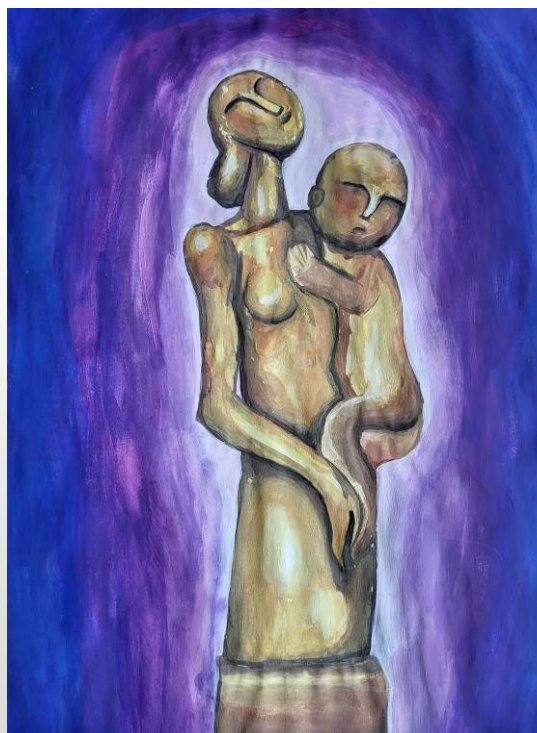
Bujanovschi Cosmina, cl. a III-a D

*Noi, ce din mila sfântului
Umbră facem pământului,
Rugămu-ne-ndurărilor
Luceafărului mărilor,
Ascultă-a noastre plângeri,
Regină peste îngeri
Din neguri te arată,
Lumină dulce clară
O, Maică prea-curată
Și pururea fecioară,
Marie!”*

(Mihai Eminescu – „Rugăciune”)

Dacă nu m-ai mai aștepta

Dacă într-o seară
n-aș mai veni acasă,
să nu aprinzi lumina,
mamă...
ochii tăi au ars destul.
Să lași fereastra închisă,
să nu mai cauți pașii mei
pe drumurile goale,
că pașii mei s-au rătăcit
în mine.
Dacă va bate vântul,
să nu crezi că-s eu
care te strig încet —
e doar lumea
care-și cere iertare prea târziu.
Ți-am promis primăveri,
și ți-am adus toamne.
Ți-am promis zâmbete,
și ți-am adus tăceri.
Iartă-mă, mamă,
că am crescut frumos pe dinafară
și frânt pe dinăuntru.
Că ți-am ascuns furtunile
sub părul pieptănat
și sub „sunt bine”.
Când mă priveai,
vedeai copilul tău.
Eu vedeam doar
un gol care mă striga.
Dacă într-o zi
vei vorbi cu poza mea,
să nu mă întrebi „de ce”.
N-am știut nici eu.
Spune-mi doar:
„Odihnește-te, puiul meu.
Ai fost obosit.”
Și poate, de undeva,
dintr-un colț de cer,
voi plânge pentru prima dată
fără să doară.

Popescu Ilinca, cl. a VII-a C

Popescu Ingrid, cl. a VII-a C

Mamă...
dacă m-ai iubit prea mult,
iar eu prea puțin pe mine,
nu e vina ta.
E vina nopților
în care am tăcut
când trebuia să strig.

Boloca Maria Eliza, cl. a V-a C

Spune-mi...

Spune-mi, șoptește-mi minciuni!
Ce ascunde privirea ta, acei ochi pătați de amurg?
De ce privesc cum ochii-ți cad în pământ?
Și eviți să îți povestesc ce mă roade când te prind visând.
Acele două mărgelile sunt cusute în pământ
Chiar și el jalește taina privirii tale, un loc ascuns din mormânt.
Ce se ascunde dincolo de șoapte,
Ce ascunde privirea ta, mă frământă
Și mă doare.

Dăscălescu Anastasia, cl. a VII-a A

Marea

Întinsă peste tot orizontul,
Marea vastă acoperă totul.
Inima-mi umplută de valuri,
Neputând ajunge la maluri.

Gingașele raze aurii,
Părăsindu-și mama în urmă,
Dansează peste șuvițele albastrii,
Formând spectacole ce parcă răsună
Într-o mare serenadă divină
Ce-ți spală toate gândurile de vină.

Îți invidiez libertatea
Însoțită de maiestatea
Deplasărilor tale sfidătoare

Ivanov Sofia Maria, cl. a V-a B

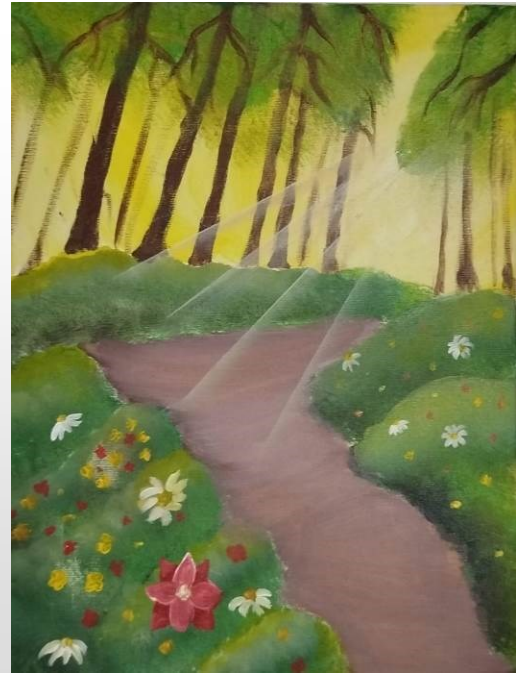
Olaru Ioan, cl. a VI-a C

Însă, uneori plăpânde și aducătoare
Doar de liniște și pace
În sufletele noastre opace.

Musteață Daria, cl. a VII-a A

Un gust din penaj

Mirosul de flori, de polenul înmiresmat,
A hipnotizat pădurea, lăsând un trai ezitant.
Gustul de iunie ce se află pe sfârșit,
Călătorește pe-o creangă, la un moment nepotrivit...
Un aranjament de dimineață,
Sub colierele de frunze regale
O dragoste eliberată își face loc prin cântecul de vară.
Privirea, delicata mișcare,
Oferă naturii un spectacol de sărutare.
Dragoste neomenească, să orbească printre ochii goi;
Să aprindă stropul de speranță-n suflet
Ce trăiește provocat de noi.
Cununie a naturii, iubire cu urmă de penaj
Sentimente care, poate, vor oferi un răspuns
În peisaj...

Olaru Ioan, cl. a VI-a C

Dăscălescu Anastasia, cl. a VII-a A

Luptătoare

O fată foarte fină
Prinsă într-o inimă goală
Caută un prinț ca să protejeze
Regatul căzut în dragoste romană.

Merge doamna toată ziua
Prin codru, munți și noapte lungă,
Găsește o casă picăteaua
Cu o vedere „mileșeaua”.

Pe polița pătrunsă de pițigoi
Se află un prinț tăios
Cu mâner de aur orgolios
Și cu model vântuos.

O ia de pe tronul săracăcios
Mișcă lama ca un bărbat orgolios
O ridică către cerul maiestuos
Spre balonul alb și foios.

Olaru Ioan, cl. a VI-a C

Se întoarce în regat
Prin văi, munți și sate aurii,
Ca să-i prezinte majestății
Prințul auriu încoronat.

Dar regele nemilos
Îi ordonă prințesei curajoase
Să ardă lama țepoasă
Și să-l arunce în vama ascunsă.

Și aceasta, ce face?
O păstrează cu vitejie.
O ascunde sub paradisul somnului
Și o folosește la lumina lămpii
Care scade pe zi ce trece.

În ziua luptei
Prințesa se oferă
Dar regele nici n-o vede pe maiestuoasa fată
Ca pe un soldat neînfricat
Cu un orgoliu înalt.

Dar fata nu se lasă
Se îmbracă în haine argintii,
Își pune pălăria din paie cenușii
Și ia un cal cu blană arsă
Și se îndreaptă spre terenul falsat.

Acolo, își vede tatăl întins.
Alinat pe o baltă de culoare cărămizie.
Împreună cu soldații lui demni
Agățați pe copacii daci.

Fata se calmează și se aproprie de inamic
Cu prințul ei în mână sa
Și cu încredere în inima sa
Se aproprie cu viteză de mărija sa.

După un clipit, învingătorul e declarat
Prințesa e pe teren, cu lacrimi în ochi,
Închinată în dreptul bilei aurii
Cu sabia în pieptul armurii plat.

Coroi Brianna, cl. a VII-a A

Coroi Brianna, cl. a VII-a A

Coroi Brianna, cl. a VII-a A

Profesor coordonator, Domnari Monica

Primăvara

Primăvara a sosit,
Cu soare cald și ciripit,
Cu iarbă verde și flori mici pe câmpii,
Cu jocuri vesele de copii.

Ghioceii au ieșit ușor,
De sub zăpada rece-n zori,
Iar pomii poartă muguri verzi,
Ca niște pui pufoși și mici.

În pomi e mare veselie,
Păsările cântă cu bucurie,
Iar fluturii, ușori în zbor,
Plutesc peste câmpii, în dansul lor.

Râul curge lin la vale,
Sub cerul limpede și moale,
Și toată lumea e voioasă:
E primăvara cea frumoasă!

Andrusiac Emanuela Elena, cl. a V-a B

Primăvara-n școala mea

Primăvara bate-n geamuri
Cu lumină și parfum,
Iar în curtea școlii noastre
Râsete pornesc la drum.

Ghiozdanele stau cumiți,
Pline de visuri și caiete,
Dar mai scapă câteodată
Și câte-o glumă pe-ndelete.

În clasă cresc idei frumoase
Ca lalelele în soare,
Fiecare lecție nouă
Ne deschide-o altă zare.

Uneori privim pe geam
După nori ce trec agale,
Dar când sună clopoțelul
Ne întoarcem iar la lucru.

Profesorii, cu răbdare,
Ne arată drumuri noi,

Grijincu Alesia Rebeca, cl. a VI-a A

Olaru Ioan, cl. a VI-a C

Aprind flacăra cunoașterii
Zi de zi în mintea noastră.

Școala nu e doar o clădire,
Cu ferestre și cu zid,
Ci locul unde orice vis
Poate prinde rădăcini.

Mandici Martha, cl. a V-a B

Primăvara

Primăvară, ești un dar!
Tu ești prima-n calendar!
Florile când înfloresc
Mă îndeamnă să zâmbesc.

Primăvară, ești frumoasă!
Ne aduci lumină-n casă!
Câmpurile înverzesc.
Primăvară, te iubesc!

Popovici Antonia Cristiana, cl. a V-a B

Dor sub flori de primăvară

Sub cerul blând al primăverii târzii,
Se leagănă doruri pe ramuri pustii,
Iar vântul aduce, încet, printre flori,
Ecoul iubirii din alte izvoare de dor.

Magnolii se scutură lin peste drum,
Ca visele noastre pierdute în fum,
Și fiecare petală ce cade ușor
Îmi spune că încă te port în fior.

În iarba cea crudă, cu rouă pe ea,
Se-ascunde povestea ce-am fost cândva,
O primăvară de șapte și vis
Ce timpul, tăcut, prea repede-a scris.

Și dacă te-ai întoarce o clipă, acum,
Sub pomii ce-n floare își spun al lor drum,
Aș prinde lumina din ochii tăi iar
Ca-n prima primăvară... cu dor și amar.

Munteanu Matei Claudiu Ciprian, cl. a VII-a D

Lazăr Ștefania, cl. a VI-a A

Lungoci Andreea Ioana, cl. a VII-a D

Vara

Vara vine zâmbind pe pământ,
Soarele dogorăște pe câmpie,
Maci roșii prin iarbă se-ascund
Lanuri de grâu în vânt iar adie.

Marea albastră pe toți ne îmbie.
Să ne scăldăm cu bucurie.
Cireșe coapte mâncăm cam o mie.
E vară, vacanță! Ce veselie!

Vaman Florin, cl. a V-a B

Vara

Vara a venit,
Florile au înflorit,
Totul e verde-deschis,
Iar eu mă simt ca într-un vis.

Totul e frumos și roz,
Zici că e un vis frumos
Vara este minunat
Parcă sunt într-un palat.

Apa curge liniștit
Vântul bate răsucit.
Copacii au fructe coapte,
Delicioase și zemoase.

Hreniuc Naomi, cl. a V-a B

Toamna

Dragă toamnă, ai venit!
Ai adus în pomi culoare,
Frunze galben-aurii,
Se împrăstie în zare.

Norii deși și fumurii,
Scutură picuri de ploaie,
Peste dealuri și câmpii,
Din cer cad șiroaie.

Parfum de gutui,
Cu gust amărui,
Și struguri în vii,
Veniți, dragi copii!

Popovici Andreea Nicoleta, cl. a V-a B

Andrișoiaie Gabriela, cl. a VII-a D

Apetrei Alma, cl. a VII-a D

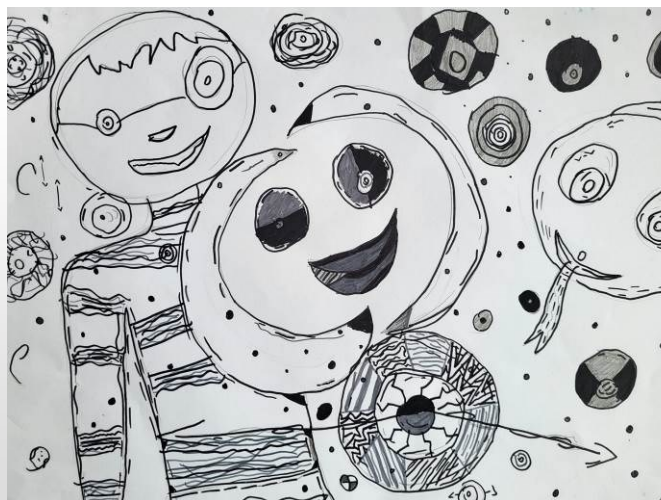
Pixul leneș

Un pix cam leneș stă pe masă,
Nu prea-l prinde dor de clasă.
Când îl iau să scriu ceva,
Zice parcă: „Nu-i acum, mai stai așa!”

Ba nu scrie, ba se-oprește,
Ba din vârf cerneala-i țâșnește.
Când am test și sunt grăbit,
El devine... adormit.

Îl mai bat ușor de bancă,
Poate-poate iar mă ajută-n treabă.
Dar el parcă face haz:
„Hai, mai lasă-mă un ceas!”

Și totuși, când chiar vreau,
Două rânduri tot mai dau.
Pixul meu, cam șmecherel,
Face glume... dar scriu cu el.

Lupășean Fabian, cl. a V-a A

Loghin Loredana Mihaela, cl. a VII-a D

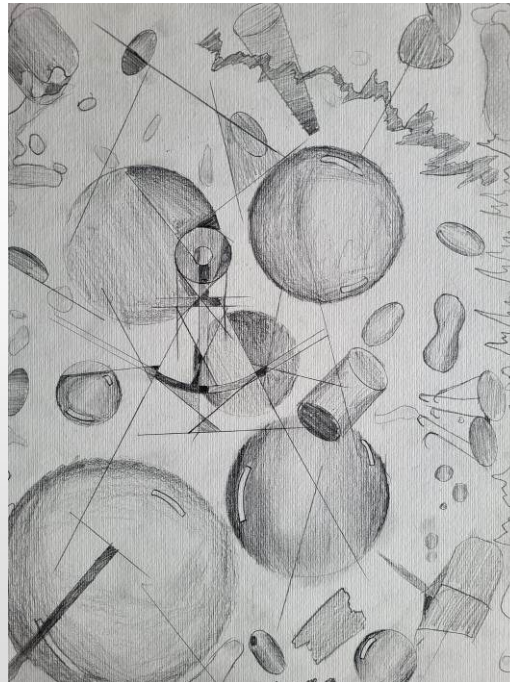
Sticksul rebel

Am un sticks uitat pe masă,
Dar el nu stă locului... are viață, viață, viață!
Sare în sus, se rostogolește,
Și pe podea... ca o minge... se învârteste!

Fratele meu vrea să-l prindă,
Dar sticksul fuge sprint și zburdă,
Se lipește de picior, apoi de nas,
Parcă spune: „Haha! Nu mă prinzi, mă las!”

Sare în farfurie, apoi pe scaun,
Se ascunde în punga cu unt și cu zahăr brun,
Îl caut cu ochii mari și panica crește,
Dar el râde... parcă-i un mic geniu, se preface!

La final îl prind... sau așa cred eu,
Dar când mă întorc... hop! Fuge din nou, mereu!
Sticksul rebel... e mai puternic ca mine,
Și eu râd, căci e clar: azi n-am șanse să-l prind!

Irimia Andrei Valentin, cl. a VI-a B

Varga Yasmina Ștefania, cl. a VII-a D

Ritmul inimii pe hârtie

În liniștea serii, când totul adoarme,
Pun pe foaie un gând curat,
Iar stiloul, cu pași ușori și calzi,
Se mișcă lin pe albul nepătat.

Sunt rânduri scrise din teamă, poate,
Sau bucurii ce nu mai încap,
În litere mici și ușor plecate,
E tot ce sufletul a adunat.

Când foaia tresare sub mâna mea,
Simt ritmul tainic, rar și domol,
Ca o bătaie de aripi de nea,
Ce lasă în urmă un vis ușor.

Rămâne aici, în caietul uitat,
O lume întreagă, un suflet aprins,
Căci tot ce în versuri am adunat,
E ritmul inimii mele, cuprins.

Balan Iulia, cl. a V-a A

Leșan Luca Victor, cl. a VII-a D

Profesor coordonator, Schipor Andreea Bogdana

Crăciunul ce se naște în tăcere

Când vin sărbătorile, orașul meu se schimbă,
Lumini calde se aprind pe fiecare stradă plină.
Parcă totul devine mai liniștit și mai clar,
Iar iarna aduce un aer de sărbătoare în dar.

Colindătorii pornesc în grupuri mici, voioase,
Cu glasuri curate ce răsună pe la case.
Și chiar dacă blocurile sunt înalte și reci,
Colindele lor ajung la inimile tuturor,
De la mici, la cei bătrâni și seci.

În parcul orașului se ridică bradul cel mare,
Decorat cu globuri și stele lucitoare.
Oamenii se strâng acolo-n fiecare seară,
Să simtă bucuria Crăciunului care coboară.

Așa se păstrează tradițiile în lumea mea
Prin lumină, colinde și oameni aproape mereu.
Și în fiecare iarnă, în seara de Ajun,
Orașul devine un loc mai cald, mai bun.

Petrescu Sebastian, cl. a V-a A

Bălan Alesia, cl. a VIII-a A

Eroii amintirilor noastre

Am fost eroii amintirilor noastre,
Îmbrăcați în speranțe cusute de mână,
Ne-am promis stele fără să știm,
Că mâinile noastre nu le pot atinge.

Am răs prin ploi și am adormit sub ceruri goale,
Ne-am strigat pe muțește,
De la un capăt la altul al lumii
Pe care o credeam doar a noastră.

Sciam povești pe ziduri de fum,
Ne desenam visele pe oglinzile sparte,
Și nu ne păsa că lumea uită,
Că timpul rupe,
Că iubirea, uneori, pleacă.

Ți-am învățat privirea ca pe o poezie,
Mi-ai adunat tăcerile în palme obosite,
Eram refrenul începuturilor noastre,
Și sfârșitul pe care-l ascundeam sub covoare de frunze.

Am fost cântecul neterminat,
Împletit între două respirații,
Am fost tăcerea după ultimul vers,
Și plânsul mut din univers.

Te-am purtat în buzunarele hainelor vechi,
În cioburile de pahare sparte,
În mirosul de ploaie,
În nopțile prea reci ca să le trecem singuri.

Și chiar dacă drumurile ne-au șters urmele,
Chiar dacă alte mâini ne-au șters chipurile,
Noi rămânem acolo,
Undeva între un „atunci” și un „niciodată”,
Undeva între prima privire și ultimul rămas-bun.

Chiar dacă nu mai scriem piese împreună,
În fiecare refren abandonat,
În fiecare vers uitat,
În fiecare șoaptă furată de vânt,
Suntem noi.

Bălan Alesia, cl. a VIII-a A

Procopiu Gabriela, cl. a VII-a C

Procopiu Gabriela, cl. a VII-a C

Sfârșit...

Au trecut anii ca o clipă,
Cu râsete pe coridor,
Cu teme scrise-n bancă-n grabă,
De parcă eram un scriitor.

Am fost copii cu pași grăbiți,
Cu emoții la ascultare,
Cu prieteni ce au devenit amintiri,
Ca nouă la purtare.

Acum privim spre alte zări,
Cu teamă, dar și cu speranță,
Lăsăm în urmă nouă ani,
Și prima noastră „viață”.

Rămâne școala ca un dor,
În sufletele noastre vii
Și noi pășim spre viitor,
Mai mari, dar tot cu suflet de copii.

Grijincu Alesia Rebeca, cl. a VI-a A

Reuț Iliuță, cl. a VIII-a A

Umbra din mine

Privesc spre cer, dar cerul tace
Cu stele reci, nepăsătoare
De parcă dorul meu n-ar fi
Decât o umbră trecătoare.

Și totuși ard, tot mai adânc,
În liniștea ce mă cuprinde,
Mă bate-un foc, mă bate-un gând,
Și sper la un suflet blând.

Din cenușa nopții grele
Se va ridica o stea,
Iar umbra care m-a urmat
Mă orbește cu lumina sa.

Popovici Lavinia, cl. a VI-a B

Reuț Iliuță, cl. a VIII-a A

Profesor coordonator, Crețan Lenuța Andreea

Coșmarul celui drept

Nu știu când totul s-a schimbat,
Eu doar am spus ce-am observat,
Dar au început să spună despre mine
Lucruri care nu erau, știu bine.

Mi-au zis că sunt prea direct,
Că adevărul meu e prea corect,
Că mai bine-aș minți puțin,
Ca să fiu „bine” printre ei.

Dar eu n-am știut să joc așa,
Să spun altceva decât aș vrea,
Și încet, fără să-mi dau seama,
Am rămas singur... asta-i drama.

Pe drum s-a pierdut ceva ușor,
Un răs, o voce... poate un dor,
Nu spun nimic, dar simt mereu
Că lipsa aceea apasă greu.

Ei au vorbit, eu am tăcut,
Și multe minciuni s-au făcut,
Dar chiar și singur, chiar și rănit,
Rămân același om, cinstit.

Lazăr Ștefania, cl. a VI-a A

Juravle Iasmina-Andreea, cl. a V-a D

Primăvara

Primăvara a sosit ușor,
Cu flori și cântec de izvor,
Cu raze calde de lumină,
Ce mângâie întreaga grădină.

Copacii prind din nou culoare,
Iar păsările cântă-n zare,
Un vânt ușor aduce dor
De cer senin și viitor.

Ghiociei râd în soare,
Iar iarba crește pe cărare,
Totul pare un vis frumos,
Plin de viață și luminos.

Bodnar Maximilian, cl. a V-a C

Juravle Iasmina-Andreea, cl. a V-a D

Albinuța

O albinuță,
Tare drăguță
Zbura peste o căsuță
Ce era cam micuță.

Miere colecta,
La stup o transporta
Și pe aceasta,
Tot o repeta.

La căsuță venea,
Ceara o păstra
Și reginei dădea
Doar bunătatea.

Bucuroasă, regina
Pregătea cina
Venea albina,
Reginei se închina.

Masa o savurau,
Împreună se bucurau
După, la lucru mergeau,
Unii păzitori stăteau.

Iarna a venit,
Dar ei s-au pregătit.
Polen au gătit
Și cu toții au zâmbit.

Pirckmayer Eva Stephana, cl. a VI-a C

Dragă mamă

Tu zi de zi ești lângă mine
Mă ocrotești și mă iubești,
Și astăzi eu am pentru tine
Cuvintele ce le dorești.

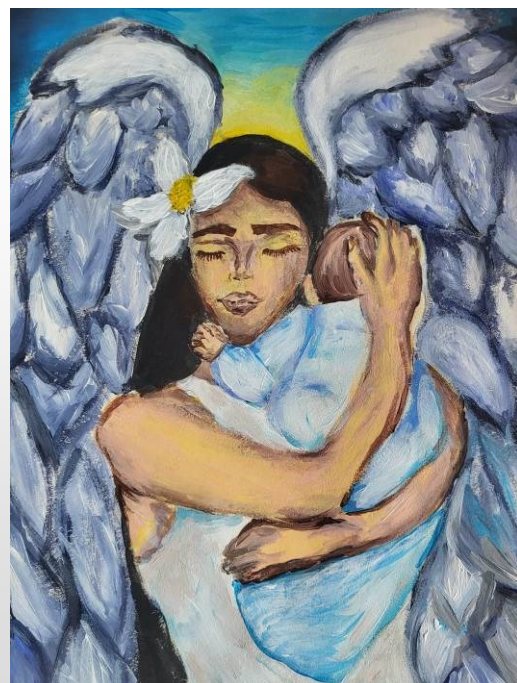
Îți mulțumesc, mămico, pentru viață
Și pentru grija de zi cu zi.
E lângă mine și mă tot învață
Cum să mă port, din zori de zi.

Eu te iubesc așa cum nu găsești
Pe lume iubire mai curată,
Te rog frumos să nu mă părăsești,
Mămica mea cu vise îngerești.

Munteanu Matei Ștefan, cl. a VI-a C

Popescu Ingrid, cl. a VII-a C

Popovici Lavinia, cl. a VI-a B

Profesor coordonator, Mandiuc Veronica

Primăvara

Primăvara încet sosește
Și ne dă ușor de veste.
Florile vor înflori,
Fericiți noi toți vom fi.

Păsări vor cânta în cor,
Nouă ne-a fost tare dor!
Natura învie toată,
Hai, copii, ieșiți la joacă!

Fericiți cu toți vom fi
Și afară vom ieși.
Jocuri multe inventăm
Și-mpreună ne distrăm.

Dumitrescu Maria, cl. a II-a A

Iarna

Iarna pe neașteptate
Vine încet, ușor, ușor.
Ramurile înghețate
Dorm în frig, domol.

Păsările călătoare
Au plecat demult, din toamnă.
Lăsând cuiburile goale
Cuprinse de-a frigului spaimă.

Iuga Evelina Maria, cl. a II-a A

Prof. învă. primar, Rotariu Voichița

Primăvara

Primăvara-și face loc
Între norii cenușii.
Ea aduce bucurii
Și la cei mai mici copii.

Natura prinde viață
Și totul se dezgheață.
Copacii înmuguresc,
Și florile înveselesc.

Tironiac Daria, cl. a II-a A

Bândiul Xenia, cl. a IV-a A

Copiii cântă-n cor,
Imn de veselie.
Fluturi cu miile,
Joacă pe câmpie.

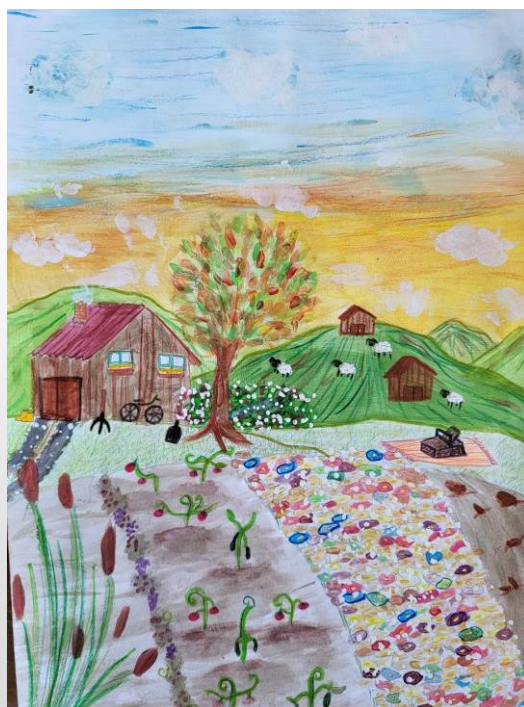
Pătrăucean Matei, cl. a II-a B

Fluturașul

Zboară-n soare, flutur mic,
Viața-i scurtă, dar e-un pic.
Dans în aer, clipă de joc,
Apoi pleacă, fără loc.

S-a născut azi, moare mâine,
Dar în zbor, e rege-n lume.
Viață de fluture, scurtă poveste,
Dar în frumos, e veșnică-n soare.
Viață de flutur.

Chira Iacob, cl. a II-a B

Vlădean Ana, cl. a IV-a A

Profesor înv. primar, Bîndiu Angela

Mama mea

Mama mea e ca o floare,
Plină de iubire mare.
Când mă strigă „puiul meu”,
Simt că pot orice, mereu.

Mama mea, chip luminos,
Lângă tine cresc frumos.
Tu mă-nveți să fiu mai bun,
Adevărul să îl spun.

Mama mea, te prețuiesc.
Tare mult eu te iubesc.
Ești comoara vieții mele,
Unică între stele.

Lupăștean Denis, cl. a II-a D

Dragă mamă

Mămica mea iubită,
Cu glasul blând și cald,
E zâmbet de lumină
În sufletul meu drag.

Tega Sofia, cl. a IV-a A

Când cad, ea mă ridică,
Cu ochii plini de soare,
Eu sunt fetița ei cea mică,
Iar ea, minunea mea cea mare.

Robu Sofia Maria, cl. a II-a D

E primăvară

Primăvara a sosit
Și zăpada s-a topit.
Florile au înflorit,
Ghiociei s-au trezit.

Fluturașii fericiți,
Iepurașii îmblânziți,
Totul cap la cap am pus
Și v-am povestit și spus.

Cornea Rafael Emre, cl. a II-a D

Primăvara

Primăvara a sosit,
Ghiociei-au răsărit,
Berzele au și venit,
Câmpurile-au înverzit.

Copiii sunt bucuroși,
Pe ulițe glasurile lor răsună.
Râd, se joacă toți voioși,
Sub cerul cald de primăvară bună.

Hâj Matei Ștefan, cl. a II-a D

Vine primăvara

Primăvara când sosește,
Natura-treagă se trezește.
Florile zâmbesc în zori,
În minunatele lor culori.

Rândunica cea voioasă,
S-a întors la noi acasă.
Buburuza cu buline,
Și-a scos capul din frunzime.

Bejenariu Ecaterina, cl. a II-a D

Juravle Ruth, cl. a IV-a A

Boștiog Alesia, cl. a IV-a A

Primăvara

Primăvara a sosit,
Soarele a răsărit,
Florile au înflorit
Și codrii au înverzit.

Să v-aducă bucurie,
Florile cu gingășie,
Soarele cel arzător,
Fără nici măcar un nor.

Șindilaru Mihaela, cl. a II-a D

Vine primăvara

Florile au înflorit,
Bucuroase s-au trezit,
Soarele le mângâie,
Primăvara le-nvie.

Soarele ne încălzește,
Vântul dulce ne zâmbește,
Primăvara pe câmpii
A adus doar bucurii.

Niculcea Rahela, cl. a II-a D

Până la soare și lună și stele

Până la soare și lună și stele
Am vrut să duc visele mele.
Ieri m-am trezit pe o stea,
O stea căzătoare care,
În loc să se ducă spre Mare,
S-a dus către Soare.

Lungoci Ștefan Liviu, cl. a II-a D

Boștiog Alesia, cl. a IV-a A

Boștiog Alesia, cl. a IV-a A

Prof. învă. primar, Moisoc Carmen Diana

Primăvara

Primăvara cea frumoasă,
A venit iarăși acasă.
Cu pământuri roditoare
Și câmpii scăldate-n soare.

După iarna cea geroasă,
Păsările vin acasă,
Cuiburile-s pregătite
Pentru pui mici din soare
Ce-or zbura spre zări ușoare.

Ghiociei cei pitici,
Stau și ei lângă urzici.
Cu capul plecat în jos,
Zici că nu-s deloc faimoși.

Un fluture multicolor,
Stă pitit după un ogor,
Cu antenele ciulite
Și cu aripi zgribulite.

Niște albinuțe mici,
Se întrec cu trei furnici...
Zumzăie, zâmbesc, se-alintă
Bucurându-se în tihnă.

Buburuza cu ochi mici,
Stă și ea lângă furnici,
Și ascultă ce le spune,
Mama lor cea cu renume.

Manoilă Evelin, cl. a III-a B

Bunica

Printre ramuri se ivi
O căsuță mică
Cu ușa din lemn și piatră,
Cum nu se mai văzu vreodată.

Acolo-n casa lor...
Bunicii mei și doi căței,
Mereu mă cheamă să îi văd
Și să le ascult a lor idei.

Bunica bună cum e ea,
Mă ia mereu în poala sa.
Mă strânge-ncet și iubitor,
Mă apără de orice nor.

Manoilă Miriam, cl. a III-a B

Irinici Iasmina, cl. a III-a B

Cu ochi albaştri, păr cărunt,
Și ochelarii scoși din ramă,
Cu fusta până la pământ
Și cu broboada neagră.

E ea, bunica mea cea bună,
Cu suflet-i atât de bun
Și cum privea așa la mine
Un zâmbet lin mi-a șters suspine.

Bunica mea cu păr bălai
Se uită-n jur și spune:
Acum am îmbătrânit
Dar tu m-ai iubit la nesfârșit..

Privesc în ochii ei senini,
Și fruntea încrețită
Și-i spun că toți îmbătrânim
Căci timpul nu se schimbă.

Manoilă Evelin, cl. a III-a B

Toamna

Într-o zi ca orișicare mi-am pus eu o întrebare:
Unde-s oare păsărelele ce-n copaci cântau
Și pe crengi dansau?

Sau frunzele verzi și frumoase
Care în copaci erau mii,
Dar acum sunt arămii
Și de sus cad măiestuoase.

Toamna le-a luat pe toate
Și-a adus în locul lor
Pe pământul oamenilor

Fructe parfumate
Și legume coapte,
De care toți ne bucurăm
Și cu zâmbete-o serbăm!

Irinici Iasmina, cl. a III-a B

Bîzgan Alessia, cl. a IV-a A

Calancia Nicolle, cl. a III-a B

Prof. înv. primar, Teleagă Elena-Lăcrimioara

Primăvara

Soarele, timid, apare
Și mă poartă spre visare.
Ghiocelului dă viață
Azi e-o bună dimineață!

Neaua magică dispare
Și devine doar uitare.
Eu zâmbesc și-s fericită,
De vreme sunt mulțumită!

Primăvara mult dorită
Și de copii îndrăgită,
Îți spun „bine ai venit!”
Anotimp de toți iubit!

Galan Sofia, cl. a III-a D

Ghicitoare

Cine te îndrumă lin,
seara când ceru-i senin?
te privește,
nu vorbește.....
se numește:
(Luna)

Galan Sofia, cl. a III-a D

Prof. înv. primar, Hîj Liliana-Florinela

Școala mea

Prin câte-am trecut și câte-am făcut
De când sunt aici, mi-am făcut mulți amici...
Ceva nu mă lasă să părăsesc a mea clasă
Plină de povești și de multe nume regești.
Dar timpul trece și totul se petrece
Mai iute decât ne-am închipuit!
Și-acum, în prag de sărbătoare, las totul în zare
Și pășesc în lumea mare, plină de aventuri
Cu multe învățături.

Orșovschi Maia, cl. a IV-a A

Bodrug Anisia, cl.a IV-a A

Juravlea Ruth, cl. a IV-a A

Primăvara

Primăvara vine în zori
Cu coronițe mândre de flori,
Păsări ciripind pe alei
Și copii zâmbind în livezi cu zmei.
Soarele strălucește pe cer
Și lumea e plină de mister.
Vântul cald adie ușor,
Natura se trezește din somn.
Turturelele cântă în cor,
Primăvara e plină de dor.

Boștiog Alesia, cl. a IV-a A

Bine-ai venit, primăvară!

Primăvara a sosit
Și soarele a revenit
Și zâmbește larg, duios,
Ghiocelului frumos.
Clopoțelul mic și dalb
Te îmbie să te joci.
Clinchetul lui suav
Îți dă aripi să tot pleci.
Țopăind prin iarba crudă,
Copiii veseli și zglobii
Zburdă, însoțind cu grijă,
Turmele cu zeci de miei.

Juravlea Ruth, cl. a IV -a A

Ființa cea mai dragă

Mama este zâna din povești
Cu care vrei să trăiești!
Mâinile ei calde mă mângâie,
Privirea duioasă mă alină,
Glasul ei suav mă încântă
Iar sufletul ei împrășteie lumină.
Inima mea se încălzește
Și iubirea crește.
Tot ce sunt și ce voi deveni
Ție, mamă, îți voi mulțumi!

Vladean Ana, cl.a IV-a A

Vladean Ana, cl. a IV-a A

Juravlea Ruth, cl. a IV-a A

Vladean Ana, cl. a IV-a A

Omulețul de zăpadă

Dup-o zi aproape nebunească,
Omulețul meu de nea
Stă să se odihnească
Lângă brad, chiar sub o stea.
Dar nu știa prostuțul,
Că dogoarea îl topea...
Și l-am luat încet, micuțul,
Și l-am pus frumos să stea
În paharul de-nghețată,
În sertar, în frigider,
Să-l am vreme îndelungată
C-afară nu-i pic de ger!

Ungurean Darius, cl. a IV -a A

Răduț Anna, cl. a IV-a A

Bibliotecara

În liniștea dintre rafturi,
Unde timpul stă pe loc,
Ea păzește lumi ascunse-n file
Și le dăruiește cu noroc.

Cu un zâmbet blând și ochi senini
Știe drumul fiecărei cărți,
Ne îndrumă pașii printre pagini
Spre povești, spre visuri și spre hărți.

Când cuvintele par prea departe
Și ideile nu vor să vină,
Ea ne arată simplu și cu răbdare
Că-ntr-o carte e mereu lumină.

Bibliotecara noastră dragă,
Gardian al viselor tăcute,
Îți mulțumesc pentru că îmi dai aripi
Din povești, pentru mulți, necunoscute!

Gafencu Giulia Olivia, cl. a IV-a A

Boștiog Alesia, cl. a IV-a A

Prof. înv. primar, Nistor Mihaela

Două buburuze

Două buburuze, roșii și frumoase,
Pe vârfuri de iarbă au ajuns voioase.
Una cântă dulce, cu voce subțire,
Cealaltă dansează, plină de fericire.

Primăvara-i dulce, duioasă și blândă.
Zâmbește în preajm-o margaretă plâpândă.
Cu rochiță albă și bănuț de soare
Le ascultă cântul, ca la o serbare.

Cazac Eveline, cl. a IV-a B

Cazac Eveline, cl. a IV-a B

Zgomotul

E noapte deplină
Și e Lună plină.
Iar într-o căsuță,
Dintr-o ciupercuță,
Doarme dusă
Micuța buburuză.

Dar, deodat-afară,
Se-aude-o albină
Cântând la vioară.
Și un gândăcel,
Nu prea măricel,
Bate în tobe cu zel.

Buburuza s-a trezit,
A deschis geamul
Și le-a spus răstit:
- Încetați, vă rog frumos!
Nu-i deloc politicos
Să cântați acum zgomotos.

Albina și gândacul au ascultat
Și s-au oprit din cântat.
Buburuza le-a mulțumit
Și din nou a adormit.

Florea Sara Daniela, cl. a IV-a B

Florea Sara Daniela, cl. a IV-a B

Primăvara

Primăvara păsările cântă
Fluturii-n aer se avântă.
Când zăpada s-a topit
Ghiocicii-au răsărit.

Primăvara-ncep să cânte
Chiar și găzele mărunte.
Gândăceii la chitară,
Greierașii la vioară,
Buburuza la trombon
Și furnici la xilofon.

Crăciun Maia-Ștefania, cl. a IV-a B

Crăciun Maia-Ștefania, cl. a IV-a B

Luna

Cerul învăpăiat revarsă
Peste apă-a lui culoare,
Când de după ramuri negre
Luna albă-ncet răsare.

Fire argintii ea țese
Pe întinderea tăcută.
Și-n tăcerea nesfârșită
Noaptea-n gânduri se scufundă.

Pîslar Sofia, cl. a IV-a B

Pîslar Sofia, cl. a IV-a B

Dominte Karina, cl. a IV-a B

Strugaru Irina, cl. a IV-a B

Profesor înv. primar, Rusu Silvica

O fărâmbă fără veșnicie

Uneori, am impresia că timpul nu curge la fel pentru toată lumea, ci se formează după sufletul fiecăruia. În timp ce orașul din jurul meu se grăbește într-un zgomot continuu de claxoane și pași grăbiți pe trotuare reci, eu am învățat să caut acele mici pauze de liniște, care dau sens zilei. Pentru mine, frumusețea nu stă în gesturi grandioase sau în lucruri strălucitoare, ci în felul simplu în care lumina aurie a dimineții se odihnește pe o cană de ceai sau în mirosul proaspăt de ploaie, care trezește la viață asfaltul încins al verii.

M-am întrebat adesea ce anume rămâne cu adevărat în urmă, după ce o zi obișnuită se încheie și lăsăm cortina serii să cadă. Rămân, probabil, doar acele secunde magice în care am zâmbit fără un motiv anume sau în care am privit cerul minute în șir, uitând complet de ecranul rece al telefonului, care ne răpește atenția. Mi-ar plăcea ca oamenii să nu mai alerge atât de pătimaș după un viitor incert, pierzând din vedere prezentul care li se scurge constant printre

degete ca un nisip fin. Până la urmă, viața nu este o cursă contra cronometru spre o destinație finală, ci o colecție de emoții mărunte, de culori și de sunete care ne definesc, în tăcere, identitatea și ne hrănesc visele.

Dacă am învăța să fim mai atenți la ceea ce simțim cu adevărat în mijlocul agitației, poate că am găsi, în fiecare colț de stradă sau în fiecare privire întâlnită la întâmplare, o mică fărâmbă de veșnicie. Este nevoie doar de un moment de sinceritate cu noi înșine pentru a transforma o zi aparent banală într-o amintire prețioasă, demnă de păstrat într-un colț de suflet. Esența fericirii nu se află niciodată la capătul drumului, ci în pașii pe care îi facem chiar acum, cu inima deschisă și cu dorința de a vedea miracolul ascuns în lucrurile mici.

Colibaba Maria Beatrice, cl. a VIII-a A

Bandas Maximilian, cl. a V-a C

Profesor, Domnari Monica Nicoleta

Armonia lumii pictate de noi

Imaginați-vă că lumea este o pânză uriașă, întinsă cât vezi cu ochii! O pânză albă, așteptând să fie atinsă de culori, de gesturi, de alegeri. Fiecare dintre noi ține în mână o pensulă invizibilă, chiar dacă nu ne dăm seama. Cu ea pictăm în fiecare zi prin felul în care vorbim, prin modul în care privim oamenii din jur, prin deciziile mici pe care le luăm fără să ne gândim prea mult.

În teoria culorilor, fiecare nuanță are un rol. Roșul înseamnă energie și curaj. Albastrul aduce calm și încredere. Galbenul este lumina optimismului. Verdele echilibrează, portocaliul încălzește, movul sensibilizează. Nicio culoare nu este inutilă, nicio nuanță nu este prea mică. Toate au un sens, iar împreună creează armonie.

Fanasov Teodora, cl. a V-a C

Așa suntem și noi, oamenii. Noi suntem teoria culorilor. Fiecare dintre noi este o nuanță unică, cu propriile trăsături, emoții și gesturi. Unii sunt roșu: hotărâți, pasionați. Alții sunt albastru: liniștiți, răbdători. Unii sunt galben: plini de bucurie. Alții sunt verde: echilibrați și calmi. Lumea are nevoie de toate aceste culori pentru a fi completă.

Dar, în teoria culorilor, există și griul. Griul nu vine niciodată singur. El se strecoară în momentele în care uităm să fim buni, când ne lăsăm purtați de grabă și de indiferență. Griul apare atunci când culorile se estompează, când lumina dispăre, când nuanțele se amestecă fără

grijă. În viață, griul apare când uităm să fim atenți, când ne lăsăm purtați de indiferență, când alegem egoismul în locul empatiei.

Și totuși, griul nu este o condamnare. El este doar un semnal că lumea are nevoie de mai multă culoare. Că pensulele noastre trebuie folosite cu mai multă grijă. Că fiecare dintre noi poate acoperi o pată de gri cu o nuanță mai caldă, mai vie, mai luminoasă.

În societate, culorile noastre se întâlnesc la fiecare pas. Pe stradă, în magazine, în parcuri, în locurile în care ne intersectăm fără să ne cunoaștem. Un compliment spus unui om care pare abătut poate fi o pată caldă de portocaliu. Un gest de răbdare într-o situație tensionată poate aduce verdele liniștitor. O vorbă blândă, spusă cuiva care greșește, poate adăuga motivul înțelegerii.

Iar frumusețea este că, în teoria culorilor, nuanțele nu trăiesc singure. Ele se îmbină, se completează, se transformă. Roșul și galbenul creează portocaliu. Albastrul și galbenul creează verde. Movul apare din întâlnirea dintre roșu și albastru. Așa se întâmplă și cu oamenii, bunătatea unuia poate trezi bunătatea altuia, curajul unuia poate inspira curajul celor din jur, iar un gest mic poate declanșa un lanț de gesturi frumoase.

Nu există culoare prea mică pentru a face diferența. Uneori, o nuanță abia vizibilă poate schimba întregul tablou. Poate că noi nu vedem asta imediat, dar lumea simte. Lumea se schimbă încet, prin gesturi mici, prin alegeri mărunte, prin oamenii care înțeleg că frumusețea nu vine din perfecțiune, ci din armonie.

Lumea devine ceea ce pictăm noi. Dacă alegem culori reci, lumea va fi rece. Dacă alegem culori vii, lumea va prinde viață. Dacă alegem să fim indiferenți, griul se va întinde peste tot. Dar dacă alegem să fim buni, curajoși, atenți, generoși, atunci pânza aceasta uriașă va deveni o operă de artă.

Și poate că nu vom schimba lumea întreagă. Poate că nu vom picta cerul sau mările, dar putem schimba lumea cuiva. Putem picta o zi mai frumoasă, un moment mai cald, o amintire mai luminoasă. Iar uneori, asta este tot ce contează.

Pentru că, la final, lumea nu este altceva decât suma culorilor noastre. Iar frumusețea ei depinde de noi.

Popescu Ilinca, clasa a VII-a C

Profesor, Crețan Lenuța Andreea

Olaru Ioan, cl. a VI-a C

Olaru Ioan, cl. a VI-a C

Vernica Rareș, cl. a VI-a B

Grijincu Alessia, cl. a VI-a A

Profesor, Grosari Adrian

În așteptarea primăverii

Chifan Rareș, cl. a II-a B

Încet, încet, Baba Iarna își pierde puterea asupra naturii. Zilele sunt mai lungi, iar nopțile mai scurte.

Câteva pete de zăpadă încăpățănate nu se dau duse din curtea mea, pentru a le face loc firavilor ghiociei.

Regina Primăvară așteaptă să-și ia locul, pe tronul Împărăției Anotimpurilor.

Rândunelele și berzele îi sar în ajutor, vestind sosirea ei. Soarele timid își face loc printre norii cenușii. Natura se îmbracă în haine colorate. Pe câmpii și în livezi este mare agitație. Albinele cu zumzetul lor, vesele își reiau munca, fluturii colorați încep joaca prin grădini.

Regina Primăvară aduce veselie, frumusețe și speranță!

Pătrăucean Filip, cl. a II-a B

Profesor învă. primar, Bîndiu Angela

Scipiri de Primăvară

Și pe ale noastre meleaguri, mult dorita Primăvară poposește încetișor...

Într-o zi frumoasă cu miros de primăvară, Antonia și Mirela se jucau în parc. Jocul zglobiu le-a fost întrerupt de un sunet ce se auzea din spatele copacului înflorit. Fetele s-au speriat și au decis să plece în căutarea unui alt loc de joacă. În timp ce se îndepărtau, în fața lor a apărut o zână fermecată.

Frumusețea zânei le-a impresionat pe cele două fete. Chipul blând, ochii albaștri și jucăuși, razele de soare din păr, trupul suav făceau ca zâna să fie de o frumusețe rar întâlnită.

- Nu vă speriați! Sunteți în siguranță! le-a asigurat zâna.
- Cine, cine ești tu, preafrumoasă făptură? au întrebat fetele cu vocea tremurândă.
- Eu sunt fermecata Zână a Primăverii și am poposit pe aceste meleaguri pentru a readuce natura la viață.

Auzind aceste cuvinte, fetele i-au întins o floare ofilită de gerul iernii și au rugat-o să o readucă la viață. Zâna a luat-o în mână și a rostit cuvintele magice, iar în câteva secunde floarea a prins viață. Antonia și Mirela au rămas impresionate de cele ce văzuseră. Nu puteau crede că au întâlnit-o pe Zâna Primăverii. Doar în poveștile bunicii fetele au mai auzit de ea...și iată că acum era chiar în fața lor.

- Mă bucur că v-am cunoscut, fete frumoase! a spus zâna.

NATURA DIN JURUL NOSTRU

Manoilă Evelin, cl. a III-a B

- Stai! Unde pleci?
- Pornesc în călătoria mea. Eu trebuie să colorez în verde întreaga natură, să dau parfum florilor și viață copacilor. Misiunea mea nu este ușoară. Crăiasa Iernii îmi iese mereu și mereu în cale, iar eu trebuie să fiu mai puternică decât ea și să readuc soarele și timpul frumos pe aceste meleaguri. Știam ce mult iubiți primăvara și de aceea am dorit să mă cunoașteți cu adevărat.

- Întâlnirea cu tine, preafrumoasă zână, este ca un miracol pentru noi! au spus fetele emoționate.

- Înainte de a pleca doresc să vă ofer un

cadou...câte o brățară fermecată. Chipul meu este imprimat pe ea, iar ori de câte ori vă veți gândi la mine să vă uitați la brățară în reflexia soarelui dulce de primăvară.

- Îți mulțumim nespus, Zână a Primăverii! Călătoria să îți fie ușoară și să fii puternică atunci când te vei mai întâlni cu Crăiasa Iernii!

În timp ce fetele rosteau aceste cuvinte, un vânt calduț de primăvară a învăluit-o pe frumoasa zână, iar aceasta a dispărut în zare.

Cu inimile pline de bucurie, cele două prietene au plecat spre casă, nerăbdătoare să le povestească părinților cele întâmplate. Când au auzit peripeția, părinții fetelor le-au propus să încerce brățara magică. În spatele casei, era un copac bătrân, cu crengile uscate. Antonia și Mirela au rostit cuvintele magice, iar în câteva secunde copacul a prins viață și a înflorit. Bucuria copilelor a fost nemărginită când au văzut că brățara oferită în dar de zână are puteri magice. De atunci, cele două fete readuc natura la viață, împreună cu Zâna Primăverii.

Moscal Matei Iustinian, cl. a III-a B

Profesor înv. primar, Teleagă Elena Lăcrimioara

Apetrei Alma, cl. a VII-a D

NATURA DIN JURUL NOSTRU

Primăvara

Primăvara este anotimpul în care natura se trezește la viață. Verdele crud începe să cuprindă întregul tablou.

Printre resturile de zăpadă rămase, câte un ghiocel, timid, își face apariția. Firele de iarbă, alintate de razele calde ale soarelui, încep să umple golurile lăsate de omăt.

Culorile pictează peisajul primăverii sub căldura soarelui generos ce stă mândru pe cerul senin.

Frumosul anotimp începe să se facă simțit și în sufletul oamenilor. Toți sunt mai energici, mai veseli și mai dornici de activități în aer liber. Până și animalele se bucură de vremea de afară, jucându-se neîncetat.

Păsările călătoare se întorc, încântându-ne cu trilurile lor vesele.

Pentru mine, primăvara este mereu un nou început, de parcă anul abia acum ar începe. Un moment cu visuri și planuri noi.

Pîrghie David, cl. a III-a D

Ghețau Alessia, cl. a VII-a A

Primăvara, anotimpul renașterii

Iarna cea geroasă și-a strâns cojoacele albe și pufoase și a plecat pe tărâmul anotimpurilor, lăsând loc celei dintâi fiice a bătrânului An, Primăvara.

Soarele strălucește din ce în ce mai tare și trezește pământul din somnul cel lung.

Zâna Primăvară a sosit îmbrăcată cu o mantie verde ca smaraldul, care a început să picteze natura în mii de culori. În urma ei, zăpada se topește și apare iarba ca un covor moale și verde. Din loc în loc, ghiocelii mici și albi își scot capetele curajoase de sub zăpada pufoasă. Ei sunt clopoștii argintii care vestesc renașterea naturii. Păsările călătoare se întorc cu mare bucurie în cuiburile lor părăsite. Rândunelele și berzele umplu cerul albastru

cristalin. Prin livezi, copacii și-au pus straie de sărbătoare, pline de flori roz și albe, care miros minunat. Albinele harnice au început deja să zboare din floare în floare, culegând cel mai dulce polen.

Totul în jur este plin de viață și veselie! Primăvara a adus cu ea cel mai frumos tablou, pictat în culori vii, ce trezește totul la viață, spre bucuria tuturor copiilor.

Muscă Daria, cl. a III-a D

NATURA DIN JURUL NOSTRU

Să avem grijă de natură!

Natura este cel mai frumos dar primit de la Dumnezeu. Ea ne înconjoară pretutindeni și face parte din viața noastră de zi cu zi, oferindu-ne păduri umbroase, ape limpezi, aer curat, flori parfumate și numeroase viețuitoare.

Este foarte important să avem grijă de ea în fiecare zi și să o respectăm. Din păcate, unii oameni aruncă gunoarie pe jos, iar acestea murdăresc locurile frumoase și chiar pot îmbolnăvi animalele.

Aerul pe care îl respirăm este esențial pentru o viață sănătoasă. Atunci când fabricile scot fum, iar mașinile sunt din ce în ce mai multe, aerul este poluat și oamenii se pot îmbolnăvi, iar plantele și animalele au de suferit.

Distrugerea pădurilor și poluarea sunt cauze ale dispariției anumitor specii de animale.

Chiar dacă suntem copii, noi putem ajuta natura prin plantarea unor copaci și flori, prin economisirea apei și energiei și prin a merge pe jos sau cu bicicleta.

Natura are grijă de noi în fiecare zi, iar datoria noastră este să o iubim, să o respectăm și să o protejăm.

Prelipcean Eduard, cl. a III-a D

Prof. înv. primar, Hîj Liliana-Florinela

Boștiog Alesia, cl. a IV-a A

Frumusețea primăverii

În sfârșit a venit ziua de 1 Martie! Întreaga natură s-a trezit la viață. A început carnavalul primăverii.

Albinele s-au trezit și ele și își poartă zumzetul din floare-n floare. Soarele strălucește printre norii albaștrui, iar pământul zâmbește printre florile multicolore.

Mai întâi apar ghiocerii și viorelele, apoi narcisele și lalelele. Mireasma de liliac plutește în aer, răspândind parfumul ei dulce. La chemarea florilor se arată și fluturașii, care întregesc decorul pictat. Întreaga planetă este colorată în nuanțe de verde crud, roz, galben și portocaliu.

Gândaceii mici și roșii ies din pământul dezghețat și vin la soare. Furnicile mișună peste tot. Veverița, ghemul de blăniță roșie ca focul, sare încrezătoare din creangă în creangă. Rândunelele și berzele se întorc la vechile cuiburi, încercând să le refacă. Numai micuțul șoricel se plânge că soarele îi arde blana și se ascunde, așteptând până la cină. Mugurii copacilor cresc încet și se desfac, acoperind pădurile cu o mantie verzuie.

Cântăreții vestiți ai codrului se întorc și își ocupă locul în orchestră. Mierlele, pițigoii și primadona, privighetoarea, se întrec în triluri.

Nici copiii nu se lasă mai prejos. Glasurile lor cristaline răsună în poienițele pline cu flori. Toată lumea este fericită că s-a întors primăvara!

Bodrug Anisia, cl. a IV-a A

Primăvara

Vladean Ana, cl. a IV-a A

Primăvara și-a pus haina cea mai frumoasă și a început un concert fermecat în grădină. Florile s-au trezit din somnul iernii și s-au aliniat la paradă: lalele roșii, ca niște flăcări jucăușe, ghiocei albi, ca niște stelute de zăpadă topită, și brândușe mov, ce seamănă cu niște bijuterii ascunse printre firele de iarbă.

Păsările cântă într-un cor vesel, ciripind cu glasurile ca niște clopoței zglobii, iar fluturii colorați zboară printre flori asemenea petalelor plutitoare în vânt. Copacii își leagănă ramurile grațioase ca dansatorii la bal, iar albinele zumzăie, marcând ritmul carnavalului ca mici toboșari.

Pe câmp, iarba verde se unduiește ca o pătură de smarald și scânteiază sub razele blânde ale soarelui ce luminează întreaga sărbătoare. Pâraiele șoptesc povești și se strecoară printre pietre ca panglici de cristal.

Copiii aleargă printre flori, râd și strigă de bucurie, iar primăvara pare că le răspunde cu zâmbete și parfum de flori. În mâinile lor firave, fluturii se așază și păsările cântă, participând cu bucurie la concert.

Totul este un spectacol de culoare, sunete și parfum, un adevărat carnaval al vieții. Fiecare fir de iarbă, fiecare floare și fiecare păsărică par să participe la marea sărbătoare a naturii. Mă simt parte dintr-o poveste magică, unde soarele, vântul și florile dansează cu mine.

Spectacolul primăverii ne arată că natura se trezește la viață, că totul poate fi vesel și plin de culoare și că fiecare zi este un motiv să zâmbim, să ne jucăm și să ne bucurăm de minunile din jurul nostru.

Bodrug Emma, cl. a IV-a A

A venit primăvara

Primăvara a pășit timidă, ca o prințesă delicată, și natura a prins viață. Soarele își lasă pletele calde pe pământ, ca într-o mângâiere duioasă.

Ghioceii firavi răsar din pământul umed și vestesc sosirea primăverii. Viorelele, brebeneii, lalelele, zambilele și narcisele se unduiesc în adierea blândă a vântului primăvărat. Iarba a scos colțul verde și crud, acoperind pământul cu o mantie mătăsoasă.

Bodrug Anisia, cl. a IV-a A

Mugurii fragezi ai pomilor au dezvelit frunzulițe firave. Au îmbrăcat haine alb-verzui și au răspândit un parfum amețitor de flori proaspete.

Insectele se trezesc din somnul lung al iernii și încep a zumzăi. Fluturii colorați zboară din floare-n floare, admirând culorile lor minunate, iar albinele adună nectarul dulce.

Păsările se alătură rând pe rând, cântând cu glasuri vesele melodia primăverii.

Ziua devine mai lungă și mai însorită, iar copiii se bucură din nou de joaca în natură.

Totul revine la viață!

Bîzgan Alessia, cl. a IV-a A

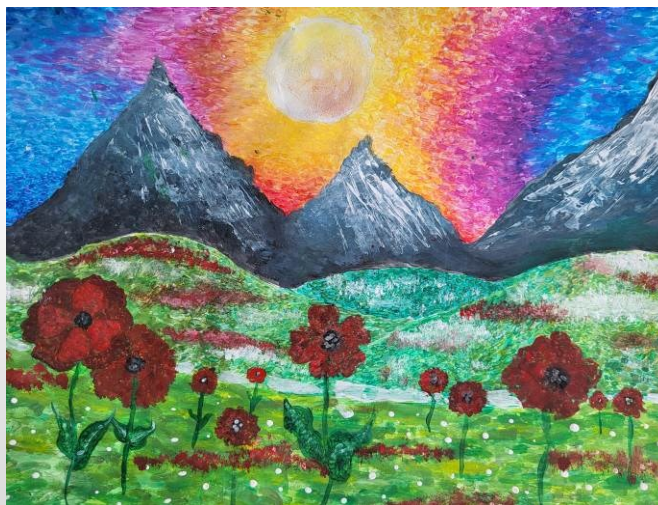
Prof. învă. primar, Nistor Mihaela

Tabloul pictat cu praf de stele

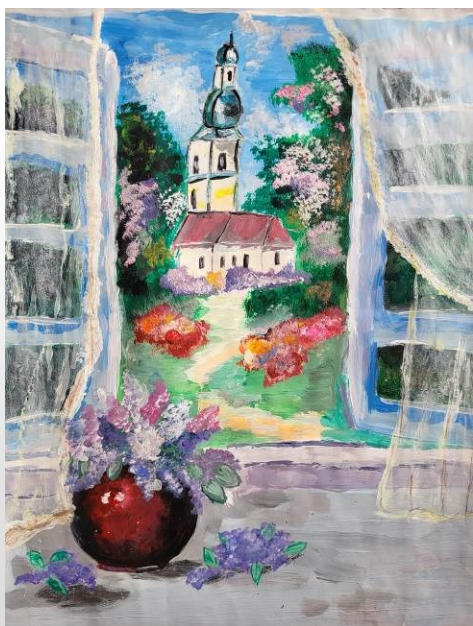
Nu am crezut niciodată că un drum atât de simplu te poate trimite la pagina cu peisaje de vis! Acest gând l-am avut atunci când am ajuns la Pietrele Muierilor, împreună cu părinții și câțiva prieteni.

Am pornit când soarele ne cuprindea cu razele lui iubitoare. Chiar dacă știam că va fi un drum lung, eram sigură că natura nu ne va dezamăgi nici de data aceasta. Într-adevăr, în fața ochilor ni se derula un spectacol mirific: copacii îmbrăcați într-un verde timid, dar proaspăt, crestele semețe ale munților și câteva petice de zăpadă care nu voiau să-și ia rămas-bun de la acele tărâmurile de vis.

Furați de splendoarea și măreția peisajului, simțeam că timpul înceta să mai treacă. Eram încă pe crestele munților și nici nu mi-am dat seama cum orele se scurseseră spre amurg.

Apetrei Alma, cl. a VII-a D

Grijincu Alessia, cl. a VI-a A

Și..., dintr-odată, natura parcă ne prezenta un spectacol diferit. Pietrele păreau ca niște soldați ce păzeau crăiasa Lună ca să nu fugă din castelul întunecat. Soarele cobora scările castelului obosit după o zi grea. Însă mii de luminițe care apăruseră pe cer ne-au arătat cărarea spre casă. Și când credeam că nimic nu ne mai poate uimi, în față ni s-a desfășurat un covor alb și imaculat de ghiociei. Eu și prietenele mele am alergat și am cules câte un buchet din aceste mărgăritare ale primăverii pe care le-am dăruit mamelor noastre.

Întunericul se furișase printre noi. Pădurea părea tot mai liniștită, fiind deranjată de pașii noștri. Ne doream să ajungem acasă, dar o parte din inima noastră era captivă pe acele tărâmurî desprinse parcă dintr-un basm.

Ajunsa acasă, am adormit gândindu-mă la cât de plăcut este să trăiești în natura vie și să-i descoperi tainele în orice moment.

Grijincu Alessia, cl. a VI-a A

Profesor, Domnari Monica Nicoleta

A sosit primăvara

După o iarnă destul de lungă și friguroasă, am așteptat cu toții să apară primele semne de căldură. Primăvara a sosit în sfârșit și a schimbat totul în jurul nostru, de parcă a pictat natura din nou în culori vii și vesele.

Cel mai mult îmi place când văd ghiociei gingași. Sunt mici și firavi, cu petale ca neaua, dar ei sunt singurii care au curaj să iasă de sub zăpada înghețată. În urma lor, grădina se umple de viață: apar zambilele parfumate și viorelele catifelate care au un miros minunat ce plutește în aerul curat al dimineții.

Păsările s-au întors din călătoria lor lungă. Se aude tot timpul ciripitul lor vesel printre ramurile copacilor care încep să înmugurească. Totul pare mai viu: albinele harnice au ieșit la treabă, zburând din floare în floare, iar fluturii colorați au început să apară prin grădini ca niște petale zburătoare.

Ador primăvara pentru că ziua este mai lungă și plină de lumină, iar noaptea mai scurtă și mai blândă. Totodată, putem sta mai mult afară la joacă.

Primăvara este un anotimp plin de bucurie și de energie.

Confederat Denisa Maria, cl. a V-a B

Vara, izvorul amintirilor din copilărie

Vara este anotimpul care aduce fericire, culoare și raze de soare. Înfierbântatul Soare încălzește asfaltul, iar ploile calde de vară udă iarba fragedă. Acest anotimp este călduros, plăcut și absolut magic. Pe plajă vremea este schimbătoare, caldă, dar și capricioasă. Nisipul fierbinte și fin te arde la tălpi, iar marea înspumată te răcorește. Scoicile de pe mal sunt fascinante, culori sidefate ca roșu, roz și galben se unesc să facă modele subțiri care cuprind scoica, orice formă ar avea. Pe nisip vezi copiii jucându-se veseli cu găleușe și lopățele sub umbrele colorate. Când se termină săptămâna, evident, suntem triști, dar mare surpriză.... găsești fructe coapte, zemoase și gata de savurat! Afară este cald și, în sfârșit, poți purta tricouri și pantaloni scurți. Te joci afară cu prietenii tăi, dar căldura verii este insuportabilă, așa că sfârșiți prin a bea o limonadă cu gheață. Așadar, închei prin a spune că vara este ca o carte plină de amintiri și nostalgie, iar în fiecare an va trebui să-ți creezi altele de neuitat.

Ivanov Sofia Maria, cl. a V-a B

Simfonia mugurilor în floare

Huțanu Andreea, cl. a VII-a A

Primăvara e mai mult decât un anotimp, e o renaștere! După iarna rece, soarele blând trezește natura. Mugurii încep să apară pe copaci, pregătiți să se deschidă în flori delicate ce vor parfuma aerul.

Ghiociei apar primii, vestind că viața revine. Grădinile se colorează în verde crud și nuanțe pastelate. Aerul devine dulce, mirosind a pământ curat și a ploaie proaspătă. Păsările se întorc și ne încântă cu trilurile lor vesele.

Pentru noi, primăvara aduce energie și speranță. Privind natura înflorind, simțim că totul este posibil. Fiecare floare ne învață despre răbdare și despre puterea naturii de a se reînnoi. Cel mai frumos lucru, atunci când vine primăvara, este schimbarea naturii, dându-și jos cojocul de iarnă și luându-l pe cel de primăvară.

Această simfonie a mugurilor ne amintește de bucuria de a trăi. Să lăsăm primăvara să înflorească și în sufletele noastre! Primăvara e mai mult decât un anotimp, e o renaștere! După iarna rece, soarele blând

trezește natura. Mugurii încep să apară pe copaci, pregătiți să se deschidă în flori delicate ce vor parfuma aerul.

Copiii se joacă mai mult afară, alergând și râzând în lumina primăverii. E un timp perfect pentru plimbări în natură, pentru a admira frumusețea care ne înconjoară și pentru a ne bucura de aerul proaspăt. Primăvara ne aduce speranță și bucurie, pregătind lumea pentru căldura verii. Primăvară, ai fost tare așteptată!

Pușcașu Alessia, cl. a VII-a B

Profesor, Schipor Andreea Bogdana

O zi de primăvară

Primăvara este unul dintre cele mai frumoase anotimpuri, deoarece aduce cu ea schimbare, culoare și energie. După lunile reci de iarnă, când zilele sunt scurte și cerul adesea acoperit de nori, apar primele raze călduțe de soare, care ne amintesc că natura nu doarme pentru totdeauna. Totul începe să se transforme încet, iar această transformare se simte atât în jurul nostru, cât și în suflet.

Într-o dimineață de primăvară, aerul este proaspăt și curat. Cerul capătă o nuanță limpede de albastru, iar soarele răsare mai devreme, luminând casele și grădinile. Copacii, care până nu demult păreau lipsiți de viață, sunt acum împodobiți cu muguri mici și verzi. Pe alocuri, apar primele flori – ghiocei, brândușe și lalele – care colorează pământul și aduc un strop de veselie.

Olaru Ioan, cl. a VI-a C

O plimbare prin parc în acest anotimp este o adevărată plăcere. Păsările ciripesc fără oprire, construindu-și cuiburi și pregătindu-se pentru un nou început. Copiii aleargă pe alei, joacă fotbal sau se dau în leagăne, iar râsetele lor umplu spațiul cu energie. Oamenii se opresc pe bănci, discută și se bucură de vremea frumoasă, lăsând în urmă graba și grijile cotidiene.

Primăvara aduce nu doar schimbări în natură, ci și în starea noastră de spirit. Ne simțim mai optimiști, mai dornici să încercăm lucruri noi și să ne stabilim obiective. Este momentul potrivit pentru a începe activități pe care le-am amânat sau pentru a petrece mai mult timp în aer liber. Lumina și căldura soarelui ne dau mai multă energie și ne fac să privim viitorul cu încredere.

De asemenea, primăvara ne învață o lecție importantă: după fiecare perioadă rece și dificilă urmează una mai bună. Așa cum natura renaște, și noi putem găsi puterea de a o lua de la capăt, indiferent de obstacolele întâlnite.

Bădeliță Ștefan, cl. a VII-a C

Profesor, Crețan Lenuța Andreea

NATURA DIN JURUL NOSTRU

Olaru Ioan, cl. a VI-a C

Olaru Ioan, cl. a VI-a C

Olaru Ioan, cl. a VI-a C

Olaru Ioan, cl. a VI-a C

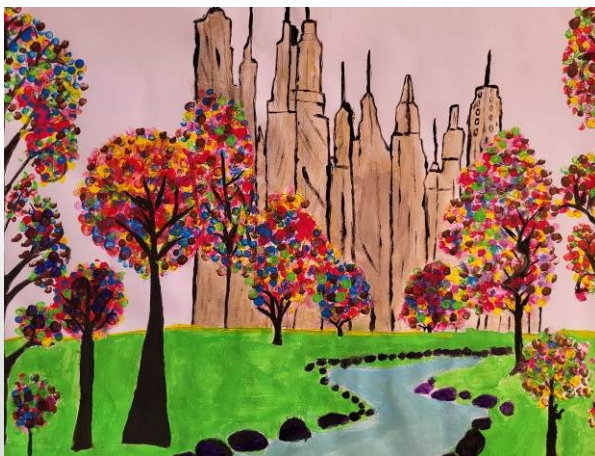
NATURA DIN JURUL NOSTRU

Olaru Ioan, cl. a VI-a C

Vernica Rareș, cl. a VI-a B

Boloca Maria, cl. a V-a C

Cojoccea Victoria, cl. a VII-a C

Profesor, Grosari Adrian

Vulpi se pierde

Într-o pădure frumoasă, cu un lac minunat, trăia o familie de vulpi. În această familie erau patru membri: mama vulpe, fratele cel mare, Roșcatul, frățiorul mijlociu, Brunetel, și surioara cea mică, Vulpi. Împreună făceau o familie minunată.

Într-o zi, Vulpi vru să se joace pe afară și ieși din vizuină. Văzu un fluturaș roz, cu buline albastre, și îl urmări. Fără să-și dea seama, se îndepărtă de casă și se apropie de vizuina ursului.

Când s-a trezit mama vulpe, s-a dus să pregătească micul-dejun. Apoi merse să-i trezească și pe puișori. Așezându-se la masă, mama se uită mândră la puii ei. Chiar în acel moment observă că Vulpi lipsește.

Întrebă speriată:

- Unde este Vulpi? Vai de mine, dacă s-a pierdut, dacă a fost prinsă de urs? Întotdeauna am probleme cu ea.

Vulpi chiar a fost capturată de urs. Acesta avea o cușcă cu gratii de oțel și podea din lemn de stejar.

- Deja își pregătește tava pe care o să mă pună și o să mă mănânce, șopti Vulpi speriată. Oare ce să mă fac?

Între timp, mama vulpe veni în grabă ca să o salveze. A ajuns lângă vizuina ursului și s-a ascuns.

- În sfârșit, pot să te mănânc! mormăi ursul. Apoi a deschis cușca. În acel moment Vulpi țâșni în mijlocul încăperii gigantice.

- Vino, Vulpi! strigă mama.

Puiul de vulpe sări pe urs și îl zgârie cu ghearele lui ascuțite. Apoi fugi spre ușă, eliberându-se. Pe drum, toate animalele au felicitat-o pe Vulpi, fiindcă a reușit să scape de ursul cel lacom și rău.

Plăcintă Ștefana, cl. a II-a D

Prof. învă. primar, Moisoc Carmen Diana

Cartea mamei mele

En vacanță, iar Irina stă pe telefon. Mama ei îi spune:

- Irina, nu citești și tu o carte? Nu ai mai citit de câteva luni bune!

Irina răspunde nervoasă:

- Nu! Este vacanță și nu vreau să citesc!

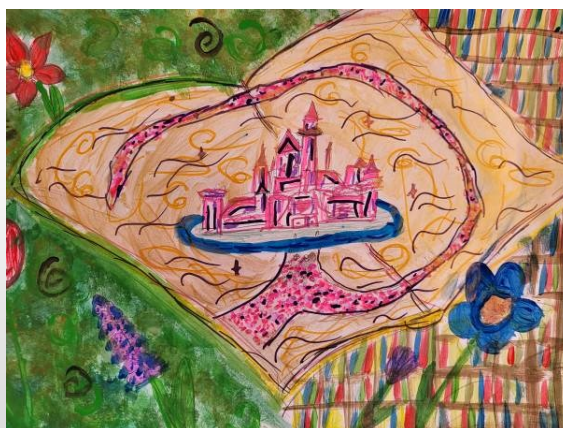
- Ba da, trebuie să citești!

- Ahh! Bine...

Fetița ia o carte din bibliotecă: „Cleo și Rex”, care era scrisă chiar de mama ei. A răsfoit-o și a început să citească:

„Rex, animaluțul răsfățat al doamnei Lucy, o doamnă bogată care locuia în Londra, își dorea foarte mult o prietenă. Într-o zi, doamna Lucy i-a adus o cățelușă pe nume Leila. Leila era un câine mic, mic, cât un papuc. Rex a venit încet la ea și a început să latre bucuros.

Totul mergea bine, Rex și Leila se jucau toată ziua cu o găină de cauciuc.

Boștiog Alessia, cl. a IV-a A

ÎN LUMEA POVEȘTIILOR

Într-o zi, când doamna Lucy a lăsat poarta de la curte deschisă, Leila a fugit în stradă și... BBUUMMMM!! Veterinarii nu au mai putut face nimic.

Câțiva ani mai târziu, Lucy l-a abandonat pe Rex. Acum, cu inima frântă, Rex stătea pe un carton îndoit și rupt, lângă gunoi. În fața lui, apărut o pisică ce alerga cu un cârnat în gura, furat de la un om nervos.

- Hei! Pisică rea!

Pisica a fugit repede spre Rex, iar acesta a început să latre la om până a fugit.

- Mersi, câine prostuț, cum te numești?

- Rex, dar tu?

- Cleo. Vrei o bucată de cârnat?

- Da!

După ce au mâncat pe săturate, pisica l-a întrebat:

- Vrei să vii cu mine? După pădurea din față, se zice că e un loc fără oameni, doar animale, și e plin de mâncare. „Paradisul animalelor” se numește.

- Da! Sunt curios să îl văd.

Cleo și Rex au mers spre pădure. Era așa sumbru și întunecat.

- „Pisicile sunt tari! Pisicile nu se tem de nimic!” cânta pisica speriată.

- Ți este frică?

- Nu, mie? Niciodată!

- Aaaaa!

Un urs apărut chiar în fața lor. Rex începu să latre, dar degeaba, ursul se uita la el parcă râdea.

- Câine prostuț, vino în copac! strigă pisica.

Câinele nu o ascultase, încercase mai demult și căzu pe jos.

- Cleo, te rog, cheamă-l după tine!

- De ce?

- Doar cheamă-l!

Zis și făcut! Pisica sări din copac și ademini ursul sub o movilă, iar Rex aruncă în capul ursului un bolovan uriaș.

- Hai! Fugi!

- Ce amuzant a fost!

- Aproape ajungem în „Paradisul animalelor”!

Curând, au zărit o cascadă uriașă, pe care trebuiau să o traverseze. În mijlocul ei, se afla un trunchi de copac.

- Vino după mine! spuse Rex.

Cățelul a mers cu grijă, însă pisica... PLEOSC!

- Ajutor!

- Vin să te salvez!

Rex a înotat și, în cele din urmă, a reușit să o salveze.

- Mersi!

- Nicio problemă! Prietenii ajută la nevoie!

- Ce bine zici!”

.....

- Atât?! spuse Irina.

ÎN LUMEA POVEȘTELOR

- Da, am vrut să continui și altcineva.
- Pot să continui eu?
- Da, chiar sunt curioasă.

„În depărtare au zărit o pajiște minunată, plină de mâncare și animale. Acolo și-au făcut o mulțime de prieteni, dar n-au uitat de aventura trăită.”

Sfârșit!

- Mult mai bine! Nu-i așa?
- Da, în sfârșit cartea mea este finalizată. Ți mulțumesc, draga mea fetiță!

Dănilă Ana, cl. a III-a D

Luna

Astăzi, eu împreună cu sora mea, Eva, ne-am pregătit să mergem pe Lună. Ne-am luat provizii și câte un costum special.

Urcăm în rachetă și ea îmi spune:

- De-abia aștept! Sunt așa de curioasă cum e în Cosmos!
- Da, și eu sunt. M-am și documentat din textele citite, cum ar fi: „Habarnam pe Luna”, „Micul prinț” și multe altele! Îi spun eu mândră.
- Oau! Eu nu am apucat să mă documentez...

Ajunse în Cosmos, am văzut mii și mii de stele.

Când am ajuns pe Lună, totul era pustiu și lipsit de viață. Eva a spus uimită:

- Hmm! Ce pustiu e pe aici!
- Credeam că e ceva aici! spun eu mirată.
- Da, chiar e ceva, spuse o voce ciudată.
- Cine a vorbit?! strigă Eva speriată.

Deodată, apărură o siluetă slabă, parcă era lipsită de viață. Era un om!

- Aaaaaa! strig eu. Cine ești?
- Sunt un astronaut renumit. Acum 20 de ani am ajuns pe Lună, dar racheta mea a rămas fără combustibil. Am aflat absolut totul despre Lună.
- Poți să ne zici ceva despre Lună? întreb eu.
- Da, desigur: Luna este satelitul natural al Pământului, craterele de pe ea sunt formate din cauza meteoriților, nu există viață pe ea, este de 10 ori mai mică decât Pământul și se învârtă în jurul acestuia. Apropo, mă puteți lua cu voi?
- Da, desigur, de ce nu? spuse Eva.
- Mulțumesc mult pentru informații! spun eu recunoscătoare.

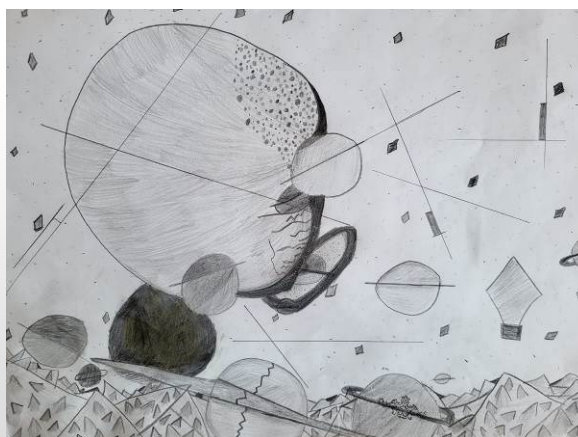
Împreună cu astronautul, am mers înapoi pe Pământ.

- Vă mulțumesc pentru tot!
- Nicio problemă!

Pe Pământ ne-am luat rămas-bun.

A fost o experiență minunată!

Sfârșit...

Apetri Ecaterina, cl. a V-a D

Dănilă Ana, cl. a III-a D

Luna

Ieri am organizat o petrecere în pijamale cu prietenele mele cele mai bune, Ecaterina și Ana.

Ecaterina, creativă cum este, ne-a propus să construim o rachetă spațială:

- Ce-ar fi să construim o rachetă cu care să zburăm până pe Lună?

- Accept! a spus Ana, fără să stea pe gânduri.

- Ar fi superb! am completat eu. Vom vedea regina nopții de aproape, cu craterele sale adânci, formate în trecutul violent în care meteoriții s-au izbit de suprafața sa.

Ne-am pus imediat pe treabă. Deși eu și Ana nu știam exact cum să asamblăm o navă spațială, Ecaterina, care este un mic geniu al Sistemului Solar, ne-a ghidat pas cu pas. În timp ce lucram, ea ne-a împărtășit curiozități fascinante:

- Știați că Luna este singurul satelit natural al Pământului?

- Dar de unde ai aflat atâtea? am întrebat noi în cor.

- Din enciclopedia! Vă sfătuiesc să citiți și voi, este o lume magică acolo, ne-a îndemnat ea.

- Gata cu vorba! Trebuie să terminăm racheta până dimineață! am spus eu, nerăbdătoare să ne începem „misiunea”.

Pe la miezul nopții, priveam Luna prin fereastră, fascinate de lumina ei argintie care inunda camera. Am adormit lângă racheta noastră din carton, visând la călătoria în universul spațial.

Dimineața, ne-am trezit brusc și ne-am amuzat de „navă” noastră improvizată, dar am rămas cu bucuria unui vis frumos.

Hrab Georgiana Maria, cl. a V-a D

Muscă Daria, cl. a III-a D

Visul

Într-o seară frumoasă de vară, am visat că mă plimbam singur printr-o pădure luminoasă. În timp ce atingeam cu picioarele iarba plină de rouă, razele soarelui luminau crengile copacilor, iar ciripitul păsărelor răsună vesel.

Totul era atât de minunat, dar, dintr-odată, au ieșit dintr-un tufiș doi iepurași mici fără hrană și fără adăpost. Tremurau de frică, aveau blănița murdară și ochii plini de lacrimi pentru că nu mai aveau o casă. M-am întristat și m-am hotărât să îi iau cu mine, căutându-le un loc sigur.

În timp ce căutam locul potrivit, în calea mea a apărut o veveriță tristă pentru că nu mai avea alune și pentru că mama sa fusese furată de o vulpe vicleană. Am încercat să o liniștesc și am promis că o voi ajuta.

Am mers împreună prin pădure și am găsit o scorbură mare, pe care am curățat-o și în care am așezat frunze moi, pentru ca iepurașii să stea cât mai confortabil. Apoi am căutat alune pe care i le-am oferit veveriței, având hrană pentru o perioadă de timp.

Animalele mi-au mulțumit pentru ajutor, iar pădurea părea mai prietenoasă.

Deodată, m-am trezit și mi-am dat seama că fusese doar un vis. Am înțeles cât de important este să ajutăm animalele și să îngrijim natura.

Prelipcean Teodor, cl. a III-a D

Eu și Nico pe Marte

În sfârșit, au venit și zile mai călduroase. E primăvară. Am ieșit afară împreună cu Nicoleta și, ca de obicei, am început să povestim ce am făcut la școală.

Entuziasmată, am început să-i povestesc despre lecția, „Planetele Sistemului Solar”. Nico a devenit curioasă și m-a întrebat:

- Maria, dar câte planete sunt în Sistemul Solar?
- Nico, sunt opt, dar eu am avut de făcut o compunere despre planeta Marte.
- Ce ți s-a părut așa de interesant la planeta asta, Maria?
- Păi, Nico, stai să îți spun câteva lucruri interesante despre ea: mai este numită și planeta roșie, este a patra planetă de la Soare, are jumătate din diametrul Terrei, poartă numele zeului roman al războiului (Mars), găzduiește cel mai înalt munte din Sistemul Solar și un canion imens.
- Uau, Maria, ce lucruri interesante!
- Să-ți mai spun că există dovezi că este apă în stare solidă, adică gheață?
- Maria, m-ai uimit! Chiar mi-am închipuit că am călătorit cu tine pe Marte!
- Nico, ai grijă să nu aluneci!

Horbaniuc Eva-Maria, cl. a III-a D

Prof. înv. primar, Hîj Liliana-Florinela

Legende, visele și invențiile

Ciobîcă Albert-Lucian, cl. a IV-a A

Din cele mai vechi timpuri, oamenii au visat să zboare, să prindă aripi precum păsările, zborul reprezentând libertatea. Primul *zburător* a fost Icarus, care a folosit aripi din pene și ceară, dorind să evadeze din labirintul Regelui Minos. Din dorința de a zbura cât mai sus, s-a apropiat de soare, iar aripile i s-au topit. Legenda lui ne arată cât de puternică era dorința oamenilor de a zbura și dorința lor de fi liberi, precum păsările cerului.

Anii au trecut, dar visul nu s-a oprit. Un mare inventator, Leonardo da Vinci, s-a gândit și el la zbor, studiind zborul libelulei. Acesta privea păsările și încerca să înțeleagă cum își mișcă aripile, cum se ridică în aer și cum reușesc să plutească, desenând tot felul de mașini zburătoare. Chiar dacă invențiile sale nu au „zburat” atunci, ideile au rămas și au aprins dorința oamenilor de a se ridica de la pământ, folosind un aparat sau dispozitiv cu aripi.

La începutul secolului au apărut frații Wright care au muncit foarte mult pentru a construi aceste vise, primul aparat cu motor fiind ridicat în anul 1903.

De atunci, oamenii au început să construiască diferite aparate de zbor și, în doar câțiva ani, au apărut primele avioane.

Un mare inventator român, Henri Coandă, a creat motorul cu reacție și, de atunci, lumea zborului s-a schimbat, fiind construite primele avioane cu reacție. Așa, zborul a devenit un vis îndeplinit pe distanțe foarte lungi.

Istoria zborului seamănă mult cu visul unui copil. La început, totul pare imposibil! Un copil privește cerul și își imaginează lucruri mari. Poate că unii adulți spun că sunt doar vise. Dar, uneori, chiar din aceste vise se nasc cele mai frumoase invenții. Mai întâi visezi, apoi înveți, încerci, iar într-o zi reușești!

Ciobîcă Albert- Lucian, cl. a IV-a A

Prof. înv. primar, Nistor Mihaela

Doppelgänger

Într-un orașel liniștit, unde nimic nu părea straniu, trăia Elena, o fată obișnuită, cu o viață simplă. Dar totul s-a schimbat într-o seară, când a avut impresia că s-a văzut pe sine...dar nu era ea.

Pe o stradă întunecată, Elena a zărit o fată care semăna perfect cu ea. Avea aceiași ochi, același zâmbet, dar privirea era diferită, mai rece, mai misterioasă.

- Cine ești? a întrebat Elena cu voce tremurândă.

Fata a zâmbit ușor și s-a apropiat.

- Eu sunt Katherine... și suntem mai asemănătoare decât crezi.

Elena a simțit un fior. Katherine părea periculoasă, dar în același timp fascinantă. În jurul ei, aerul devenea mai rece, iar liniștea apăsătoare.

- Nu totul este ceea ce pare, a continuat Katherine. Există secrete în orașul acesta...și tu faci parte din ele.

Dintr-odată, Katherine a dispărut, lăsând-o pe Elena singură, cu inima bătând puternic. Din acel moment, Elena a știut că viața ei se va schimba și că trecutul ascundea mai multe mistere decât și-ar fi imaginat vreodată.

Iar undeva, în întuneric, Katherine o privea și zâmbea...

Fanasov Teodora, cl. a V-a C

Juravle Iasmina-Andreea, cl. a V-a D

Zâna Lunii

Într-o noapte liniștită, când cerul era plin de stele, am zărit o lumină argintie coborând ușor peste pădure. Din acea lumină a apărut Zâna Lunii, o ființă delicată, cu părul lung și strălucitor, asemenea razelor de lună. Rochia ei era țesută din sclipiri de stele, iar pașii îi erau atât de ușori încât nu tulburau nici măcar iarba.

ÎN LUMEA POVEȘTIILOR

Se spune că Zâna Lunii veghează asupra viselor copiilor. În fiecare noapte, ea adună visele frumoase și le presară peste lume, pentru ca oamenii să nu uite să sperie. Dar atunci când cineva este trist, zâna coboară mai aproape și îi șoptește cuvinte de încurajare.

În acea noapte, m-am apropiat timid de ea. M-a privit cu ochii ei blânzi și mi-a zâmbit. Fără să spună nimic, am simțit cum o liniște caldă îmi umple sufletul. Apoi, la fel de repede cum apăruse, s-a ridicat spre cer și a dispărut.

De atunci, în fiecare noapte, privesc luna și știu că Zâna Lunii este acolo, păstrând visele tuturor.

Juravle Iasmina-Andreea, cl. a V-a D

Profesor, Mandiuc Veronica

Vacanță cu peripeții

Familia Emiliei și a lui Tom se afla în vacanța de vară, pe o insuliță liniștită, când o știre urgentă este difuzată la radio:

Lazăr Ștefania, cl. a VI-a A

– O navă abandonată, plină de șobolani radioactivi și foarte periculoși, care mănâncă oameni, plutește în derivă spre mal...

– Ha! râse în hohote tata.

– Aici, pe insulița noastră liniștită, nu există nimic care să ne îngrijoreze!

Mama simțea un fior de neliniște, deoarece știa prea bine că șobolanii, atunci când sunt împreună, pot deveni extrem de periculoși.

Membrii comandoului aveau blana luminoasă și zbârlită, ochii strălucitori, ieșiți din orbite, și dinții verzi.

Când din pod se auzi o voce tremurată. Era Emilia! S-a ascuns pentru a fi în siguranță. Echipajul de salvare era tot mai aproape.

– Ura! Suntem salvați, spune Tom.

O pereche de ochi roșii, strălucitori, îi privea din umbră.

– Bucurați-vă de victorie! Nu veți avea la fel de mult noroc data viitoare!

Muha Andreea Miruna, cl. a VI-a A

Vulpea

Frau cândva două surori pe nume Lara și Ana.

Lara era sora cea mare. Ea avea treisprezece ani, ochii căprui și părul castaniu. Se înțelegea foarte bine cu sora sa, Ana. Aceasta avea doisprezece ani, ochii albaștri, iar părul era la fel ca al surorii sale. Larei îi plăcea foarte mult să citească „Pisicile Războinice”, iar Anei îi plăceau benzile desenate. Amândouă iubeau foarte mult felinele, în special pisicile.

În prima zi de vacanță, fetele au fost trezite de un zgomot ciudat. Când Ana coborâse în bucătărie, pe jos se afla un pahar spart. Aceasta ridică ochii și văzuse o vulpe roșie care stătea pe masă.

Ana nu s-a speriat, ci s-a apropiat de animal. Vulpea stătu la mângâiat, dar se sperie, deoarece mama surorilor țipă.

- AOLLEU, VULPE! ANA, PLEACĂ DE ACOLO!!!

- MAMĂ, MAI ÎNCET, zise Ana. O sperii...

Peste câteva secunde, coborî Lara.

- CE S-A ÎNTÂMPLAT? DE CE?... Cum a ajuns vulpița aceasta aici?

Vulpea a sărit de pe masă și s-a dus la Lara. Fata nu s-a speriat, ci a mângâiat-o.

- Nu o putem păstra...? întrebă Ana.

- NU! Și Lara... nu o mai mângâia, te va mușca! zise tatăl.

- Nu ai de unde să știi, răspunse Lara.

- TREBUIE SĂ O DUCEM ÎN PĂDURE! se răsti tatăl.

Surorile au urcat să se schimbe supărate, deoarece nu puteau păstra vulpea... între timp, părinții lor încercau să bage animalul într-o cușcă.

Când au ajuns în pădure, părinții fetelor deschiseră cușca, iar vulpea plecă. Surorile, jucându-se, s-au rătăcit.

- Uhm... Hei... Lara?

- Da?

- Știi poate pe unde suntem? întrebă Ana.

- Sigur! Suntem....

Apoi Lara realizează că nici ea nu știa, până când, cu colțul ochiului, zărise mașina părinților:

- Uite-i! strigă Lara.

Desigur, fetele erau obosite, deoarece alergaseră, așa că au decis să mergă încet până la mașină... dar părinții plecaseră fără ele. Fetele au rămas fără cuvinte, nu le venea să creadă ce se întâmplase.

- Ce am făcut să merităm asta? întrebă Lara.

- Stai așa! Poate am telefonul la mine, zise Ana. Fata caută prin geacă, dar nu avea la ea telefonul. Lara se uită în jur și observă niște nori gri. Și-a dat seama că în curând va începe ploaia. Se uită la sora ei mai mică, dar nu spuse nimic.

Deodată, o lumină roșie apără în fața fetelor.

- Ce este aceasta? strigă uimită Lara.

-Nu știu, răspunde Ana.

Lumina cea roșatică se transformă într-o vulpe. Aceasta a vrut să le arate ceva, așa că surorile au urmat-o până au găsit o întreagă familie de vulpi multicolore: una mov, alta verde, două galbene...

Dintr-odată, vulpea cea mov începu să le vorbească.

- Ce faceți voi, fetelor, pe aici?

- Păi, am găsit vulpea cea roșie la noi în casă și ne-am propus să o aducem aici, zise Ana.

- POFTIM?? țipă vulpea mov, întorcându-se la cea roșie. Roșiatico, nu ți-am spus eu ție că nu ai voie să pleci din pădure?

Vulpea cea roșie se încruntă, dând capul în jos. Plecase.

- Ca drept răsplată că mi-ați adus fiica înapoi, o să vă duc acasă.

Fetele se uitară una la cealaltă, fără să spună nimic. Au pus mâna pe capul vulpii mov și s-au teleportat acasă.

Părinții au ieșit din casă cu ochii înlăcrimați, cerându-și scuze de la fete. Vulpea le-a dăruit un medalion cu care ele să poată să o cheme în ajutor.

Sorohan Ana, cl. a VI-a A

Profesor coordonator, Domnari Monica

Lumea animalelor

Suntem în orașul animalelor și a creaturilor mitice. În acest oraș, primarul a hotărât să organizeze un concurs, în care toate animalele care doresc să vină, să își arate talentele și aptitudinile. Concursul va avea loc pe data de douăzeci și trei iunie, ora douăsprezece în parcul central al orașului. Isidor, fiind un condor, se gândește să prezinte în fața juriului acrobații aeriene cu care să îi impresioneze pe jurați. Înainte de marele eveniment, Isidor se pregătește intens, repetându-și numărul de acrobație pe care o să îl execute.

Astăzi este ziua marelui concurs de talente și aptitudini. Isidor pornește în zbor spre parcul central. Acolo observă o mulțime de animale și creaturi mitice care voiau și ele să participe. Parcul era frumos decorat în culorile verde și galben, reprezentând viața vie din lumea plantelor, aflate în parcul respectiv, precum iubirea și solidaritatea dintre animale, deoarece primarul orașului își dorea ca animalele să se înțeleagă între ele, formând prietenii. În mijlocul parcului se afla scena impunătoare, iar în fața acesteia se găseau sute de scaune așezate în rânduri de câte șaiszeci. Fiecare participant al concursului avea un loc special în care să își repete numărul. Aceștia erau numerotați cu câte un ecuson care indica ce număr este fiecare, în funcție de al câtelea a ajuns la acel moment. Isidor a primit de la o masă de organizatori un ecuson cu numărul o sută cinci și s-a dus la locul special amenajat, unde să își repete numărul. Lângă el se afla Anibalector, o creatură mitică cu o forță imposibil de măsurat. La prima vedere, pare că aceștia nu s-ar înțelege.

Isidor, fiind politicos, i-a spus:

-Salut! Eu sunt Isidor. Tu cine ești?

-Salut! îi răspunse Anibalector. Numele meu este Anibalector și sunt un monstru foarte puternic.

- Ce număr vei executa pentru concurs?

-M-am gândit să ridic niște greutatea pe care le am pregătite aici, în stânga mea.

Anibalector îi arată lui Isidor greutatea de diferite mărimi și culori.

Până la începerea concursului, aceștia au vorbit și s-au împrietenit, având aceleași preferințe și pasiuni.

Toți concurenții și-au prezentat numerele în fața juraților foarte stricți. În final, câștigătorul concursului a fost o grațioasă rândunică care a executat perfect o coregrafie de balet. După decernarea premiului pentru câștigător, Isidor îi propune lui Anibalector, având aceeași pasiune de a scrie, să scrie împreună o carte care să simbolizeze prietenia dintre cei doi. Anibalector fu foarte încântat de propunere și acceptă. Ei au decis ca titlul cărții să fie „Carte a prieteniei”, în care să fie relatată importanța unui prieten adevărat în viața fiecăruia.

Chiar dacă aceștia nu au câștigat concursul, au legat o prietenie strânsă și de lungă durată.

Pătu Sofia Gabriela, cl. a V-a A

Lupo Adriana Elena, cl. a VII-a B

Călătoria

După ce ciufulitul iese din pădurea „Dumbrava Minunată”, întâlnește un băiat care plângea. Acestuia i se făcu milă de el și hotărî să îl întrebe despre problema lui pentru a-l ajuta, dacă are posibilitatea:

-Salut! Ce faci aici? De ce plângi așa amarnic?

-Salut! Îi spuse băiatul printre suspine. Sunt foarte trist, deoarece am fost constrâns să-mi părăsesc cel mai bun prieten.

-De ce a trebuit să faci asta? Cine era prietenul pe care l-ai părăsit? îl întreabă ciufulitul cu compasiune.

-Prietenul de care ți-am zis este un vulpoi pe nume Pax, pe care a trebuit să îl părăsesc în pădure, deoarece tatăl meu pleacă în război, iar eu trebuie să mă mut la bunicii mei care nu acceptă animalele, mai ales un vulpoi. Am venit aici cu gândul de a-l căuta, sperând să-l găsesc. Au trecut trei zile de când l-am lăsat aici și nu sunt șanse să-l mai găsesc.

-Aș putea să te ajut eu. Dacă ai plăcerea. Eu nu știu ce m-aș face dacă ar trebui să-l părăsesc pe cățelul meu, Țombi.

-Îți mulțumesc mult. Numele meu este Peter. Am putea porni în căutarea lui chiar acum?

- Sigur, dar avem lucrurile necesare pentru a supraviețui în cazul în care căutarea va dura mai mult decât ne-am aștepta?

-Am în ghiozdanul meu tot ce ne trebuie!

Cu acestea spuse, cei doi au intrat în pădure! Peisajul pădurii era unul care îți fura ochii sufletului. Pădurea era constituită din copacii care aveau toate culorile specifice toamnei, cărării care duceau în toate direcțiile, precum un labirint, și animalele care dormeau liniștite. Cerul era de un albastru închis, brăzdat de mii de stele strălucitoare, inclusiv impunătoarea lună plină, care le călăuzea drumul. Peter scoase din ghiozdanul său două lanterne; una i-o înmână prietenului său de drum, ciufulitul, iar cealaltă și-o păstră pentru el. Ciufulitul îi mulțumi și își continuă drumul, căutându-l pe Țombi cu privirea pentru a nu-l pierde prin pădure.

La un moment dat, s-a auzit un foșnet puternic. Peter începu să îl strige pe Pax, vulpoiul său, sperând să fie el cel ce a declanșat foșnetul. Îndreptă lanterna către locul în care s-a auzit foșnetul, dar era doar un iepure. Dezamăgit, Peter își continuă drumul. Pe drum, ciufulitul îl încurajă pe Peter că o să-l găsească pe Pax, teafăr și nevătămat.

Tot mergând de câteva ore, cerul a fost brăzdat de o lumină puternică, semn că soarele începuse să răsară. Peter, ciufulitul și Țombi s-au oprit lângă un copac pentru a se odihni. Dintr-odată, Țombi începu să adulmece un miros care l-a determinat să fugă într-o direcție necunoscută. Atunci, Peter și ciufulitul o luară la fugă, strigându-l să se întoarcă. Țombi se opri lângă un ghemotoc cu blană roșcată, care dormea liniștit. Văzându-l, Peter începu să îl strige pe Pax pentru a-și da seama dacă acel ghemotoc de blană roșcată este vulpoiul lui. În acel moment, vulpoiul înălța capul și îl văzu pe prietenul său, Peter, stând în fața lui. Se ridică grăbit, fugind spre picioarele acestuia. Peter fu extrem de bucuros pentru că și-a regăsit cel mai bun prieten. Toți patru o luară pe o potecă care ducea la ieșirea din pădure, aproape de civilizație.

Peter îi mulțumi ciufulitului pentru ajutor, luând-o pe drumuri separate, fiecare la casele și familiile lor.

Popovici Lavinia, cl. a VI-a B

Lupo Adriana Elena, cl. a VII-a B

Profesor, Schipor Andreea Bogdana

ÎN LUMEA POVEȘTILOR

Grijincu Alessia, cl. a VI-a A

Grijincu Alessia, cl. a VI-a A

Bădeliță Teodor, cl. a V-a A

Pățu Sofia, cl. a V-a A

Profesor, Grosari Adrian

25.11.2025

Drăguțul meu jurnal,

Astăzi la limba română am vorbit despre copilărie. Instant, mi-am amintit de unul dintre cele mai frumoase momente din viața mea, pe care vreau să ți-l dezvălui.

Este vorba despre nunta mătușii mele. Atunci aveam doar câțiva anișori. Am mers spre locul cu nunta, fără să știu că voi face un lucru foarte important. Eram îmbrăcată într-o rochiță albă. Știam sigur că va fi o nuntă foarte frumoasă și s-a întâmplat ceva interesant. Ajunși la biserică, la cununia religioasă, mătușa mea a intrat în splendida ei rochie de mireasă! Era ca fulgii ce cad iarna, dar emoțiile erau ca soarele care arde pe cer. Eram mică, aveam 4 ani și nu știam cam ce se întâmplă. Dintr-odată, fără nicio repetiție sau prea multe indicații, am primit o cutie pe care trebuia să le-o duc mirilor. Era o misiune importantă pentru mine. Nu mai făcusem acest lucru până atunci. Am pășit ușor, cu un mers mărunț, pe un covor care parcă nu se mai termina. Am ajuns și am înmănat...verighetele! Acestea erau comorile pe care le dusesem eu în tot acest timp! Încă nu îmi vine să cred că eu, o fetiță care pe atunci umbla cu jucăriile după ea, (și la nuntă am avut un bebeluș de jucărie), am fost aleasă să fac acest lucru important. Am fost foarte încântată!

Tu ce părere ai? Eu zic că a fost o experiență de neuitat! Totuși, tot o experiență de neuitat va fi și dacă nu mă duc ACUM să învăț pentru testul de la fizică, de mâine!

Psst! Acel bebeluș de jucărie l-am păstrat multă vreme de atunci!

Cu drag, Alesia

Grijincu Alessia, cl. a VI-a A

Popovici Lavinia, cl. a VI-a B

24 noiembrie 2025

Drăguțul meu jurnal,

Vreau neapărat să îți povestesc ce pățanie am avut într-o excursie cu ai mei colegi. Eram în Maramureș și așteptam foarte mult să vizitez Cascada Cailor. Era o excursie cu clasa, deci energia noastră era inepuizabilă.

Pentru a ajunge mai ușor la cascadă, am luat telescaunul. Nu mai mersesem până atunci cu unul. Ne-am echipat, asta însemnând că ne-am luat ghiozdanele și le-am pus din spate în față, un lucru destul de amuzant. Zici că intrasem în rolul lui Moș Crăciun după ce mâncase o grămadă de biscuiți. A fost foarte frumos. Stăteam cu colega mea, Cristina. Părul îmi flutura în aer și simțeam o senzație de liniște. Totuși, această senzație nu a durat prea mult pentru că am început să cântăm. După ce am coborât, am mers o vreme și am ajuns. Era cea mai frumoasă cascadă pe care o văzusem până atunci. Nu are rost să ți-o descriu prea mult, pentru că o să-ți arăt o poză. Partea palpitantă a avut loc la final, când energia noastră inepuizabilă se cam consumase. La întoarcere, am luat tot telescaunele. Eu am pornit înaintea unor prietene de-ale mele – Karina și Miruna. M-am așezat în telescaun, dar nici nu am pornit bine, că șapca mi-a și căzut de pe cap. Speriată, am strigat cât mă ținea gura, pentru ca fetele din spate să mi-o recupereze.

Ajunși înapoi, m-am întâlnit cu ele, acestea spunându-mi cu părere de rău că au reușit să o recupereze, dar că și ele, la rândul lor, au scăpat-o. Când nu mai aveam nicio speranță, Karina și Miruna au început să râdă în hohote și să-mi arate că totul fusese o farsă. Și uite așa, mi-am recuperat șapca sau cum s-ar putea spune: căciula lui Moș Alesia. Apoi m-am răcorit cu o înghețată, că la polul Nord din Maramureș era foarte cald. Ce zici? Tare aventura, nu?

Cu drag, Alesia și șapca ei RECUPERATĂ

Grijincu Alessia, cl. a VI-a A

21 octombrie 2024

Dragă jurnalule,

Hai să lămurim o chestie: eu, înainte să termin clasa a patra (și probabil și până să încep clasa a cincea) am urât să merg pe munte (da, ar cam fi cazul să nu mă judeci) – motivul pentru care nu sunt prea „ieșită” în natură, (apropo, nu am terminat de lămurit, deci da, AȘTEAPTĂ). De când am început clasa a cincea – cunoscându-l pe diriginte (care adoră natura), am început să-mi schimb părerea. Mulțumită dumnealui, acum o ador și eu (știi că nu sunt eu aia cu procentajele, deci nu-ți pot garanta intensitatea cuvântului sau, mai bine zis, a verbului „a adora”).

Bun, deci am lămurit tot! Hai, acum să-ți povestesc cum a fost prima excursie din clasa a cincea - care, da, te-ai prins, are legătură cu natura - și nu, nu cu muntele, ci cu dealul. De dimineață, cu bucurie...(bla, bla, știi cum continuă) – așadar, ne-am urcat în tren și am mers la...(am uitat să-ți spun unde mergeam în excursie - atunci, cu această ocazie, îți vei da seama după o ghicitoare: locul „special” al domnitorului Ștefan-Vodă - unde este și înmormântat). Acum, după ce ți-ai dat seama că e Putna, pot să-mi continui povestea. Când am ajuns la gară, am coborât și am pornit spre fosta locuință a lui Daniil Sihastrul. După ce am stat acolo, (sper că ai putut observa că nu am descris, astfel e mai tare, cu mai multă acțiune - doar nu scriu un roman) am plecat la Mănăstire, unde am mâncat la trapeză (în drum spre aceasta eram foarte bucuroși - doar urma să mâncăm, nu?). După ce ne-am umplut burțile cu tot ce a fost mai bun - ciorbă și pilaf - am plecat spre Dealul Crucii (de jos, părea ușor de urcat, dar...vei afla imediat ce a urmat). Așadar, am început să urcăm. Jos era o pădure și, spre ghinionul nostru, pământul era ud (astfel că, da, ai înțeles, se formase noroi). La urcare, bineînțeles, am mai și căzut, deci...(mai este nevoie să menționez faptul că hainele noastre arătau în ultimul hal? Nu cred, dar cred că ai înțeles). Bun, hai să revenim la...(stai, unde rămăsesem? A, da, la urcare), deci, într-un final, reușisem (sau, mai bine zis „reușiserăm”) să ajungem la acea mare cruce! Pot să specific faptul că am făcut o TONĂ de poze!) Așadar, în final, am coborât (da, știi precis ce s-a întâmplat - m-am și împiedicat- he-he). Apoi, ajunși jos, am plecat spre gară, de unde am plecat acasă (tot ce pot să spun e că eram lihnii de foame, dar și obosiți).

Sincer, m-a impresionat această excursie ce m-a apropiat de natură!

Moloci Cristina, cl. a VI-a A

01.03.2026

Dragă Jurnalule,

Astăzi vreau să-ți povestesc despre una dintre cele mai frumoase amintiri din copilăria mea, un moment care mi-a rămas adânc în suflet. Într-o zi de ianuarie am aflat că voi avea un frate mai mic. Aveam doar zece ani și nu înțelegeam pe atunci cât de multe responsabilități și emoții mă așteptau. Cele nouă luni care au urmat mi s-au părut o veșnicie, dar așteptarea a meritat. Într-o zi frumoasă de toamnă, familia mea a primit cel mai frumos dar, pe Ioachim.

Ioachim a crescut repede și ne-a surprins pe toți. În primele luni a spus primul lui cuvânt, TATA, iar aproape de un an a făcut primii pași nesiguri, dar plini de curaj. Acum, în 2026, are trei ani și jumătate și este cel mai bun prieten al meu. Ne jucăm împreună, alergăm prin casă și, uneori, se așază lângă mine când îmi fac temele, ca să nu mă simt singură. Când primesc dulciuri, încerc mereu să le ascund, dar el le găsește de fiecare dată și sfârșim prin a le împărți, râzând amândoi.

Venirea lui Ioachim în viața mea este cea mai frumoasă experiență din copilăria mea, un moment pe care îl voi păstra mereu în inimă.

Muha Andreea Miruna, cl. a VI-a A

O excursie cu durere de cap

În cadrul Săptămânii Verzi, elevii clasei a VI-a au decis să facă o excursie în natură. Traseul nu era atât de complicat, așa că a luat doar câteva ore.

Ajunși în capul dealului și luând o pauză, cei doi colegi de clasă, Beni și Iosif, au început să discute. Beni a început să se vaite că weekendul trecut i s-a rupt capul viorii și faza proastă era că bunica tocmai venise să asculte melodia nou învățată. Totuși, nici Iosif nu se lăsă mai prejos. Îi povesti cum Paul sau „capul răutăților”, cum i se mai spune, i-a udat schița pe care o făcuse el toată oră de muzică. Și cică o făcuse și intenționat! Cine credeți că apărui de după copac? Normal! Dintele năzbâtiilor! E destul să vă povestesc că cei doi băieți s-au trezit imediat cu o sticlă de Fanta în cap. Dar nu era problema doar de cei doi băieți, ci și de doamna dirigintă. A trebuit mai întâi să-l certe pe Paul, care reuși să iasă într-un final din aripa visului și să-și ceară scuze. Cât despre cei doi prieteni, aceștia au avut noroc de aripa vântului care le-a uscat cât de cât hainele.

Iar doamna dirigintă... Ei bine, dumneaei nu a avut norocul de a privi sprânceana văzduhului fără griji. Vai, ce durere de cap...!

Grijincu Alessia, cl. a VI-a A

O zi albă

Popovici Lavinia, cl. a VI-a B

Zilele de școală au trecut, venind weekendul, cea mai scurtă perioadă din săptămână. Deoarece cristalele de nea se așternuseră din abundență, am decis ca eu și prietenii mei să facem oameni de zăpadă, dar nu doar atât. Am propus să și concurăm, iar câștigătorul celui mai frumos om de zăpadă să primească o ciocolată caldă de la ceilalți.

Fiecare dintre noi a început cu multă încredere. De asemenea, toți aveau câte ceva adus de acasă pentru „proiectele” noastre despre oamenii de zăpadă: flure, căciuli, morcovi și chiar mărgeluțe colorate...mai puțin Ionuț, care își cam uită și capul câteodată. El e mai zăpăcit de felul lui, bine și eu sunt uneori, dar de data aceasta am fost mai atentă. După câteva ore bune, am confecționat o mulțime de oameni, unii mai mari, alții mai mici. De exemplu, cel al Ralucăi era înfoclit cu un flur, o căciulă franțuzească, mănuși roz și purta la gât un colier făcut de ea, cu mărgele de toate culorile. Cel al lui Alex era mai dolofan, cu o banană-n loc de morcov (probabil n-o mâncase la școală, dar se vede că e inventiv, normal, dacă nu ai altceva ce poți folosi).

Marius, amator de geografie, i-a făcut omului de zăpadă și o busolă, să nu se piardă prin puzderia de

omăt. Eu am făcut un om de nea ce ținea în mână o vioară, deoarece îmi place mult să cânt la acest instrument. Nu am avut timp să-i fac și arcușul, dar sunt sigură că voi reuși data viitoare. Înainte să plecăm, am observat că dintr-o zi și o privesc albă, am putut crea un mic sat colorat de oameni de nea pe care i-am îndrăgit mult. Câștigătorul a fost omul de zăpadă făcut de bunicul lui Mihai, în stil mai tradițional, așa. Experiența și-a spus cuvântul! Cu siguranță a făcut mulți oameni de zăpadă la viața lui. În semn de încurajare pentru noi, tot el ne-a invitat pe toți la o gustoasă ciocolată caldă!

Acasă, scriind acest lucru în jurnal, am simțit o vagă emoție de copilărie, vremuri vesele și colorate și o mare doză de mulțumire și empatie!

Grijincu Alessia, cl. a VI-a A

O zi neobișnuită

Este o zi de sâmbătă. Am venit în vizită la bunicii mei. Bunica îmi arată o cărare ce începea din spatele casei. Înainte să continui povestirea, e bine de precizat că bunica gătește cea mai bună tartă cu căpșuni. Revin la povestea mea... Aceasta mi-a spus că, pentru a face tarta mea preferată, are nevoie de cele mai bune căpșuni. Ea avea destul de multă treabă prin gospodărie, așa că mi-a spus:

- Dacă mergi tot înainte pe această cărare, la final, vei ajunge la o casă mică unde locuiește o prietenă de-a mea. Ea are cele mai bune și dulci căpșuni. Aș vrea să mergi tu până la casa acesteia și să-mi aduci un coșuleț cu fructe. Să nu stai mult, te rog! Drum bun!

Normal că am acceptat! Niciodată un drum prin pădure sau pe meleagurile din afara orașului nu e plictisitor pentru mine. Bunica mea trăiește într-o zonă de munte, departe de agitația orașului. Liniștită, o natură plină de rândunele, ciocârlii și flori. Soarele mă îmbrățișa. Bunica mea mi-a mai dat și o brățară cu mărgelile verzi ca smaraldul, pe care urma să o dăruiesc în semn de mulțumire amice sale. Fiindcă nu am vrut să fiu singură, am luat-o și pe Rita, cățelușa bunicilor.

Am început drumul. Am mers, am mers și iarăși am mers. La un moment dat, văd ceva în depărtare: un mic punct care pe parcurs a devenit o siluetă. Era un țăran, ce am aflat că se numea Fred, și mergea și el în direcția unde

o luam eu și Rita, așa că l-am poftit să vină cu noi. El a început să ne povestească despre o celebră salată de căpșuni a familiei, ce nu lipsea la niciun picnic. Continuându-ne drumul și intrând în pădure, ne-am întâlnit cu doi frați, Hansel și Gretel. Aceștia ne-au povestit despre o palpitantă călătorie la o casă de turtă dulce. Totuși, pentru că aceștia au mâncat-o pe toată, dar au descoperit căpșunile delicioase ale femeii misterioase, au renunțat la dulciuri și au început să mănânce fructe. I-am luat și pe ei cu noi. Pe la finalul cărării, ne-am întâlnit și cu un cățeluș, căruia i-am pus numele Spike. Acesta părea înfometat, așa că l-am poftit să vină cu noi, să-i luăm și lui niște căpșuni.

Ajunși într-un final la căsuță, am întâlnit o bătrânică amabilă. Totuși, când am întrebat-o de căpșuni, acesta ne-a spus că nu mai are niciuna din această recoltă și că îi pare rău. Toți eram foarte dezamăgiți: un drum atât de lung, așa multă speranță, dar în zadar. Toți am fost surprinși în cel mai plăcut mod posibil atunci când aceasta ne-a zis că are niște cireșe. Ne-a dat să și gustăm. Erau magnifice! Chiar mai bune decât căpșunile! Ne-a umplut coșulețele cu cireșe, iar eu i-am dăruit brățara

Șuhani Maia, cl. a V-a C

cu mărgelile de la bunica. Ne-am luat la revedere și i-am mulțumit. Pe drum, m-am despărțit pe rând de noii mei prieteni, dar mă bucur că i-am cunoscut. Pe Spike l-am luat cu noi.

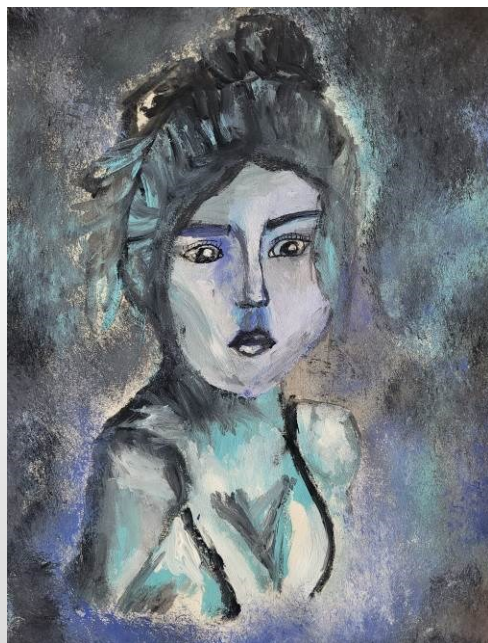
Am ajuns acasă, împreună cu Rita și Spike, pe înserate. Bunica a fost foarte fericită să ne vadă. Pe Spike l-am luat să locuiască cu noi. Bunica s-a dus în bucătărie să-și testeze noua rețetă de tartă, în timp ce eu m-am dus să-mi fac tema la limba română: lectura cărții „Vrăjitorul din Oz”!

Grijincu Alessia, cl. a VI-a A

Modelul meu în viață

Un model în viață pentru mine este mama mea. Ea este persoana care mi-a fost alături în fiecare moment important și care m-a învățat ce înseamnă cu adevărat iubirea necondiționată.

Admir la mama mea faptul că are mereu răbdare și găsește timp pentru mine, chiar și atunci când este obosită. Ea mă sprijină, mă ascultă și îmi oferă sfaturi care mă ajută să iau decizii bune.

Popovici Lavinia, cl. a VI-a B

Mama este pentru mine un exemplu de bunătate și curaj. Chiar dacă are zile grele, nu renunță niciodată și reușește să își păstreze zâmbetul. De la ea am învățat să fiu respectuoasă, harnică și atentă cu cei din jur. Îmi place că mama mea vede mereu partea bună a lucrurilor și mă învață să nu mă dau bătută. Nu îmi oferă doar lecții, ci și căldură, siguranță și încredere. Pentru mine, mama este dovada că un om simplu poate face lucruri extraordinare prin iubire și dedicare.

O admir pentru sacrificiile ei și pentru felul în care reușește să îmbine grija pentru familie cu munca de zi cu zi.

Mama este modelul meu pentru că mă inspiră să devin o persoană mai bună în fiecare zi.

Burlacu Evelina, cl. a VII-a A

Mama mea

Mama este persoana care mi-a fost alături încă din primele clipe ale vieții mele. Ea este cea care a știut să mă încurajeze în momentele de cumpănă sau atunci când voiam să renunț. Pentru mine, ea nu reprezintă doar un părinte, ci și un model de viață, deoarece consider că este un om de succes în domeniul său.

Mama este de statură medie, cu trupul zvelt și degajă o atitudine tinerească. Deși este un om matur, privirea verzuie a mamei a avut întotdeauna ceva jucăuș și cred că aceasta este trăsătura ei fizică definitorie. Ochii ei par să zâmbească permanent, iar chipul ei luminos însuflă celor din jur sentimente de siguranță și încredere. Când mă privește, conștientizez că sunt importantă, iar când mă îmbrățișează,

simt că nimic rău nu mă poate atinge. Mama muncește mult, se dedică atât familiei, cât și elevilor săi, însă reușește să își găsească mereu timp să mă asculte.

De la ea am învățat că dragostea adevărată se arată prin gesturi simple și sincere, de exemplu o îmbrățișare tandră sau un cuvânt inspirat la momentul potrivit. O altă lecție pe care mi-a insuflat-o este că munca este mai importantă decât talentul, iar perseverența și tenacitatea stau întotdeauna la baza succesului. De asemenea, mama m-a învățat să fiu cinstită, indiferent de împrejurări, și să îmi păstrez întotdeauna demnitatea.

Aanei Astrid, cl. a VII-a A

Eu nu sunt prea mult. Sunt eu...

~ Monolog ~

Am încercat multe. Pictură, dansuri, gimnastică, baschet... toate păreau promițătoare la început, dar niciuna nu mi s-a potrivit. Parcă eram o piesă care nu se potrivea în niciun joc. Până când am descoperit înotul. Acolo, în apă, simt că sunt eu. Fiecare mișcare, fiecare respirație, fiecare clipă în care plutesc... îmi dă libertate. Înotul nu doar că mi se potrivește, ci mă face să zâmbesc cu tot sufletul.

Știți, toată lumea spune mereu: „Fii tu însăși.” Așa că... eu, una, am încercat. Am fost eu însămi. Și acum, pentru unii, sunt prea mult.

Dar știți ce cred eu? Eu cred că fiecare dintre noi e ca o înghețată cu o aromă diferită. Unii sunt ca înghețata de ciocolată, alții ca înghețata de vanilie, iar eu... eu sunt ca acea aromă pe care nu o găsești peste tot, de care toți sunt puțin curioși... Hmm... cum se numea? Ah, da! UNIC! Și tocmai asta mă face specială.

Petrescu Sebastian, cl. a V-a A

Dacă ne comparăm doar cu alte arome, s-ar putea să uităm cât de gustoși suntem noi. Fiecare aromă are farmecul ei și face vara mai răcoroasă.

Este important să fim mândri de aroma noastră și să ne urmăm pasiunile... Chiar dacă, uneori, când ești tu însăși, unii pot spune că ești prea mult. Prea energic, prea tăcut, prea diferit. Dar eu cred că prea mult înseamnă exact cât trebuie pentru tine.

Așa că sfatul meu este simplu: nu vă fie teamă să fiți voi înșivă. Lumea are nevoie de toate aromele!

Muha Andreea Miruna, cl. a VI-a A

Sufletul orașului meu

Moloci Cristina Maria, cl. a VI-a A

Era duminică și orașul părea că se trezește încet, ca un copil somnoros. Străzile erau liniștite, iar frunzele dansau în vânt, ca și cum ar fi jucat.

Mergeam spre școală și priveam clădirile înalte care își ridicau picioarele spre cer.

În parc, copiii alergau și râdeau, iar glasurile lor zburau prin aer ca niște clopoței veseli. Ghiozdanele lor se legăneau, iar aripile acestora fluturau în vânt. Vântul mângâia obrații orașului ca o pagină blândă.

La colțul străzii, o gură de canal scotea un sunet ciudat, iar mașinile treceau printre clădiri ca niște șerpi de metal.

Seara, orașul părea că își trage păturile de lumină și adoarme. M-am gândit atunci că orașul meu are suflet și că fiecare zi este o mică poveste.

Muha Andreea Miruna, cl. a VI-a A

Profesor, Domnari Monica Nicoleta

Profesorul etern

Primul gând pe care l-am avut atunci când am auzit-o pe doamna dirigintă că ne-a cerut să scriem un text despre o persoană model din viața noastră, a fost să aleg pe cineva din lumea sportului, însă, mai apoi, la sugestia părinților, am decis să scriu o lucrare: „In memoriam Ovidiu Larionescu”.

Cu toate că m-am născut în Anglia și primii mei ani de școală au fost în Londra, treptat am înțeles ce înseamnă cuvântul **profesor** sau **teacher**. Profesorul este acela care trebuie să predea claselor de elevi o materie, să îi învețe pe ceilalți o anumită ramură pe care el însuși s-a specializat. Despre domnul profesor de educație fizică și sport, Ovidiu Larionescu, am auzit vorbindu-se în familia noastră încă de mic copil. În ciuda faptului că părinții mei locuiau în Marea Britanie și erau desprinși poate de tot ce înseamnă școala sau învățământul românesc, eu i-am auzit des vorbind despre acest domn profesor. Tot ceea ce auzeam erau doar cuvinte de laudă și impactul pe care l-a avut dumnealui în viața părinților mei ca elevi, și nu doar a lor, ci a multor elevi care au avut oportunitatea să îl cunoască. Un profesor care a știut cum să îmbine exigența cu blândețea, seriozitatea cu umorul, transformând orele de sport în momente pline de entuziasm și învățăminte valoroase. Pentru mulți dintre elevi a fost mereu cel care i-a încurajat să creadă în propriile forțe și a îndemnat pe fiecare cu sfaturi potrivite pentru un drum bun în viață și pentru o carieră în învățământ și chiar și în alte domenii. A fost acel om care, de cele mai multe ori, se dezbrăca de haina de profesor și se implica cu inima ca un părinte, fără părtinire, tratând elevii în mod egal.

Împrejurările au făcut ca familia noastră să se întoarcă în România și acum am ocazia să învăț la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” din Rădăuți, aceeași școală în care au învățat și părinții mei, ambii avându-l profesor pe Domnul Larionescu. Este regretabil faptul că acum domnul profesor nu mai este printre noi, a plecat la cele veșnice mult prea devreme, dar am ocazia să pot face orele de

educație fizică în sala de sport din incinta școlii, sală care azi îi poartă numele, în semn de respect pentru toată dăruirea oferită în anii în care a profesat la această unitate de învățământ.

Mai jos vreau să las câteva rânduri, gânduri ale părinților mei ce l-au cunoscut pe domnul profesor:

C. Zaharie (Tata)

„Chiar dacă au trecut câțiva ani de când domnul profesor ne-a părăsit, amintirea lui a rămas vie în sufletele noastre. Pentru noi nu a fost doar profesorul de educație fizică, ci un adevărat model de caracter, disciplină și respect. Îmi amintesc cu drag de competițiile de baschet cu echipa școlii și performanța de a ajunge la faza națională sub îndrumarea dumnealui, momente unice pe care nu le voi uita vreodată.”

A. Zaharie (Mama)

„Domnul profesor știa să fie exigent, dar și să ofere încurajarea potrivită la momentul potrivit. A știut să vadă potențial acolo unde poate noi vedeam nesiguranță. Pentru mine a fost sprijin, motivație, exemplu de seriozitate și pasiune. Sub îndrumarea dumnealui, am făcut parte din echipa de baschet a școlii, iar antrenamentele nu erau doar despre pase, aruncări sau tactici de joc, ci erau despre disciplină, încredere, ambiție și despre puterea de a merge mai departe chiar și atunci când oboseala sau teama îți spuneau să renunți. Datorită lui am învățat ce înseamnă spiritul de echipă și cât de important este să lupți pentru visurile tale. Sfaturile dumnealui m-au însoțit și dincolo de sala de sport, dincolo de școală, în viața de zi cu zi. Îi sunt recunoscătoare pentru răbdarea, dedicarea și încrederea pe care mi le-a oferit. Mereu va rămâne o parte importantă din formarea mea și din amintirile cele mai frumoase ale adolescenței”.

P.S. Îmi doresc să meditați profund și să puneți în practică aceste cuvinte alese: „Nu dați cinstea pe rușine la final!”.

Zaharie Ionatan, cl. a V-a B

O surpriză

Cojocă Victoria, cl. a VII-a C

Era o dimineață dogoritoare de iunie, singura dimineață din timpul anului școlar în care toți elevii se trezeau încântați de la crăparea zorilor, deoarece era ultima și așteptată zi de școală. Ziua era absolut perfectă, cerul azuriu ca apa cristalină nu avea niciun nor pe cer, iar strălucitorul soare s-a ivit, răspândindu-și razele sale de lumină asupra dealurilor înverzite. Falcicii arbori, umpluți ochi de cireșe dulci-acrișoare, parfumau aleile cu recunoscuta aromă a fructelor, în timp ce briza buclușă scotea din minți doamnele care tocmai ieșeau din coafor.

În această zi fermecătoare, prin mulțimea de elevi nerăbdători de terminarea anului școlar, se afla Maia, una dintre cele mai bune eleve din clasa a VIII-a, care după multe teme, sacrificii și învățat, a câștigat în sfârșit denumirea de șefă de promoție. Acest titlu ar fi trebuit să-i fie răsplata întregii sale munci din ultimii patru ani, dar nu se simțea astfel. Asta nu era din cauza colegilor sau a profesorilor ei, aceștia o felicitau și erau fericiți pentru ea, poate chiar mai mult decât Maia.

Lucrul care nu o lăsa să se poată bucura de această ocazie era faptul că tatăl ei nu avea să fie prezent la această realizare importantă, deoarece era plecat la muncă în străinătate și, deși Maia știa că nu ar trebui să lase asta să-i strice întreaga zi, nu putea să treacă peste.

A încercat să se simtă mândră de acest titlu, deoarece acel moment însemna că toată munca din ultimii ani a meritat. Astfel, atunci când a început să își rostească discursul, a inclus câteva povești

despre anii de școală și mulțumiri pentru profesorii ei și dedicația acestora în educația lor, pentru colegii ei care i-au înveselit diminețile și mulțumiri pentru părinții ei, care au sacrificat totul pentru ea și care reprezintă motivul pentru care ea a ajuns atât de departe.

La sfârșitul discursului au izbucnit o mulțime de aplauze, din partea prietenilor, colegilor, chiar și din partea copiilor din alte clase. Majoritatea profesorilor erau pe cale să plângă, dar asta nu o interesa pe Maia. Lucrul sau mai bine zis, persoana care i-a atras atenția fetei era nimeni altul decât tatăl ei, care se afla în centrul mulțimii de elevi, privindu-și mândru fiica care a avut o asemenea realizare.

În acel moment nu a mai contat faptul că Maia se afla în fața întregii școli, singurul lucru care conta era faptul că tatăl ei se afla acolo, astfel a fugit în brațele sale, nevenindu-i să creadă că tatăl ei chiar a reușit să ajungă în cea mai importantă zi a ei.

În final, ziua a luat o întorsătură bună, nu din cauza premiilor, felicitărilor sau cadourilor, ci datorită familiei, care a fost aproape de ea la bine și la greu, în ciuda distanței dintre ei.

Apetrei Alma Sînziana, cl. a VII-a D

Vise printre pagini

Îmi place să deschid caietul sau cartea mea și să las gândurile să curgă printre pagini. Parcă fiecare foaie e o lume mică unde visele mele prind viață. Uneori sunt aventuri mari, în care călătoresc în locuri necunoscute sau descopăr lumi de poveste. Alteori sunt vise simple, dar importante.

Cojocă Victoria, cl. a VII-a C

Când scriu sau citesc, paginile devin un refugiu pentru gândurile mele. Acolo nu există frică sau griji, doar libertatea de a visa și de a imagina. Fiecare cuvânt așezat pe pagină pare să dea formă viselor mele și să le transforme în ceva real, chiar dacă sunt doar pentru câteva momente.

Am învățat că visele nu trebuie să stea doar în mintea mea. Ele pot călători printre pagini și pot inspira pe oricine le citește. Unele par imposibile, dar paginile le primesc și le lasă să crească. Fiecare gând frumos sau curajos devine o stea printre rânduri și mă învață să cred în mine și în ceea ce pot realiza.

Printre pagini, visele mele devin realitate. Ele cresc și mă încurajează să continui

să sper, să încerc și să cred că orice este posibil dacă am curaj să urmez ce îmi doresc cu adevărat. Fiecare pagină ascunde vise mici sau mari, care mă încurajează să merg mai departe.

Pușcașu Alessia, cl. a VII-a B

O sâmbătă neobișnuită

Era o zi posomorâtă de sâmbătă, iar eu eram la o plimbare liniștită în parcul orașului. Nu aveam niciun motiv să fiu acolo. Frunzele putrezite căzute pe asfalt îmi tăiau calea infinită, dar nu prea mă interesa. Aveam prea multe pe cap în acel moment pentru a-mi mai păsa. Deodată, observ un câțel slab, cu ochii mici, fără speranță. Parcă aștepta pe cineva care știa că nu o să mai vină. S-a uitat lung la mine, apoi la asfaltul ponosit. Simțeam cum plânge, dar nu o puteam demonstra.

Așteptam ca mintea mea cea creată să mă oblighe să îl ajut. Nimic. „Nu!”, „Nu!” îmi spunea mintea, însă inima mea avea alte planuri. M-am așezat lângă el, chiar dacă hainele mele s-au murdărit cu noroi, și l-am mângâiat încet, încet. Patrupedul s-a uitat la mine cu niște ochi îndurerați, iar eu, la fel. Ne-am spus prea multe prin acea privire. Mi-a spus că va fi și el cerul, și apa, și stelele. Nu a fost nevoie să vorbească ca să înțeleg, ci doar să ne privim în ochi.

L-am îmbrățișat puternic. Foarte puternic. Pentru noi timpul a stat pe loc, însă toți se uitau la noi. Oameni, animale, spirite, toți.

Iar povestea noastră se încheie aici, chiar aici, doar cu o îmbrățișare...

Popovici Adelina, cl. a V-a B

O zi care mi-a schimbat perspectiva

Era o dimineață de primăvară, iar soarele abia răsărea peste acoperișurile orașului. Mă grăbeam spre școală, cu ghiozdanul atârând greu pe un umăr și cu gândul la testul de matematică ce urma. Nu aveam nicio dispoziție de învățat, iar în mintea mea se învărtea doar dorința de a termina ziua mai repede și de a ajunge acasă.

Întâlnirea neașteptată:

Pe drumul spre școală, am observat un cățel mic și ud care tremura lângă un copac. M-am oprit instinctiv. În jur, oamenii treceau grăbiți, fără să-i dea atenție. M-am apropiat și i-am întins mâna. Cățelul a venit sfios spre mine, cu privirea speriată, dar plină de speranță. Nu puteam să-l las acolo. L-am luat în brațe și am hotărât să-l duc la școală, urmând să găsesc o soluție mai târziu.

O lecție de bunătate:

Când am ajuns, colegii s-au adunat curioși în jurul meu. Doamna dirigintă, văzând ce s-a întâmplat, a zâmbit și mi-a spus că pot păstra cățelul în clasă până la finalul orelor. Împreună cu colegii mei, i-am dat numele „Norocel” și i-am făcut un culcuș dintr-o cutie. În pauză, toată clasa s-a mobilizat: unii au adus resturi de mâncare, alții i-au făcut o zgardă dintr-o panglică. A fost pentru prima dată când am simțit cât de bine e să faci ceva pentru altcineva, fie el și un suflet mic de cățel. Seara, când l-am dus acasă, mama l-a privit, a oftat, și a spus: „Se pare că avem un nou membru în familie.” Am zâmbit fericit, știind că acea zi care părea una obișnuită s-a transformat într-o lecție de compasiune pe care nu o voi uita niciodată!

Teleagă Teodor, cl. a VII-a D

Profesor, Schipor Andreea Bogdana

Robu Ionuț, cl. a V-a A

Interviu cu Vicol Darius

Bună ziua, mă numesc Cotos Diana, elevă în clasa a VI-a B a Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Rădăuți, și astăzi vom sta de vorbă cu Vicol Darius, un coleg din clasa a VII-a C, foarte talentat și pasionat de pian și, în general, de muzică.

Pe Darius l-am observat, pentru prima dată, cântând la pian în cadrul activității realizate cu

prilejul zilei de naștere a compozitorului Wolfgang Amadeus Mozart, din 27 ianuarie ac., eveniment ce a avut loc în biblioteca școlii noastre. L-am descoperit interpretând cu multă eleganță Sonata nr. 11 pentru pian „Rondo alla turca”, demonstrând talent, muncă și seriozitate. Momentul său artistic a impresionat publicul, format din colegii de școală.

Acum o să-i pun câteva întrebări colegului Darius pentru a afla mai multe despre pasiunea lui pentru muzică.

Reporter / Cotos Diana: *Cine ești tu, Darius?*

Darius Vicol: Mă numesc Vicol Darius, am 14 ani și sunt elev în clasa a VII-a C, din cadrul Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Rădăuți. În timpul liber, îmi place foarte mult să desenez și să joc fotbal. Cea mai mare pasiune a mea este muzica, mai exact, cântatul la pian.

R. *Ce te-a determinat să faci muzică? Cum ai început?*

D. V. Povestea mea cu pianul a început la vârsta de 7 ani. Motivația a venit dintr-un amestec de tradiție și familie. În familia mea, pianul a fost mereu prezent, așa că părinții m-au încurajat să încerc și eu. Cel mai mult m-a determinat faptul că îi vedeam pe tatăl și pe fratele meu mai mare cântând. Îmi doream să pot și eu să stăpânesc acele clape albe și negre, care scoteau sunete atât de frumoase.

Un alt motiv pentru care am ales pianul este complexitatea acestui instrument indispensabil oricărui gen de muzică. Știați că toți compozitorii, dirijorii, marii soliști, instrumentiști și cântăreți cunosc bine cântatul la pian?

R. *Cum împarți timpul pentru școală și muzică? Cum îți organizezi timpul?*

D. V. Organizarea mea este una simplă. Întâi îmi fac temele pentru școală, apoi, ca un fel de recompensă, urmează cam o oră de studiu la pian. Nu sunt genul de elev care stă nonstop cu ochii pe partituri și pe teorie, prefer să simt muzica mai mult decât să o analizez tehnic. Prefer genul improvizatoric.

R. *Care sunt compozitorii tăi preferați?*

D. V. Compozitorul meu preferat este Wolfgang Amadeus Mozart. Îl admir enorm pentru că a început să compună încă de la vârsta de 5 ani și era un foarte bun instrumentist. Mânuia cu dibăcie clavecinul și vioara, tatăl său fiindu-i profesor. În cei 35 de ani de viață, a scris atâta muzică încât i-ar trebui unui copist* 40 de ani doar să transcrie cele peste 600 de lucrări ale marelui compozitor. Îndrăgesc ultima lucrare a marelui compozitor, scrisă pentru soliști, cor și orchestră, „Requiemul” și sper că, într-o zi, o voi dirija.

R. *Să trecem la aplicații practice. De ce pianul și muzica clasică?*

D. V. Muzica este cel mai profund limbaj al simțămintelor. Așa suntem creați, cu nevoia de a comunica prin muzică. Muzica universală, numită generic și „clasică”, oferă o profunzime pe care rar o găsești la alt gen de muzică. Îmi dă o stare de bine, echilibru și sens, atunci când o exersezi sau o asculți.

R. *Când mai folosești telefonul pentru jocuri și cum relaționezi cu colegii? Nu riști să fii neînțeles?*

D. V. Poate părea ciudat pentru unii, dar eu nu am telefon mobil, așa că, în timpul liber, nu stau pe rețelele de socializare. Din acest motiv, comunicarea cu prietenii în afara școlii este limitată, ceea ce îmi oferă mai mult timp să mă dedic pianului sau hobbyurilor mele. La școală, sunt un tip sociabil, mă joc și interacționez cu colegii, dar acasă prefer să cânt la pian sau să fac anumite lucruri practice.

R. *Cum te integrezi în cerul de prieteni cu asemenea preocupări?*

Cum percep prietenii, colegii muzica clasică? Mai este relevantă pentru generația noastră?

D. V. În ceea ce privește muzica clasică, sunt conștient că generația noastră ascultă stiluri moderne, foarte diferite. Colegii au păreri împărțite: unii cred că muzica "clasică" este foarte relaxantă și o folosesc uneori ca fundal pentru învățat, în timp ce majoritatea o consideră plictisitoare sau prea lentă. Dar, dacă înveți să asculți mesajul din spatele notelor, muzica clasică nu este deloc plictisitoare. Gustul și simțămintele pot fi educate!

R. *Ce crezi că lipsește muzicii clasice în ziua de azi pentru a fi relevantă tinerilor?*

D. V. Aș sesiza două aspecte: unul este promovarea, adică mai mult context în care colegii generației mele să vină în contact live cu muzica instrumentală, iar celălalt cred că este influența mediului în care ne educăm, familia, cercul de prieteni, mediul școlar și, nu în ultimul rând, alegerile noastre, influențate în cea mai mare parte de ceea ce se întâmplă în online.

R. *Îți mulțumesc pentru discuție, a fost o adevărată plăcere să ascultăm mărturisirile tale despre muzică și despre tine. Îți urez mult succes în viață și în activitatea ta muzicală, iar, ca provocare pentru noi, nu ne rămâne decât să dăm curs invitației tale de a descoperi avantajele pe termen lung ale cântatului la instrument.*

*copist = persoana care, înainte de apariția tiparului/fotocopiatorului, copia manuscrise, partituri.

Cotos Diana, cl. a VI-a B și Vicol Darius, cl. a VII-a C

Bungherii, cavaleri ai luminii în Bucovina

Iarna vine mereu ca o binecuvântare, din văzduh trimisă, iar ulițele Bucovinei se îmbracă în alb, datorită dansului fulgilor care cad ca niște petale de lumină, ca niște stele rătăcite pe cerul luminat de mândra lună. Zăpada cade ca o pânză de borangic peste case, iar vântul șuieră ca un sol al veșniciei,

Musteață Daria Nicoleta, cl. a VII-a A

vestind că sărbătorile se apropie cu pași repezi. Natura parcă se pregătește odată cu oamenii. Pomii își pleacă ramurile ca niște bătrâni înțelepți, iar pământul se odihnește ca un altar tăcut, așteptând să fie trezit de strigătele bungherilor.

Bungherii nu sunt doar flăcăi în uniforme, ci par cavaleri ai luminii, străjeri ai tradiției, îngeri ai satului, coborâți din veacuri. Ei apar în Ajun, când ulițele se umplu de pași grăbiți și voci divine. „Joacă în cerc și strigă în joc”, așa se spune, dar în cercul lor se ascunde o horă cosmică, în care cerul și

pământul se prind de mână. În fiecare pas, se simte trecerea tinerilor spre maturitate, iar în fiecare strigăt răsună chemarea veșniciei. Dansul lor e ca o flacără vie ce luminează ulițele, ca un râu de energie ce curge prin inimile tuturor.

O poveste care nu se termină niciodată, ci se rescrie cu fiecare generație, așa sunt bungherii. Ei duc mai departe cântecele ce răsună ca niște clopote de cristal, mirosul de cozonaci ce se ridică din cuptoare ca o rugăciune, darurile care poartă în ele dărnicia și milostenia sărbătorilor. Uniformele lor strălucitoare nu mai sunt semne de putere străină, ci podoabe ale credinței și ale rezistenței culturale. Bucovina a știut să îmblânzească istoria și să o transforme în sărbătoare, iar bungherii sunt dovada vie, ca niște torțe aprinse în întunericul vremurilor.

În Ajun, ei bat la porți cu inimile pline de emoție, iar gazdele îi primesc cu drag, deschizând nu doar ușa casei, ci și ușa sufletului. Colindătorii aduc cântece, iar bungherii aduc bucuria de a fi împreună, de a simți că întreaga comunitate respiră la unison. În fiecare strigăt se ascunde o binecuvântare, în fiecare dar, o rază de lumină, în fiecare privire un strop de speranță. Jocul lor e ca o rugăciune în mișcare, ca un cântec fără cuvinte, ca o frescă vie pictată pe ulițele satului.

După Ajun, se deschide Crăciunul ca o poartă de lumină, iar clopotele par să răsună din adâncul cerului, chemând sufletele la biserică. Bungherii își continuă jocul, iar uniformele lor strălucesc în lumina sărbătorilor ca niște stele coborâte pe pământ. Bradul împodobit din casele Bucovinei strălucește ca un simbol al vieții, al credinței, iar luminițele dansează ca niște licurici prin ramurile verzi. În jurul lui, familia se adună ca în jurul unui altar, împărtășind povești și amintiri, în timp ce afară bungherii joacă, păstrând vie legătura dintre trecut și prezent.

Sărbătorile sunt ca un izvor nesfârșit, care curge mereu și hrănește sufletul comunității. Bungherii fac parte din acest izvor, din această curgere de lumină și credință. Ei aduc împreună oameni și povești, cântece și rugăciuni, trecutul și prezentul. Sunt clipe în care timpul pare să se oprească, iar lumea întreagă se umple de lumină. Frumusețea sărbătorilor stă în această legătură nevăzută dintre oameni și tradiții, dintre natură și suflet, dintre cântec și credință. Bungherii sunt tocmai această legătură, firul care țese comunitatea într-o tapiserie de aur întinsă peste veacuri.

Și, indiferent de vremuri, bungherii vor continua să răsună ca un ecou al veșniciei. În cercul lor se adună bucuria, credința și speranța. În strigătul lor răsună chemarea veșniciei. Iar în jocul lor se ascunde adevărata frumusețe a Bucovinei: puterea de a transforma istoria în tradiție, de a face din uniformele străine un simbol al identității, de a păstra vie povestea sărbătorilor. Bungherii nu sunt doar un obicei, ci o legendă a comunității, o rugăciune în mișcare, un cântec fără cuvinte. Ei sunt Bucovina însăși, în straie de sărbătoare, în dans de lumină, în strigăt de veșnicie, cavaleri ai tradiției, îngeri ai satului, flăcări vii ce nu se sting niciodată.

Olaru Ioan, cl. a VI-a C

Popescu Ingrid, cl. a VII-a C

Curajul începe cu tine

Există momente în care lumea pare prea mare, prea grăbită, prea plină de voci care spun ce ar trebui să fim. În astfel de clipe, adevăratul curaj nu înseamnă să strigi mai tare decât ceilalți, ci să îți auzi propria voce, chiar dacă e încă firavă. Curajul începe în tăcere, acolo unde îți recunoști temerile, dar alegi să mergi mai departe.

Fiecare pas pe care îl facem, oricât de mic, este o victorie. Uneori ne clătinăm, alteori ne oprim, dar important este că nu renunțăm. Încrederea în sine nu apare dintr-odată, se construiește din încercări, din greșeli, din momente în care ne ridicăm, chiar și atunci când nimeni nu ne vede.

Adevărata forță nu stă în perfecțiune, ci în sinceritatea cu care ne acceptăm. În felul în care ne privim în oglindă și spunem: „Pot. Merit. Sunt suficient.” Când începem să credem asta, lumea nu mai pare atât de mare, iar drumul nu mai pare atât de greu.

Curajul nu este doar pentru eroii din povești, fabule, basme. Curajul este pentru fiecare dintre noi, pentru cel care încearcă din nou, pentru cel care își urmează visul, pentru cel care îndrăznește să fie el însuși, într-o lume care vrea să-l schimbe.

Și poate că, într-o zi, cineva va găsi inspirație în felul în care ai ales să mergi înainte. Pentru că, uneori, cel mai puternic mesaj pe care îl putem transmite este simplu: **NU RENUNȚA LA TINE!**

Popescu Ingrid, cl. a VII-a C

Jocul împăraților

Când iarna își trimite solii, lumea se schimbă ca prin farmec, Crăiasa Iernii își întinde mantia albă peste lume, totul se preschimbă într-o feerie. Geamurile caselor se acoperă cu flori de gheață, ca niște dantelării argintii, desenate cu migală de mâna ei rece și delicată. Copacii, odinioară verzi și plini de viață, stau acum nemișcați, îmbrăcați în haine de cristal, cu ramuri ce strălucesc în lumina lunii, asemenea unor candelabre uriașe. Pădurea se transformă într-un templu alb, unde liniștea domnește ca o rugăciune, iar vântul șuieră ca un cântec tainic al iernii.

Pene argintii purtate de vânt, coboară din înalturi zburând neîncetat, dansând în aer și așternând peste străzi un covor moale, alb și tăcut. Zăpada se așază pe acoperișuri ca o pătură de catifea albă, iar drumurile se pierd sub valuri de lumină. În această liniște de basm, oamenii simt cum sufletele lor se aprind de bucurie, pentru că odată cu venirea Crăiesei Iernii încep sărbătorile mult așteptate.

Așadar, odată cu venirea lunii decembrie în comunitatea mea, sărbătorile de iarnă sunt un prilej de bucurie, emoție și apropiere între oameni, atmosfera se schimbă: casele sunt împodobite cu lumini colorate, străzile răsună de glasuri vesele, iar mirosul de cozonac și sarmale se simte în fiecare gospodărie. Toți așteptăm cu nerăbdare Crăciunul, care nu este doar o sărbătoare religioasă, ci și un moment de comuniune și tradiție.

Grijincu Alessia Rebeca, cl. a VI-a A

Ajunul Crăciunului sosește, iar unul dintre cele mai vechi și mai frumoase obiceiuri se va împleti cu viile culori ale măștilor, ce dansează în lumina focurilor și cu glasul ceresc al copiilor care colindă din poartă în poartă: „Jocul Împăraților”. Flăcăii, mândri și voioși, pornesc la pas pe ulițele înzăpezite, purtând căciuli înalte de blană, asemenea unor coroane negre ce strălucesc în lumina lunii. Căciula lor ca un acoperământ este croită din blană neagră, moale și caldă. Ea se ridică pe fruntea flăcăului, asemenea unui turn de veghe, păzindu-l de frig și dându-i o ținută mândră.

Împăratul Crăciun, ales dintre cei mai vrednici tineri, poartă o mantie împodobită și este însoțit de curtenii săi. Alaiul se mișcă asemenea unui cete de cavaleri ai sărbătorii, iar pașii lor răsună pe zăpadă ca o bătaie de tobe. În mâini țin steaguri, clopoței și uneori măști colorate, care dau jocului un aer de mister și veselie.

Gazdele îi așteaptă cu inimile deschise. Când cetele intră în curți, cântecele lor răsună ca niște ecouri de speranță, iar urările sunt rostite cu glas puternic: „Să fiți sănătoși, să aveți belșug și bucurie în anul ce vine!”.

În schimb, gazdele îi primesc cu mere, nuci, covrigi sau dulciuri, iar uneori cu bani. Ele sunt tradiții vechi, transmise din generație în generație, care păstrează frumusețea și credința strămoșilor noștri. Acestea răsună în nopțile de iarnă ca niște cântări împărătești, aducând pace sufletească.

Jocul nu este doar un spectacol, ci o adevărată rugăciune populară. Împăratul Crăciun binecuvântează fiecare gospodărie, iar flăcăii dansează în cercuri largi, ca niște stele care se rotesc pe cerul iernii. Copiii privesc cu ochii mari, fascinați de straiele colorate și de veselia alaiului, iar bătrânii zâmbesc, amintindu-și de tinerețea lor.

Căciula flăcăilor, înaltă și impunătoare, se leagănă în ritmul pașilor, ca un steag al iernii. Ea păstrează căldura trupului ca o mângâiere a strămoșilor și strălucește în lumina focurilor aprinse din curți.

În acest fel, cântecele lor și pașii apăsați pe zăpada care scârțâie răsună în toată noaptea de Ajun, până în zorii dimineții.

O săptămână a trecut și una nouă a început, iar Anul Nou a sosit, tradițiile continuă cu urături și jocuri populare. Băieții se îmbracă în costume de „urători” și merg pe la case cu „Plugușorul”, urând belșug și sănătate pentru anul ce vine. De asemenea se joacă „Capra” sau „Ursul”, spectacole pline de energie și veselie din Bucovina, care aduc noroc și alungă răul.

Astfel, sărbătorile din comunitatea mea nu sunt doar despre mâncare și distracție, ci mai ales despre păstrarea tradițiilor și respectul față de trecut. Ele ne amintesc că suntem parte dintr-o cultură bogată și că fiecare generație are datoria să ducă mai departe aceste obiceiuri. Sărbătorile devin un liant între trecut, prezent și viitor, iar comunitatea noastră rămâne vie și plină de speranță.

În fiecare iarnă, aceste tradiții ne învață să fim mai buni, să ne bucurăm de lucrurile simple și să păstrăm vii obiceiurile care dau frumusețe vieții noastre. Ele sunt ca niște stele care luminează drumul fiecărei generații, amintindu-ne că adevărata bogăție se află în sufletul comunității și în legăturile dintre oameni.

Olaru Ioan, cl. a VI-a C

Popescu Ilinca, cl. a VII-a C

Profesor, Crețan Lenuța Andreea

Vacanță cu peripeții

Vacanța aceasta trebuia să fie „relaxantă”. Asta spunea mama cu trei zile înainte să plecăm la

mare, în timp ce făcea liste peste liste și îmi repeta pentru a zecea oară ca nu cumva să uit ceva. Destinația: frumoasa Constanța cu plajă, soare și porumb fiert la discreție. Sună perfect, nu? Ei bine, aproape...Totul a început în gară, tata foarte mândru că a găsit cea mai bună ofertă. A cumpărat bilete pentru trenul de la ora 6 dimineața. La ora 5:58 eram încă pe peron, alergând ca în filmele de acțiune. Mama striga: „Ține valiza!” Eu strigam: „Unde sunt biletele?” Sora mea, foarte entuziasmată, dar și somnoroasă ne completa strigând: „Vreau la mare!”. Iar tata: „Totul e sub

control!”. N-am aflat nici acum ce a vrut să însemne „sub control”, pentru că pierdusem trenul de la ora 6:00. Norocul a fost că următorul pleca peste o oră, iar ghinionul, că era un tren personal și oprea în toate stațiile posibile și imposibile. Să vă mai povestesc cum a fost călătoria? Bine. Am nimerit lângă o doamnă foarte vorbărească care ne-a povestit despre cele 14 pisici ale ei. Nu știu să vă spun mai multe, adormisem foarte plictisită. Dar după un drum care a părut mai lung ca vacanța în sine, am ajuns în sfârșit, la Constanța. Soarele strălucea, marea sclipea, iar eu simțeam că toate necazurile mele au fost uitate. Asta până când am realizat că valiza mea...lipsea. Rămăsese în tren. Tata a avut o reacție eroică: „O recuperăm noi cumva!”. De la biroul de informații ne-au spus că ea va fi trimisă la hotelul unde ne cazasem, dar asta nu mi-a dat foarte multă încredere. Am străbătut toată stațiunea căutând: șlapi, costum de baie, cremă solară, pantaloni scurți și toate cele necesare pentru a depăși situația.

Următoarele zile, hotărâtă să recuperez ziua pierdută, m-am întins pe șezlong, la plajă pentru un bronz perfect. Am adormit însă, și am făcut o insolatie de zile mari. Ca și cum nu era suficient, ziua următoare am decis să mergem în parcul de distracție, unde am ținut musai să urc în roata mare. De sus, priveliștea era minunată: luminile orașului, marea întunecată...totul părea magic. Până ce roata s-a oprit. Fix când eram sus: „E doar o pauză tehnică.”, a spus tata, dar încerca să pară calm. Mama spunea: „Sigur e un semn.”. Eu am început să-mi imaginez că vom rămâne acolo până în toamnă. După zece minute (care au părut o eternitate) roata a pornit din nou, iar eu am decis că îmi ajunge magia pentru un an. Cireașa de pe tort a fost ultima zi, când valiza mea a ajuns la hotel (da, fusese găsită). Începuse și o ploaie torențială care ne-a ținut în cameră toată ziua. Am jucat cărți și am povestit despre toate peripețiile trăite.

La întoarcere, în tren, tata a verificat biletele de cinci ori, mama a verificat bagajele de zece ori, iar eu și sora mea am privit pe geam, gândindu-ne că, deși trecusem prin atâtea peripeții, a fost totuși cea mai amuzantă vacanță din viața noastră.

Până la urmă, ce rost ar avea o vacanță perfectă, dacă nu ai ce povesti la școală după?

Pasailă Diana Maria, cl. a II-a A

Vacanța de primăvară

În vacanța de primăvară am fost la bunici unde am sărbătorit Paștele. Vremea era însorită și florile se legănau în grădină. Narcisele erau ca soarele, zambilele erau roz ca zmeura, iar lalelele multicolore păreau ca un curcubeu.

Bunicul mi-a povestit că există o poiană cu narcise albe, o poiană imensă, unde poți vedea păsări, insecte și fluturi rari. Dacă ai noroc, poți vedea căprioare, porci mistreți, vulpi sau veverițe.

În fiecare an, de Paște, ne adunăm toată familia la țară. Împreună colorăm ouăle, facem prăjituri, dar cel mai important e că pregătim coșul cu bucate pentru sfințit. Eu cu Adelina, sora mea, avem fiecare câte un coș roz cu bucate exact pe gustul nostru: ou roșu, ciocolată, șuncă, cașcaval, iaurt, castraveți, măslina și brânză.

Seara, îmbrăcată într-o rochie groasă, ciorapi albi și un batic, am fost la Înviere, împreună cu toată familia. Am ascultat slujba preotului, iar apoi părintele ne-a sfințit coșul.

Am ajuns acasă și am mâncat bucatele sfințite, nu înainte de a ne spăla pe față cu ou roșu și bani pentru sănătate și bogăție.

A fost o vacanță minunată!

Iuga Evelina Maria, cl. A II-a A

Prof. învă. primar, Rotariu Voichița

Bulgăraș

Cojocă Victoria, cl. a VII-a C

Animalul meu preferat este pisica. Știind acest lucru, tatăl meu mi-a făcut o surpriză.

Într-o zi frumoasă de primăvară, mi-a adus în dar o pisicuță. Era un pui, avea trei luni de viață. Blana ei era complet albă și foarte, foarte mătăsoasă. M-am îndrăgostit de ea la prima vedere. Am numit-o Bulgăraș. Mă privea speriată fix în ochi. La început, m-a mai zgâriat câte puțin. Încet, încet s-a obișnuit cu mine și îmi stătea în brațe torcând. Timp de trei săptămâni, m-am jucat cu ea și am reușit să o dresiez. Am învățat-o să dea lăbuța, dar acest lucru e neobișnuit la pisici, e un truc pentru câini.

După Paște, când afară era cald, Bulgăraș hoinărea prin curte. În fiecare zi, când mă întorceam de la școală, ea mă aștepta cocoțată pe contorul de gaz, la poartă. Venea cu mine apoi până la ușa casei. Uneori, ne uitam împreună la desene animate, iar activitatea ei preferată era jocul cu laserul. După aproximativ un an, în ziua de Florii, Bulgăraș

a adus pe lume patru ghemotoace mici și drăgălașe. Cel mai amuzant moment a fost când s-a cățărat în bradul de Crăciun.

O iubesc nespun de mult, dar, din păcate, ea a fugit de acasă. Sper din tot sufletul să se întoarcă într-o zi!

Ionesi Irina, cl. a II-a B

Prof. învă. primar, Bîndiu Angela

Luna

Este o frumoasă zi de primăvară. Împreună cu Ștefan, am decis ca astăzi, după școală, să ieșim la o înghețată.

În timp ce ne plimbam, am observat un afiș ce anunța o expoziție cu tema: Universul. Asta ne-a făcut să deschidem un subiect foarte interesant.

- Luna este satelitul natural al Pământului, îi spun eu lui Ștefan.
- Așa e. Este singurul satelit și se rotește în jurul lui, a răspuns Ștefan.
- Am citit că un tur durează aproximativ 27 de zile. Are patru faze: Lună nouă, Primul pătrar, Lună plină și Ultimul pătrar.

- Foarte interesant. Doamna învățătoare ne-a spus că Luna provoacă marea oceanelor, nu are atmosferă ca Pământul, iar suprafața ei este acoperită de cratere, formate în urma impactului cu meteoriții, completează Ștefan.

Un lucru este clar: eu și Ștefan trebuie să mergem la acea expoziție. Avem aceeași pasiune.

Pîrghie David, cl. a III-a D

Luna

Humeniuc Maria, cl. a V-a A

Într-o seară senină, am ieșit afară și m-am așezat pe o bancă în curte. Sus, pe cer, strălucea luna. Aceasta era mare și rotundă ca un glob de argint. M-am uitat la ea și am simțit că mă privește. I-am spus în gând ce am făcut azi la școală, ce jocuri am jucat și ce visuri am pentru viitor. Parcă luna mă asculta și mă încuraja să cred în mine.

Am aflat și câteva lucruri interesante despre aceasta.

Luna este singurul satelit natural și permanent al planetei noastre – Pământ. Este al cincilea cel mai mare satelit natural al sistemului nostru solar și al doilea cel mai dens satelit cunoscut, la momentul actual, după satelitul lui Jupiter.

Luna este un corp stâncos, cu cratere, munți și întinderi uriașe de lavă solidificată, cunoscute sub denumirea de „mări lunare”. Satelitul Pământului este format, în principal, din roci și din metale și are o structură internă stratificată, similară cu cea a planetei noastre, compusă din

nucleu, manta și scoarță.

Interesant este faptul că, de pe Pământ, atât Luna, cât și Soarele par să aibă aproximativ aceeași dimensiune. De fapt, Luna este de 400 de ori mai aproape de Pământ. În același timp, Luna are o rază de circa 1740 km, reprezentând mai puțin de o treime din raza Pământului.

În ceea ce privește temperatura lunară, aceasta atinge aproximativ 127 de grade Celsius atunci când este în plin soare, în timp ce, în întuneric, temperaturile scad până la circa -173 de grade Celsius.

Luna nu are lumină proprie, ci reflectă lumina Soarelui, de aceea strălucește pe cer. Uneori o vedem rotundă, atunci când este lună plină, alteori ca o seceră subțire, iar aceste schimbări se numesc fazele Lunii. Ele se repetă la aproximativ 29 de zile.

Stând sub lumina ei, am înțeles că luna este foarte importantă pentru Pământ. Ea influențează marea oceanelor și ajută planeta să rămână stabilă. De asemenea, am aflat că primul om care a pășit pe Lună a fost Neil Armstrong, în anul 1969.

Când am intrat în casă, am mai aruncat o privire spre cer. Luna era acolo, strălucind cald și frumos. În acea seară, am înțeles că eu și Luna împărțim un secret: lumina și liniștea nopții.

Galan Sofia, cl. a III-a D

Visul devenit realitate

Mă numesc Sofia, iar gimnastica este visul meu devenit realitate. Îmi amintesc perfect prima zi în care am intrat în sala de antrenament. Eram mică, emoționată, dar în sufletul meu știam că acolo este locul meu. De atunci, gimnastica a devenit sportul meu preferat și o parte din mine.

Au fost multe zile în care am muncit enorm. Am repetat podul până când mi-a ieșit perfect, am exersat roata, săriturile și fiecare element la sol de zeci și sute de ori. Uneori plecam obosită, cu palmele roșii și mușchii dureroși, dar nu m-am gândit niciodată să renunț. Îmi doream prea mult să reușesc.

Am participat la multe concursuri, atât cu grupul, cât și la sol. De fiecare dată aveam emoții, dar învățam să le transform în energie. Îmi aduc aminte cu drag cât de mult am muncit pentru fiecare medalie. Fiecare rezultat a fost o dovadă că efortul meu nu a fost în zadar. Sunt mândră de ceea ce facem, de echipa mea și de tot parcursul nostru.

Bodnar Ioana, cl. a V-a C

Un moment de neuitat pentru mine a fost concursul internațional din Cipru. Acolo am format un trio alături de prietenele mele, Cosmina și Anabela, care și ele iubesc gimnastica la fel de mult ca mine. Am repetat împreună, ne-am susținut, ne-am încurajat și am visat la acel moment. Când am intrat pe scenă, am simțit că totul este posibil. Iar când am auzit că am obținut Locul I, inima mea a bătut mai tare ca niciodată. A fost una dintre cele mai frumoase clipe din viața mea!

Pe 23 noiembrie, la ultimul meu concurs, am pășit pe covorul de sol cu emoții, dar și cu multă încredere. Știam cât am muncit pentru acel moment. Am pus în exercițiul meu toată pasiunea, toată munca și toate visurile. Când mi s-a spus că am obținut Locul I la momentul de sol și am primit o medalie mare, strălucitoare, de aur, aproape că nu mi-a venit să cred. Am simțit o bucurie imensă și o mândrie care mi-a umplut sufletul!

Astăzi, știu că un vis devine realitate prin muncă, răbdare, perseverență, determinare și iubire pentru ceea ce faci. Gimnastica m-a învățat să fiu puternică, curajoasă și să cred în mine.

Și acesta este doar începutul visului meu.

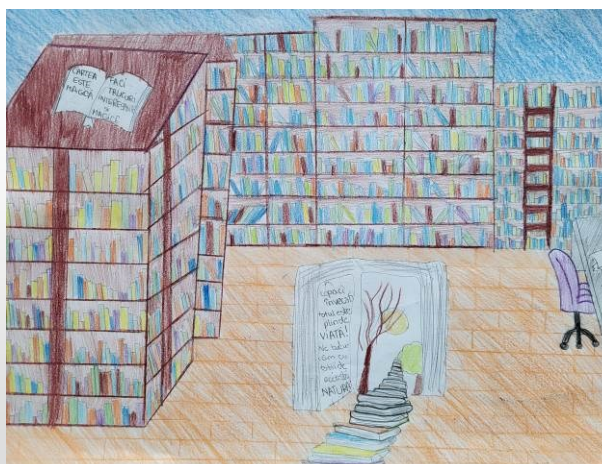
Galan Sofia, cl. a III-a D

Prof. înv. primar, Hîj Liliana-Florinela

PAGINI DE JURNAL

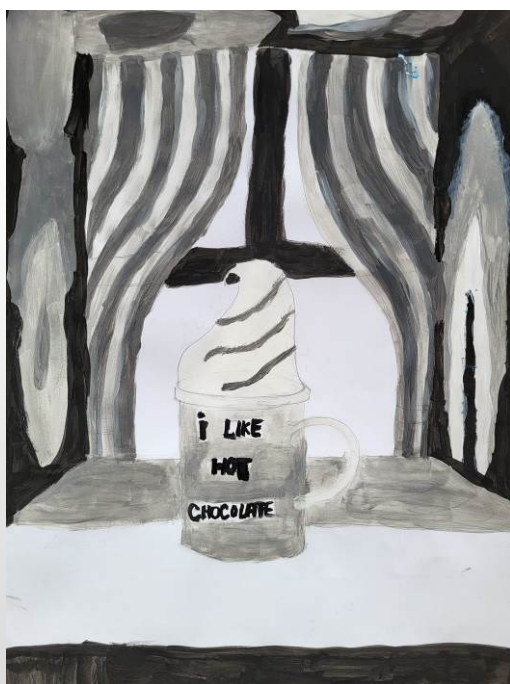
Petrescu Sebastian, cl. a V-a C

Cazac Damaris, cl. a VI-a B

Chirilă Andrei, cl. a VI-a B

Lupășean Melania, cl. a V-a A

Bârsan Bianca Isabela, cl. a V-a D

Profesor, Grosari Adrian

My school day

I go to school,
I read and write.
I learn new things
With great delight.
I play with friends
In the yard...
School is fun
And not very hard!

Coroi Sofia, cl. a III-a A

Summer

I can see the shiny blue sky,
I can hear the sound of the running river
I can taste the juicy red strawberries
I can touch the fluffy green grass
I can smell the salty air in the sea
Summer is here and it's so much fun!

Avram Iris Ioana, cl. a III-a A

My friend

I have got a friend-her name is Anabella
We play in the sand, under a big umbrella.
I have got a friend, we jump and run;
We do gymnastics, having fun.

I have got a friend, so nice and true,
We play together, me and you
I have got a friend, we laugh and run;
We have much fun, we love the sun!

Chifan Olivia, cl. a III-a A

Humeniuc Maria, cl. a V-a A

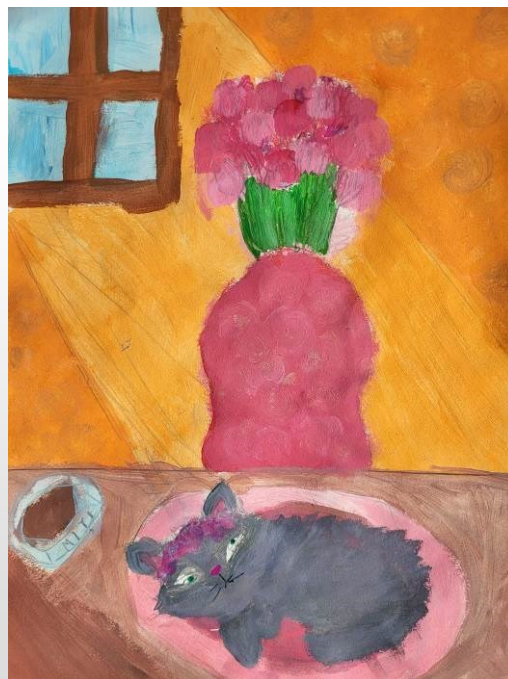
Procopiuc Gabriela, cl. a VII-a C

The lazy cat

My little cat
Is sitting on the mat.
She is a bit too fat,
But I love her so bad!

When she's in a good mood,
She enjoys her tasty food
She doesn't want to share,
Unless she's got some spare.

Her hobby is to sleep,
Sometimes very deep
She doesn't like to play
Because she sleeps all day...

Bodnar Ioana, cl. a V-a C

Bulgariu Teofana, cl. a III-a A

My garden

I can smell the fresh, wet earth
I can hear the busy bees
I can feel the soft butterfly wings
I can taste the sweet raindrops
I can see the tall, old pine
My garden's full of wonder.

Cojoccea Victoria, cl. a VII-a C

Anghi Ștefan, cl. a III-a A

Profesor coordonator, Hîj Florentina Elena

MICI ȘI TALENTAȚI

Fiecare copil este un artist

Cazac Eveline, cl. a IV-a B

Cazac Eveline, cl. a IV-a B

Cîrmaci Antonia, cl. a IV-a B

Ungurean Darius, cl. a IV-a A

Bujdei Victor, cl. a V-a A

Waszkiewicz Miruna-Ioana, cl. a V-a A

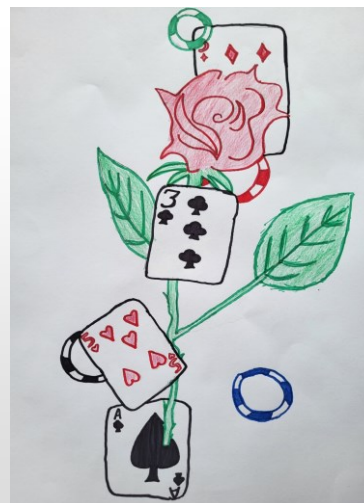
MICI ȘI TALENTAȚI

Bodnar Ioana, cl. a V-a C

Alexandrescu Anisia, cl. a V-a A

Sfichi Anastasia, cl. a V-a A

Munteanu Alessia, cl. a V-a D

Juravle Andreea, cl. a V-a D

Boloca Eliza Maria, cl. a V-a C

Buznean Isabela, cl. a V-a D

IARNA – între poveste și suflet

Profesor, Cîmpian Lucica

Iarna este anotimpul care transformă lumea într-un tărâm de poveste, acoperind realitatea cu o mantie albă de liniște și visare. Odată cu primii fulgi de zăpadă, timpul pare să încetinească, iar natura își ține respirația sub vraja frigului cristalin. Totul devine mai pur, mai tăcut, ca și cum lumea ar fi fost atinsă de o baghetă fermecată. Magia iernii nu se regăsește doar în peisaje, ci și în emoțiile adânci pe care le trezește în sufletul omului, asemenea unei vechi povești despre anotimpuri și destin.

Se spune că, demult, într-un regat fermecat, domnea împăratul Anul, tatăl celor patru anotimpuri. Dintre fiicele sale, Iarna era cea mai frumoasă, cea mai pură și mai gîngășă. Cu părul de argint țesut din fulgi de nea, cu o rochie din flori de gheață și pantofi de cristal, purtând o coroană din steluțe albe și o baghetă din care scutura armonie peste pământ, ea îmbrăca lumea într-o liniște albă, desăvârșită. Sub atingerea ei, copacii deveneau statui de cristal, acoperite de promoroacă, iar câmpurile se transformau în pânze nesfârșite de lumină, pe care soarele de iarnă se reflecta timid, ca într-un vis.

Deși părea rece și distantă, Iarna ascundea în suflet o iubire arzătoare pentru prințul Vânt. Această imagine simbolică dezvăluie adevărata magie a anotimpului: sub frigul aparent se află emoții intense, tăcute, dar puternice. Gerul devine o formă de protecție, iar tăcerea – un limbaj al sentimentelor nerostite. Sunetele iernii, scârțâitul zăpezii sub pași sau șoapta vântului printre crengi goale, capătă o frumusețe aparte, ca o muzică discretă a naturii.

Magia iernii se manifestă și în plan uman, prin întoarcerea la valorile esențiale. Este anotimpul copilăriei rețrăite, al jocurilor în zăpadă, al săniilor grăbite și al oamenilor de zăpadă cu zâmbete naive, care aduc râsete ce încălzesc chiar și cele mai reci zile. Totodată, iarna este anotimpul sărbătorilor, al apropierei dintre oameni. Lumina caldă a lumânărilor, colindele ce răsună în noapte și mirosul de cozonaci proaspăt scoși din cuptor contrastează cu frigul de afară, amintind că adevărata căldură izvorăște din inimă.

Totuși, povestea anotimpurilor ne arată și latura melancolică a iernii. Inima Iernii este uneori înghețată de gelozie și suferință, deoarece prințul Vânt nu îi împărtășește întotdeauna iubirea. Atunci, lacrimile ei se prefac în fulgi de nea, iar durerea în ger aspru. Însă, în fiecare an, Primăvara, sora ei mai mare, îi topește inima înghețată, iar speranța renaște. Astfel, iarna devine simbolul unei așteptări necesare, al unei tăceri adânci care pregătește renașterea vieții.

Mai mult decât orice alt anotimp, iarna invită la introspecție. Zilele scurte și nopțile lungi îi determină pe oameni să se retragă în sine, să-și asculte gândurile și să-și revizuiască amintirile. Fereastra luminată într-o seară geroasă devine simbolul adăpostului sufletesc, al siguranței și al speranței. Sub cerul cenușiu, omul învață să-și creeze propriul soare interior, să-și găsească echilibrul în tăcere și să transforme singurătatea într-un prilej de reflecție.

În literatură și artă, iarna a fost adesea un simbol al purificării și al trecerii timpului. Poeții au văzut în zăpadă o metaforă a începutului, o foaie albă pe care viața urmează să scrie din nou. Pictorii au surprins contrastele dintre albul imaculat și umbrele adânci, dintre frigul naturii și căldura umană. Chiar și în basme, iarna apare ca o probă a curajului, o etapă dificilă, dar necesară, pe care eroul trebuie să o înfrunte pentru a ajunge la împlinire.

Natura însăși pare să se odihnească sub mantia iernii. Semințele dorm sub pământul înghețat, animalele își caută adăpost, iar pădurile se cufundă într-o liniște adâncă. Această aparentă stagnare ascunde, de fapt, o pregătire tainică pentru explozia de viață ce va urma. Iarna ne oferă o lecție valoroasă: nu orice tăcere este lipsită de sens și nu orice nemișcare înseamnă slăbiciune. Uneori, cele mai mari transformări se petrec în liniște.

De asemenea, iarna îi învață pe oameni solidaritatea. În fața frigului aspru, diferențele se estompează, iar nevoia de ajutor reciproc devine mai puternică. Un gest simplu, precum oferirea unei haine groase sau a unei cești de ceai fierbinte, capătă o valoare profund umană. În acest anotimp, bunătatea se simte mai intens, iar empatia devine o formă de căldură morală, capabilă să învingă gerul.

Astfel, iarna nu este doar un anotimp al frigului, ci unul al emoțiilor profunde, o adevărată stare a sufletului. Ea ne învață că liniștea poate fi frumoasă, că sub aparența rece se poate ascunde iubire și că orice inimă înghețată așteaptă să fie dezghețată. Prin puritatea, misterul și poezia sa, iarna rămâne un miracol al naturii și al sufletului uman, iar magia ei stă tocmai în această taină: puterea de a transforma durerea în speranță și tăcerea în poveste.

Grijincu Alessia Rebeca, cl. a VI-a A

Olaru Ioan, cl. a VI-a C

Educația ecologică – un angajament continuu pentru viitor. Performanță de excepție la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Rădăuți

Coordonator ECO-ȘCOALA – prof. Grosari Adrian

Într-o perioadă în care provocările de mediu devin tot mai presante la nivel global, rolul educației ecologice este mai important ca niciodată. Formarea unor generații responsabile, conștiente de impactul acțiunilor lor asupra naturii, începe din școală, acolo unde valorile, atitudinile și comportamentele prind contur. În acest context, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” din Rădăuți se remarcă drept un exemplu de bune practici, demonstrând, de peste un deceniu și jumătate, că educația pentru mediu poate deveni un mod autentic de viață.

Un moment de referință în parcursul acestei instituții l-a constituit recenta reevaluare pentru menținerea Steagului Verde și a titlului de Eco-Școală. Acest proces riguros nu reprezintă doar o formalitate, ci o analiză complexă a modului în care principiile dezvoltării durabile sunt integrate în activitatea zilnică a școlii. Rezultatul obținut – calificativul **EXCEPȚIONAL** – confirmă nu doar continuitatea, ci și nivelul înalt de performanță atins de întreaga comunitate educațională.

Această reușită este rezultatul unui efort colectiv, construit în timp, cu răbdare și dedicare. De 16 ani, coordonatorii programului Eco-Școală – prof. Grosari Adrian și prof. Olariu Carmen – au reușit să transforme un proiect educațional într-o adevărată cultură organizațională. Prin implicarea lor constantă, aceștia au ghidat generații de elevi către o înțelegere profundă a responsabilității față de mediu.

Alături de cadrele didactice, un rol esențial l-au avut elevii, reuniți în cadrul Comitetului eco. Aceștia nu au fost doar participanți la activități, ci inițiatori, promotori și susținători ai schimbării. Prin acțiuni concrete – de la campanii de conștientizare, la activități de ecologizare și proiecte creative – elevii au demonstrat că pot deveni agenți activi ai protejării mediului.

PROIECTE

Succesul proiectului nu ar fi fost posibil fără sprijinul comunității. Asociația de părinți, Primăria municipiului Rădăuți și numeroși parteneri educaționali au contribuit constant la dezvoltarea și implementarea inițiativelor ecologice. Această colaborare solidă între școală și comunitate evidențiază importanța unui parteneriat activ în educație, în care fiecare actor își aduce aportul pentru atingerea unui scop comun.

Vizita echipei de evaluare a reprezentat un moment de validare și recunoaștere a tuturor acestor eforturi. Reprezentanții Centrului Carpato-Danubian de Geoecologie, alături de oficialități locale și susținători ai proiectului, au avut ocazia să observe direct impactul activităților desfășurate. Prezența acestora a subliniat importanța programului Eco-Școală la nivel național și rolul său în promovarea educației pentru dezvoltare durabilă.

Rezultatul obținut – calificativul „EXCEPȚIONAL” – reflectă nu doar calitatea activităților, ci și modul în care acestea sunt integrate în viața de zi cu zi a școlii. Educația ecologică nu este tratată ca o activitate izolată, ci ca o componentă esențială a procesului

PROIECTE

educațional. De la orele de curs, la activitățile extracurriculare, principiile protejării mediului sunt prezente în mod constant, contribuind la formarea unor comportamente responsabile.

Un aspect deosebit de important este faptul că elevii învață prin experiență. Implicarea directă în proiecte le oferă oportunitatea de a înțelege concret problemele de mediu și de a identifica soluții. Astfel, procesul educațional devine unul relevant și aplicat, iar rezultatele se reflectă nu doar în cunoștințe, ci și în atitudini și comportamente.

În același timp, educația ecologică contribuie la dezvoltarea unor competențe esențiale pentru viitor: gândirea critică, capacitatea de colaborare, responsabilitatea socială și spiritul civic. Acestea sunt abilități indispensabile într-o societate aflată în continuă transformare, în care adaptabilitatea și implicarea activă sunt cheia succesului.

Performanța obținută de Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Rădăuți este o dovadă clară că schimbarea începe la nivel local. Prin inițiative consecvente și prin implicarea tuturor factorilor educaționali, este posibilă construirea unui model sustenabil, care poate fi replicat și în alte comunități. Exemplul oferit de această școală demonstrează că educația poate avea un impact real asupra mediului și asupra modului în care oamenii se raportează la acesta.

Mai mult decât un premiu sau o recunoaștere formală, menținerea titlului de Eco-Școală reprezintă un angajament pentru viitor. Este promisiunea că eforturile vor continua, că proiectele vor evolua și că noi generații de elevi vor fi formate în spiritul respectului față de natură.

În final, acest succes aparține întregii comunități: profesori dedicați, elevi implicați, părinți responsabili și parteneri de încredere. Împreună, aceștia au demonstrat că educația ecologică nu este doar o necesitate, ci și o oportunitate de a construi un viitor mai bun.

Povestea Eco-Școlii este, așadar, o lecție despre perseverență, colaborare și responsabilitate. Este dovada că atunci când educația este realizată cu pasiune și viziune, rezultatele pot depăși așteptările. Iar calificativul „EXCEPȚIONAL” nu este doar o recunoaștere a trecutului, ci și un punct de plecare pentru noi realizări, într-un demers continuu de protejare a mediului și de educare a generațiilor viitoare.

Excelență în educație la Gala „Dialogul proiectelor educative” ediția 2025

Prof. Bîndiul Vera-Elena
Prof. Olariu Carmen
Prof. Grosari Adrian

Gala „Dialogul proiectelor educative” – ediția 2025 a reprezentat un moment de referință în recunoașterea celor mai valoroase inițiative educaționale desfășurate pe parcursul anului școlar 2024–2025. Evenimentul a adus în prim-plan implicarea, creativitatea și dedicarea cadrelor didactice și a elevilor în dezvoltarea unor proiecte cu impact real în comunitate.

Unul dintre momentele remarcabile ale galei a fost premierea Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” din Rădăuți, la secțiunea *Educație ecologică și protecția mediului*. Distincția a fost acordată ca o recunoaștere a activităților susținute și a rezultatelor deosebite obținute în cadrul programului Eco-Școală. Sub coordonarea profesorilor Olariu Carmen și Grosari Adrian, elevii au fost implicați activ în acțiuni de protejare a mediului, dezvoltând competențe esențiale pentru un comportament responsabil față de natură.

Succesul acestui proiect reflectă o muncă de echipă solidă, în care elevii, cadrele didactice, părinții și partenerii educaționali au contribuit constant. Activitățile desfășurate au demonstrat nu doar preocuparea pentru mediul înconjurător, ci și capacitatea școlii de a forma tineri implicați și conștienți de rolul lor în societate.

În cadrul aceluiași eveniment, doamna profesoară Bîndiul Vera Elena a fost distinsă cu premiul „Ambasador al educației nonformale”, o recunoaștere a eforturilor sale susținute în promovarea învățării dincolo de cadrul formal al clasei. Implicarea sa activă în proiecte educaționale a contribuit semnificativ la dezvoltarea unor experiențe de învățare relevante și atractive pentru elevi.

De asemenea, organizatorii au transmis mulțumiri speciale doamnei inspector Tatiana Vîntur pentru sprijinul constant și pentru aprecierea acordată inițiativelor educaționale, subliniind importanța susținerii instituționale în dezvoltarea proiectelor de succes.

Gala „Dialogul proiectelor educative” rămâne un exemplu elocvent al modului în care pasiunea pentru educație, colaborarea și implicarea pot genera rezultate deosebite. Felicitări tuturor celor care, prin muncă și dedicare, contribuie la construirea unui sistem educațional modern și orientat spre viitor!

R.E.S.P.E.C.T.-ul ne unește!

Prof. Bîndiul Vera-Elena
Prof. Coroamă Sorin-Nicolae

În Săptămâna Nonviolentei în mediul școlar (26-30 ianuarie 2026), în cadrul Proiectului de responsabilizare socială R.E.S.P.E.C.T., inițiat de I.Ș.J. Suceava – educație permanentă și activități extrașcolare, aflat la a XII-a ediție, activitățile de la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Rădăuți au „unit” peste 550 de elevi și 25 cadre didactice.

Una dintre cele mai atractive activități a fost „Respectul ne unește - Flash mob pentru un climat școlar nonviolent”, coordonată de doamna consilier școlar Ursachi Doina, la care au participat elevii claselor a VIII-a, ce a avut ca scop promovarea respectului reciproc și prevenirea comportamentelor violente prin implicarea activă a elevilor într-o activitate simbolică de grup, care să evidențieze importanța empatiei, cooperării și unității în mediul școlar.

Doamna dirigintă Strugaru Mădălina le-a propus elevilor clasei a VI-a C să se descopere unii pe ceilalți prin activitatea „Poartă papucii mei!”, pentru dezvoltarea relațiilor interpersonale, pentru a fi mai

empatici, mai toleranți.

Elevii claselor a VIII-a C, în urma activității „Respectul- o alegere conștientă și un exercițiu de putere”, coordonate de prof. Domnari Monica, au ajuns la concluzia că respectul pleacă de la fiecare persoană, este o alegere sănătoasă, o formă de autocontrol, dar și un exercițiu de putere și demnitate.

Alte activități desfășurate, cum ar fi „Cuvintele frumoase încălzesc inimile” (cl. a V-a C - prof. Bîndiul Vera, cl. a V-a B - prof. Schipor Andreea), „RESPECT- cuvinte, gesturi și prietenie” (cl. a II-a D - înv. Moisoc Diana) sau „Copacul prieteniei” (cl. a II-a A-înv. Rotariu Voichița, cl. a II-a B- înv. Bîndiu Angela), „Rețeta prieteniei” (cl. I E -înv. Sofian Dorina) și „Mesajul meu de pace” (cl. a II-a E - înv. Tășală Rodica), au dezvoltat componenta COMUNICARE din cadrul campaniei și au promovat atitudini tolerante, preventive și comunicarea asertivă, nonviolentă.

Elevii clasei a IV-a D, coordonați de consilierul școlar și înv. Leahu Maria, au aflat ce înseamnă respectul, cum se manifestă respectul în familie, în școală, în comunitate, ce comportamente nu sunt respectuoase și au realizat *Cercul Angajamentelor* și un simbol prin care pot arăta respect celor din jur.

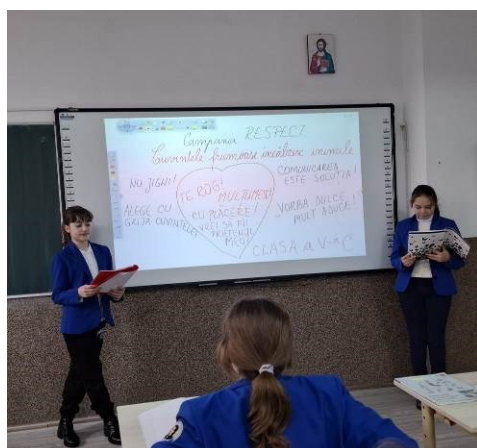
Și activitățile desfășurate la clasele a V-a D (prof. Cîmpan Lucica și prof. Gafițescu Lucica), Pregătitoare C și Pregătitoare D (înv. Bîzgan Diana, Lungu Gina), I C (înv. Covașă Bianca), a III-a B, a III-a D și a IV-a A (înv. Teleagă Elena, Hîj Liliana-Florinela, Nistor Mihaela), a VII-a D (prof. Apetrei Sorina- Andreea), au avut ca scop promovarea respectului

PROIECTE

și reducerea comportamentelor violente în rândul elevilor, pornind de la anumite povești (ex. „Îmbrâncitul nu e deloc amuzant”, „Melcul furios”, „Glumele nu sunt mereu amuzante”) sau filme (ex. „Măinile nu sunt pentru a lovi!”).

Un grup de elevi din clasa a VI-a A coordonați de domnul profesor Grosari Adrian a alcătuit afișul proiectului.

Toate activitățile au avut ca MOTTO: „Fii bun ori de câte ori este posibil! Întotdeauna este posibil!” și au urmărit educarea copiilor în vederea adoptării unui comportament nonviolent și a unor relații bazate pe respect, empatie și colaborare.

„Un zâmbet pentru lume” – educația globală ca punte spre o comunitate unită

**Prof. Grosari Adrian
Prof. Strugaru Mădălina**

Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, în care valorile umane fundamentale sunt adesea puse la încercare, educația rămâne cel mai puternic instrument pentru formarea unor generații responsabile, empatică și implicate. Proiectul „Săptămâna Educației Globale” se înscrie în această direcție, promovând valori precum solidaritatea, respectul, diversitatea și cooperarea. Activitatea „Un zâmbet pentru lume”, desfășurată în cadrul acestui proiect de către elevii claselor a VI-a A și C de la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Rădăuți, reprezintă un exemplu elocvent al modului în care educația poate depăși limitele teoreticului și poate deveni o experiență autentică de învățare.

Activitatea s-a remarcat prin originalitate și impact vizual, elevii fiind implicați într-un demers creativ și simbolic: formarea unui zâmbet uriaș pe terenul școlii. Sub coordonarea profesorilor Strugaru Mădălina și Grosari Adrian, aceștia au lucrat împreună pentru a transmite un mesaj simplu, dar profund – acela că bucuria, prietenia și unitatea pot construi o lume mai bună. Imaginea creată nu a fost doar un exercițiu artistic, ci o expresie a colaborării și a spiritului de echipă.

Dincolo de aspectul vizual, activitatea a avut o puternică dimensiune educativă. Elevii au înțeles că fiecare gest, oricât de mic, contribuie la crearea unui climat pozitiv în comunitate. Participarea lor activă a încurajat dezvoltarea unor competențe esențiale, precum comunicarea, cooperarea și responsabilitatea socială. În același timp, au avut ocazia să reflecteze asupra importanței relațiilor interumane și asupra modului în care pot deveni cetățeni activi și implicați.

Proiectul „Săptămâna Educației Globale” are o relevanță deosebită în contextul actual, deoarece promovează o viziune integrată asupra educației. Nu este vorba doar despre acumularea de cunoștințe, ci despre formarea unor valori și atitudini care să ghideze comportamentul elevilor pe termen lung. Prin activități precum „Un zâmbet pentru lume”, elevii sunt încurajați să înțeleagă diversitatea culturală, să respecte diferențele și să colaboreze pentru atingerea unor obiective comune.

Un alt aspect important al acestui proiect este caracterul său participativ. Elevii nu sunt simpli spectatori, ci actori principali ai procesului educațional. Ei sunt implicați direct în conceperea și realizarea activităților, ceea ce le oferă un sentiment de apartenență și de responsabilitate. În cazul de față, fiecare elev a avut un rol bine definit în crearea „zâmbetului”, contribuind astfel la succesul întregii acțiuni.

Impactul activității s-a resimțit nu doar la nivel individual, ci și la nivelul întregii comunități școlare. Mesajul transmis – acela al unității și al respectului reciproc – a fost receptat și apreciat de colegi, profesori și părinți. Astfel, proiectul a devenit un catalizator al relațiilor pozitive și al unui climat educațional bazat pe încredere și colaborare.

PROIECTE

De asemenea, implicarea cadrelor didactice a fost esențială în succesul acestei inițiative. Profesorii coordonatori au reușit să creeze un cadru propice învățării prin experiență, stimulând creativitatea și inițiativa elevilor. Prin îndrumare și susținere, aceștia au demonstrat că educația nu înseamnă doar transmiterea de informații, ci și formarea caracterului și a valorilor morale.

Importanța proiectului „Săptămâna Educației Globale” devine și mai evidentă atunci când analizăm provocările actuale ale societății: conflicte, discriminare, lipsa de empatie. În acest context, educația globală oferă soluții prin promovarea dialogului, a înțelegerii reciproce și a implicării civice. Activitățile desfășurate în cadrul acestui proiect contribuie la formarea unor tineri deschiși, toleranți și pregătiți să facă față complexității lumii contemporane.

„Un zâmbet pentru lume” nu este doar o activitate punctuală, ci un simbol al speranței și al schimbării. Prin gesturi simple, dar semnificative, elevii au demonstrat că pot fi agenți ai schimbării, că pot influența pozitiv mediul în care trăiesc. Mesajul transmis de ei este unul universal: unitatea, respectul și colaborarea pot transforma lumea într-un loc mai bun.

În concluzie, activitatea desfășurată în cadrul „Săptămânii Educației Globale” evidențiază rolul esențial al educației în formarea unor generații responsabile și implicate. Prin inițiative creative și participative, elevii sunt încurajați să devină cetățeni activi, capabili să contribuie la dezvoltarea unei societăți bazate pe valori autentice. Astfel de proiecte trebuie susținute și promovate, deoarece ele reprezintă fundamentul unui viitor mai bun, construit prin educație, solidaritate și implicare.

„Tărâmul de vis” 10 ani de creativitate, educație și performanță artistică

Prof. Grosari Adrian

Într-o lume în care educația trebuie să răspundă tot mai mult nevoii de expresie, creativitate și dezvoltare personală, concursurile artistice devin adevărate spații de formare pentru elevi. Concursul interjudețean de arte vizuale „Tărâmul de vis”, organizat de Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Rădăuți, reprezintă un exemplu de continuitate și excelență, ajungând la o tradiție de peste 10 ani în promovarea artei și a talentului elevilor.

De-a lungul acestui deceniu, concursul a reușit să adune sute de elevi din diferite județe, devenind un reper în domeniul activităților extrașcolare artistice. Inclus în Calendarul Proiectelor de Educație Extrașcolară, proiectul și-a consolidat statutul prin seriozitate, organizare și impact educațional, oferind elevilor oportunitatea de a-și exprima liber imaginația și sensibilitatea artistică.

Scopul principal al concursului este stimularea și dezvoltarea imaginației creative a elevilor, dar și formarea unui gust estetic autentic. Prin intermediul desenului, picturii sau graficii, copiii sunt încurajați să își exploreze universul interior, să își exprime emoțiile și să transforme ideile în creații vizuale originale. Tema fiecărei ediții, construită în jurul unor povești și personaje fantastice, oferă libertate de interpretare și stimulează gândirea creativă.

Un element definitoriu al concursului este faptul că elevii nu sunt limitați în exprimare. Din contră, sunt încurajați să își folosească imaginația, memoria vizuală și capacitatea de sinteză pentru a crea lucrări autentice. Procesul artistic devine astfel unul complex, în care observația, sensibilitatea și creativitatea se îmbină armonios.

Rezultatele obținute în cadrul ediției din 2025 confirmă impactul acestui proiect. Tabelul participanților evidențiază un număr impresionant de elevi implicați, provenind atât din Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Rădăuți, cât și din alte unități de învățământ din județ și din țară. Diversitatea participanților demonstrează atractivitatea concursului și capacitatea sa de a aduce împreună copii talentați, pasionați de artă.

PROIECTE

Un rol esențial în succesul acestui proiect îl are echipa de organizare, formată din cadre didactice dedicate și implicate activ în viața școlii. Proiectul este coordonat la nivel instituțional de directorul prof. Coroamă Sorin Nicolae și directorul adjunct prof. Apetrei Sorina Andreea, alături de profesorii inițiatori și organizatori: prof. Grosari Adrian și prof. Bîndiul Vera-Elena. Din echipa de proiect fac parte și cadrele didactice prof. Nistor Mihaela, prof. Teleagă Elena, prof. Hîj Liliana, care contribuie la buna desfășurare a activităților și la coordonarea elevilor.

De asemenea, proiectul se desfășoară în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Suceava, prin implicarea inspectorului școlar general și a inspectorilor de specialitate, dar și cu Asociația de Părinți și alte organizații educaționale și culturale. Această colaborare solidă între școală și comunitate asigură un cadru favorabil dezvoltării și promovării activităților artistice.

Importanța concursului „Tărâmul de vis” depășește dimensiunea artistică. Acesta contribuie la dezvoltarea unor competențe esențiale, precum creativitatea, gândirea critică, capacitatea de exprimare și încrederea în sine. Elevii învață să își susțină ideile, să își asume propriile creații și să aprecieze diversitatea stilurilor artistice.

Totodată, concursul promovează valori precum cooperarea, respectul și prietenia. Prin participarea la un proiect comun, elevii din diferite școli și localități devin parte a unei comunități artistice, în care schimbul de idei și experiențe contribuie la dezvoltarea personală.

Un alt aspect important este caracterul accesibil al concursului, acesta fiind organizat fără taxă de participare. Astfel, toți elevii au șansa de a se implica, indiferent de contextul social, ceea ce contribuie la promovarea egalității de șanse în educație.

După mai bine de un deceniu de activitate, „Tărâmul de vis” nu este doar un concurs, ci un proiect educațional de succes, care a reușit să inspire generații de elevi. Este dovada că arta poate fi un instrument puternic de educație, capabil să formeze nu doar competențe, ci și caractere.

În concluzie, concursul interjudețean „Tărâmul de vis” reprezintă o inițiativă valoroasă, care contribuie semnificativ la dezvoltarea elevilor și la promovarea artei în mediul școlar. Continuitatea sa de-a lungul anilor demonstrează impactul pozitiv și necesitatea unor astfel de proiecte în educația modernă. Prin implicare, pasiune și dedicare, acest concurs continuă să ofere elevilor un spațiu în care visele prind culoare, iar imaginația devine realitate.

Proiect educativ „Frontul de acasă”

Profesor coordonator, Maleș Nadia

Într-o lume în care războiul a devenit un subiect de actualitate, este important să reflectăm asupra ideilor care ne pot schimba perspectiva. Proiectul „Frontul de acasă” oferă o abordare interesantă și emoționantă despre impactul războiului asupra celor rămași acasă, în special a femeilor și copiilor.

Viața în absența bărbaților: Videoclipul începe prin a sublinia că, în timp ce bărbații sunt plecați pe front, femeile sunt cele care duc „altfel de război”. Ele preiau toate responsabilitățile gospodărești, de la munca câmpului și îngrijirea animalelor, până la țesut și creșterea copiilor.

Speranța și așteptarea. Tema centrală este așteptarea dureroasă a veștilor de pe front. Anastasia, unul dintre personajele principale, menționează că speranța este ca pâinea: trebuie frământată zilnic pentru a nu se usca.

PROIECTE

Întoarcerea soldaților. Filmul prezintă momente contrastante: Iustin și Gabriel, doi soldați (unul dintre ei fiind doar un copil), reușesc să se întoarcă acasă, deși sunt răniți și marcați de traumele războiului. Gabriel îi spune Anastasiei că gândul la ea a fost cel care l-a ajutat să supraviețuiască și să se ridice atunci când a căzut.

Sacrificiul și rugăciunea. Filmul include scene puternice în biserică și la cimitir, unde comunitatea se roagă pentru pace și îi onorează pe cei căzuți. Se subliniază ideea că pentru fiecare erou de pe câmpul de luptă, o femeie a fost o eroină în tăcere acasă.

Mesajul final: Deși războiul se termină, liniștea nu vine imediat pentru toți. Filmul se încheie cu o notă de recunoștință față de generația care a luptat, menționând că tinerii de astăzi sunt dovada că sacrificiul lor nu a fost în zadar.

În fața oricărui conflict, primul lucru care dispare nu este victoria, nici onoarea, nici granițele — ci omul. Filmul ne amintește un adevăr simplu și dureros: în spatele fiecărei confruntări există vieți reale, destine frânte și povești care nu vor mai fi niciodată întregi. Să alegem, așadar, să fim acei oameni care nu amplifică ura, ci o opresc. Să fim cei care nu transmit mai departe durerea, ci o transformă. Pentru că, în final, pacea nu este ceva ce așteptăm — este ceva ce construim, împreună. Este momentul în care alegem să ascultăm înainte să judecăm, să înțelegem înainte să reacționăm și să construim în loc să distrugem.

Echipa de proiect este formată din elevi ai clasei a VII-a A: Dăscălescu Anastasia (lider), Bîrsan Maria, Hrișcă Adela, Musteață Daria, Mandici Bianca, Chifan Gabriel, Nicoară Iustin.

Accesați link-ul atașat pentru a viziona acest proiect:
https://youtu.be/WJKT6bYLD0k?si=99ITV_qbrKmKUEe5

PROIECT EDUCAȚIONAL

ȘCOALA INCLUZIVĂ - O ȘCOALĂ PENTRU FIECARE 2024-2026

Coordonator proiect,
prof. înv. primar Nistor Mihaela

Derularea proiectului în anul școlar 2023-2024 a arătat că diferențele individuale dintre copii sunt o sursă de bogăție și diversitate, nicidecum o problemă, că școala noastră este un spațiu propice pentru a pune bazele unor prietenii și poate oferi un învățământ de calitate tuturor școlarilor, oricare ar fi aptitudinile lor.

Educația incluzivă a devenit parte integrantă a educației pentru toți și constituie răspunsul școlii la nevoile ce decurg din diversitatea copiilor. Sunt aduși elevii împreună într-o sală de clasă și într-o comunitate, indiferent de punctele lor forte sau punctele slabe în orice domeniu, căutându-se maximizarea potențialului tuturor.

Noul tip de școală, cea incluzivă, trebuie să recunoască diferite cerințe educaționale ale copiilor, să reacționeze adecvat la acestea, să asigure o educație de calitate pentru toți. Filosofia educației incluzive este împărtășită de toți membrii comunității școlare. De fapt, crearea culturii școlii este un proces la fel de important ca acela de predare a cunoștințelor și dezvoltare a deprinderilor. Noul tip de școală, cea incluzivă, trebuie să recunoască diferite cerințe educaționale ale copiilor, să reacționeze adecvat la acestea, să asigure o educație de calitate pentru toți. Este vorba de o altă opțiune de politică a educației, pentru ca școlile să poată oferi răspunsuri adecvate cerințelor educației diferite ale copiilor.

Activitățile proiectului din anul școlar 2024-2025 au oferit cadrelor didactice și elevilor un cadru larg de desfășurare a ideilor.

- **„ESTE ZIUA MEA!”**- Sărbătorirea zilei de naștere în colectivitate a copiilor din grupul țintă- pe parcursul anului școlar
- **„CINE SUNT EU?”** - dezbatere - activitate comună cu psihologul din cadrul Așezământului de copii
- **„SUNTEM DIFERIȚI, DAR PUTEM FI PRIETENI!”** – Ziua Internațională a Toleranței – 16 Noiembrie - Lucrări plastice realizate de copii în tehnica dorită, pe teme de educație incluzivă
- **„NE CUNOAȘTEM, NE ACCEPTĂM“** - Ziua Internațională a Persoanelor cu Dizabilități- 3 Decembrie
- **„LUCRĂM ÎMPREUNĂ-MANDALE”**- tehnică specifică educației incluzive (tehnica mandalei este un simbol al creativității, armoniei, echilibrului și al unității); creații artistice realizate din materiale diferite (hârtie, semințe, fructe și legume uscate, alte materiale mărunte), prin tehnici diferite (desen, pictură, aplicații practice pe diverse suprafețe)
- **„SĂ CITIM ÎMPREUNĂ”** – Ziua Internațională a Cititului Împreună - 5 februarie
Prezentarea cărții preferate și citirea unui fragment colegilor; amenajarea unui colț de lectură
- **„CARTEA MEA MAGICĂ”** – Ziua Națională a Lecturii - 15 februarie - Povești create și ilustrate de copii și cadre didactice pe teme de educație incluzivă, povești terapeutice
- **„ZĂMBETE DE MĂRȚIȘOR”** - activitate practică/atelier de confecționare a mărțișoarelor
- **„SĂ VORBIM DESPRE MESERII”**- Ziua Națională a Meseriilor - 11 martie - jocuri de rol, chestionare, mese rotunde, vizite la agenți economici din zonă

PROIECTE

- **„GRĂDINA DIN CLASA MEA”** - ateliere practice de plantare, semănare a florilor, urmate de lucrul în perechi pentru îngrijirea lor; realizarea unor ierbare cu plante medicinale
- **„VOCABULARUL EMOȚIILOR”** - ateliere de dezvoltare personală
- **„ÎNVĂȚĂM DE LA ELEFANTUL ELMER”** – 21 mai Ziua lui Elmer – acceptarea diversității

Pentru clasele pregătitoare – clasele I – „Povestea Elefantului Elmer” de David McKee.

- **ZIUA COPILULUI** - jocuri în aer liber, drumeții
- **ÎN LOC DE FINAL...** imagini din albumul proiectului activități realizate de elevii ciclului primar

Proiecte eTwinning

Profesor Sascău Gabriela Cica

În contextul educației moderne, colaborarea și utilizarea tehnologiei reprezintă elemente esențiale pentru dezvoltarea competențelor elevilor. Platforma eTwinning oferă profesorilor și elevilor oportunitatea de a participa la proiecte educaționale internaționale, facilitând schimbul de idei, experiențe și bune practici între școli din diferite țări europene.

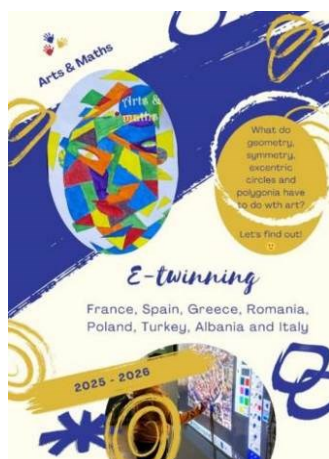
În școala noastră, proiectele eTwinning au devenit o componentă importantă a activităților educaționale. Prin intermediul acestor proiecte, elevii au ocazia să colaboreze cu colegi din alte țări, să utilizeze instrumente digitale și să își dezvolte competențele de comunicare, creativitate și lucru în echipă. Activitățile desfășurate în cadrul proiectelor au fost variate și atractive. Elevii au realizat prezentări digitale, postere, chestionare online, jocuri educative și materiale multimedia. De asemenea, au participat la întâlniri online, au schimbat mesaje și au lucrat împreună la produse finale comune, precum reviste digitale, prezentări colaborative sau expoziții virtuale.

Un alt aspect important al proiectelor eTwinning îl reprezintă dezvoltarea competențelor digitale. Elevii au învățat să utilizeze diferite aplicații și platforme online pentru a crea și a partaja materiale, devenind astfel mai responsabili și mai implicați în propriul proces de învățare.

Participarea la aceste proiecte a contribuit, de asemenea, la dezvoltarea spiritului intercultural. Elevii au descoperit tradiții, obiceiuri și moduri de viață din alte țări, înțelegând mai bine diversitatea culturală și importanța cooperării europene.

Rezultatele proiectelor au fost apreciate atât de elevi, cât și de cadrele didactice și părinți. Entuziasmul și implicarea elevilor demonstrează că învățarea prin colaborare și prin utilizarea tehnologiei poate transforma experiența educațională într-una motivantă și relevantă.

Proiectele eTwinning vor continua să reprezinte pentru școala noastră o oportunitate valoroasă de dezvoltare educațională, contribuind la formarea unor elevi creativi, deschiși către lume și pregătiți pentru provocările societății actuale.

Proiectul eTwinning „Arts & Maths” își propune să realizeze o conexiune între două domenii aparent diferite – matematica și arta – demonstrând elevilor că matematica se regăsește în numeroase forme artistice și în viața de zi cu zi. Activitățile proiectului urmăresc dezvoltarea creativității, a gândirii logice și a competențelor digitale, prin realizarea unor produse artistice inspirate din concepte matematice.

În cadrul proiectului, elevi din România, Franța, Spania, Grecia, Polonia, Turcia, Albania și Italia colaborează și descoperă modul în care elemente matematice precum simetria, formele geometrice, proporțiile sau modelele repetitive pot fi utilizate în realizarea unor creații artistice. Elevii participă la activități interactive, precum realizarea de desene geometrice, mandale matematice, mozaicuri, colaje sau postere digitale care combină arta cu matematica.

Proiectul implică și utilizarea unor instrumente digitale moderne, prin intermediul cărora elevii creează prezentări, galerii virtuale de lucrări, chestionare sau materiale

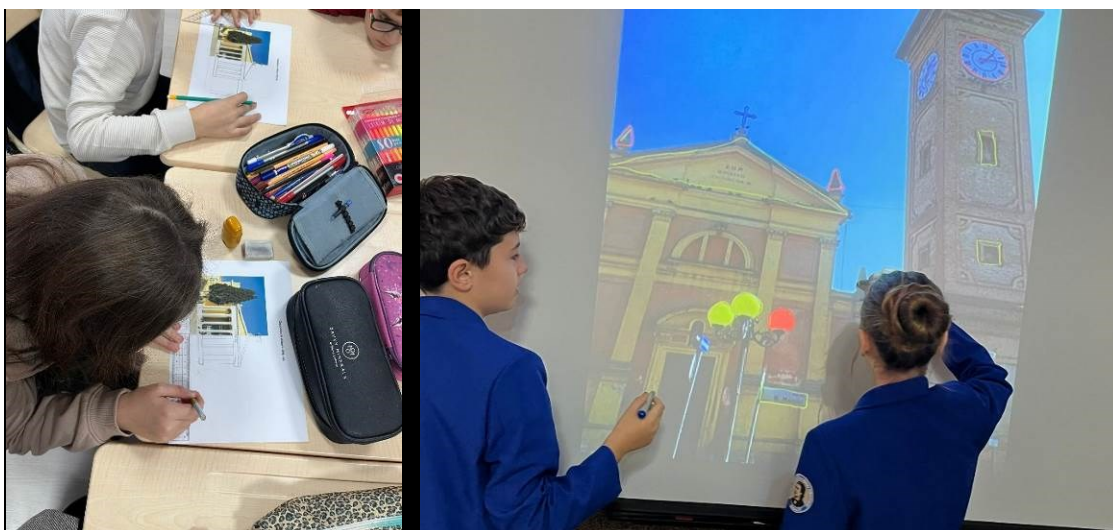
PROIECTE

multimedia. De asemenea, elevii colaborează în echipe internaționale, schimbă idei și descoperă perspective diferite asupra modului în care matematica poate deveni o sursă de inspirație artistică.

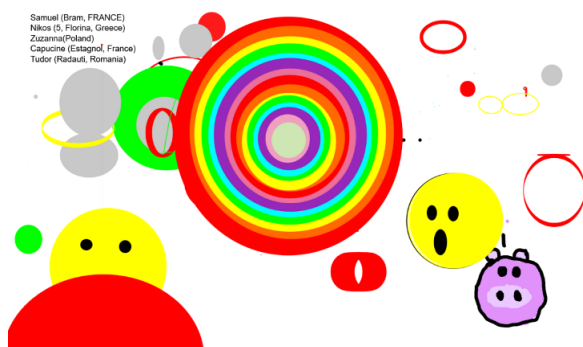
Astfel, proiectul „**Arts & Maths**” demonstrează că matematica și arta pot fi integrate într-un mod creativ, oferind elevilor experiențe de învățare inovatoare și motivante.

Elevii clasei a V-a A, coordonați de doamna profesoară Sascău Gabriela Cica au participat cu interes la activități precum:

- „*Geometry in our schools*”. În cadrul acestei activități a fost creată o carte electronică colaborativă intitulată „O PLIMBARE GEOMETRICĂ PRIN EUROPA”, în care fiecare partener și-a prezentat orașul și școala.
- „*Symmetrical world*” – elevii au construit, folosind simetria, partea lipsă dintr-o clădire celebră din țările partenere.
- „*Eccentric and concentric circles*”. În cadrul acestei activități, a fost creată o tablă colaborativă intitulată „Cercuri excentrice și concentrice”, iar rezultatul muncii elevilor a fost publicat într-un album de artă virtual.
- „*Welcome to Polygonia!*” – concurs de Tangram.

PROIECTE

Învățăm să trăim sănătos

Prof. Sascău Gabriela Cica
Prof. Popa Ana Marcela

Alimentația sănătoasă nu mai este doar o recomandare, ci o necesitate într-o societate în continuă schimbare. În acest context, proiectul eTwinning „*Misiunea Nutriției*” își propune să aducă mai aproape de elevi, informații esențiale despre nutriție, într-un mod atractiv și interactiv.

Elevi din diferite țări colaborează la activități, experimente și proiecte creative care evidențiază legătura dintre alimentație, sănătate și mediu. Prin utilizarea instrumentelor digitale și a metodelor inovatoare, aceștia explorează subiecte precum dietele echilibrate, tradițiile alimentare și alegerile sustenabile. În același timp, proiectul încurajează munca în echipă, schimbul cultural și dezvoltarea abilităților secolului XXI, ajutând elevii să devină mai conștienți și mai responsabili în ceea ce privește deciziile lor privind stilul de viață.

Prin intermediul acestui proiect, elevii vor:

- dobândi cunoștințe despre principiile unei nutriții corecte;
- explora obiceiurile alimentare din diferite țări și recunoaște importanța unei nutriții echilibrate;
- înțelege impactul nutriției asupra corpului, minții și performanței zilnice;
- dezvolta gândirea critică cu privire la alegerile alimentare și influențele marketingului;
- adopta modele alimentare mai sănătoase în viața de zi cu zi.

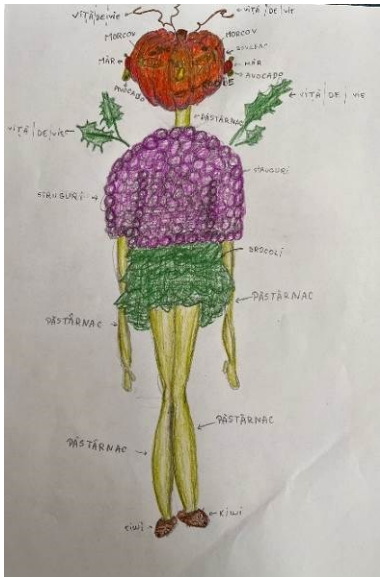
Elevii claselor a VI-a A și a VIII-a A, coordonați de doamnele profesoare Sascău Gabriela Cica și Popa Ana Marcela, au participat cu interes la activități precum: „*The Healty Eating Plate*”, „*Zero Waste*”, „*Food ingredients*”, „*Superfoods*”, „*Advertise and nutrition*”, „*We are what we eat*”.

Rezultate așteptate:

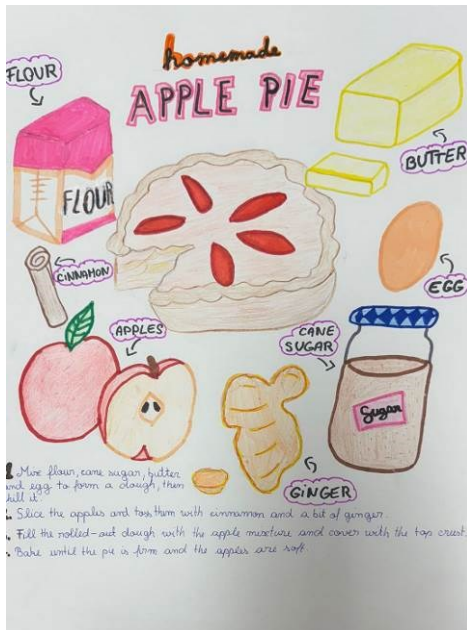
- Creșterea gradului de conștientizare privind alimentația sănătoasă
- Produse finale digitale (ebook-uri, videoclipuri, postere)
- Dezvoltarea competențelor cheie: digitale, sociale, lingvistice
- Implicarea activă a elevilor în propriul proces de învățare

Proiectul „*Misiunea Nutriției*” contribuie la formarea unor tineri mai responsabili față de propria sănătate, încurajând alegeri alimentare corecte și un stil de viață echilibrat.

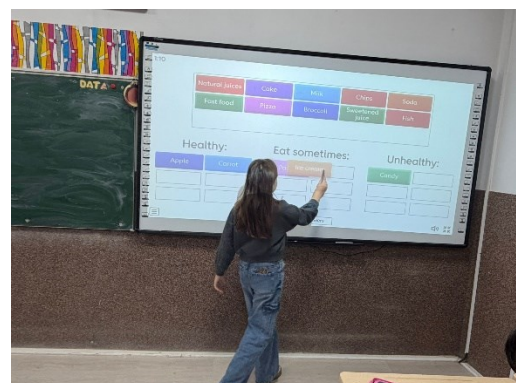

PROJECT

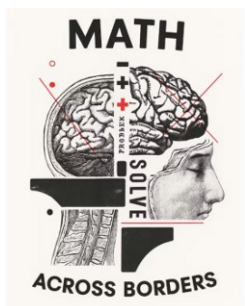

**Don't toss food that's good to eat, think twice before you do;
Save your snacks or share with friends, it's easy — and it's true.
When we waste a little less, the earth feels lighter too.
Zero food waste starts with us, in everything we do.**

MATEMATICA FĂRĂ FRONTIERE: O CĂLĂTORIE EUROPEANĂ PRIN CIFRE ȘI CREATIVITATE

Prof. Popa Ana Marcela
Prof. Sascău Gabriela Cica

Într-o lume din ce în ce mai interconectată, educația depășește barierele sălii de clasă tradiționale, transformând disciplinele rigide în experiențe vii, culturale și colaborative. Proiectul eTwinning „**Maths Across Borders**” reprezintă o inițiativă ambițioasă care demonstrează că matematica nu este doar un limbaj universal al logicii, ci și un pod între culturi, generații și tehnologii.

Proiectul reunește 12 membri proveniți din cinci țări cu tradiții educaționale bogate: **Turcia, România, Grecia, Polonia și Serbia**. Adresându-se unui interval de vârstă critic în dezvoltarea cognitivă și socială (13-19 ani), „Maths Across Borders” își propune să schimbe paradigma învățării matematicii. Obiectivul central nu este doar consolidarea abilităților de calcul, ci demonstrarea faptului că această disciplină poate fi distractivă, creativă și profund ancorată în viața de zi cu zi.

Prin utilizarea limbii engleze ca instrument de comunicare și a platformelor digitale pentru colaborare, elevii își dezvoltă competențe esențiale pentru cetățenia globală: munca în echipă, rezolvarea de probleme complexe și conștientizarea diversității culturale.

Elevii claselor a VII-a B, coordonați de doamna profesor Sascău Gabriela și a VIII-a C, coordonați de doamna profesor Popa Ana-Marcela, participă cu interes la activități din planul de acțiune al proiectului. Proiectul eTwinning „**Maths Across Borders**” se desfășoară pe parcursul întregului an școlar. Planul de activități este conceput ca un traseu progresiv, menit să mențină interesul elevilor pe parcursul întregului an școlar:

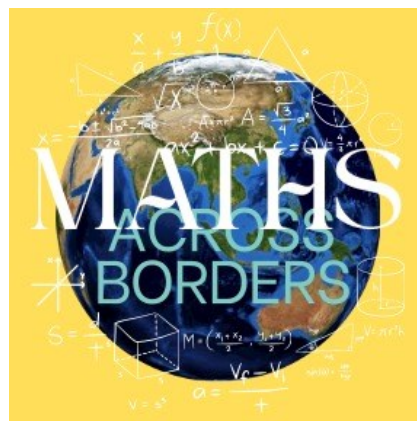
- **Toamna Conectivității:** Debutul proiectului în octombrie este marcat de prezentări creative pe Padlet și procesul democratic de votare a logo-ului. Luna noiembrie aduce tehnologia în prim-plan prin „Săptămâna Programării”, unde puzzle-urile matematice descifrate între școli se transformă într-un poster colaborativ, celebrând totodată misterul șirului lui Fibonacci.
- **Iarna Tradițiilor:** Decembrie și ianuarie transformă matematica într-un mesager cultural. De la felicitările de Anul Nou trimise prin poșta clasică, până la crearea unui calendar matematic internațional, elevii învață că datele calendaristice și sărbătorile naționale sunt, în esență, puncte de intersecție între timp, istorie și numere.
- **Primăvara Creativității:** Perioada februarie-martie este cea mai intensă, incluzând „Global Money Week” pentru educație financiară și celebrarea ingenioasă a Zilei Numărului Pi. Proiectul atinge un punct culminant prin scrierea unei cărți comune despre călătoriile imaginare ale lui Pi prin țările partenere, îmbinând literatura cu geometria.

PROIECTE

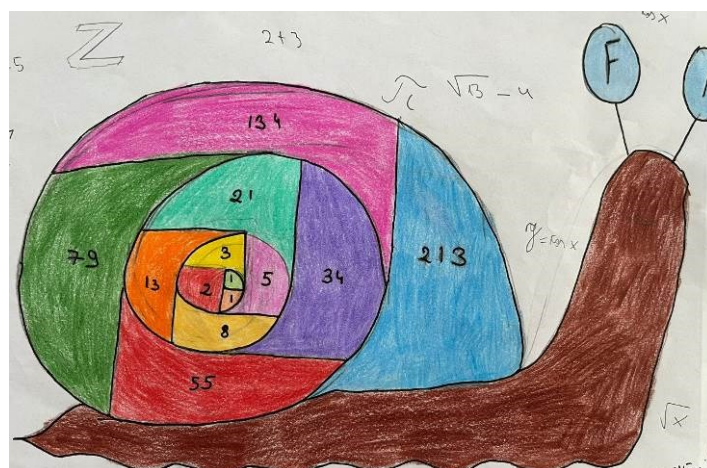
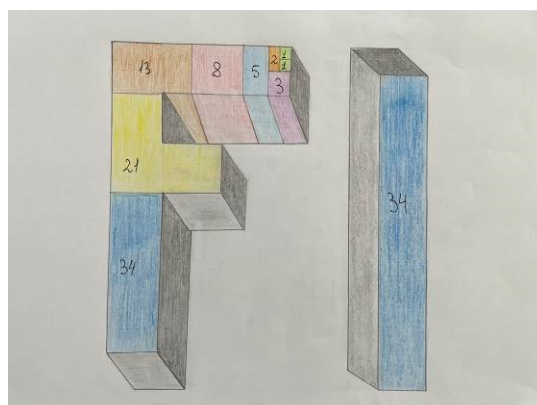
- **Finalul Reflexiv:** Luna aprilie este dedicată explorării vizuale prin fotografia tematică „Matematica în viața noastră”, iar luna mai încheie proiectul cu celebrarea Zilei eTwinning și evaluarea impactului prin sondaje finale.

Dincolo de entuziasmul participării, „Maths Across Borders” lasă în urmă o moștenire digitală și educațională impresionantă. Rezultatele tangibile — de la documentația TwinSpace și galeriile foto, până la cărțile de povești și calendarele comune — servesc drept dovadă a succesului colaborării. Cea mai importantă reușită rămâne însă schimbarea de atitudine a elevilor. Aceștia nu mai privesc matematica ca pe un set de formule abstracte, ci ca pe un instrument prin care pot comunica cu semenii din alte țări, pot programa viitorul și pot înțelege mai bine lumea în care trăiesc.

Proiectul „Maths Across Borders” confirmă faptul că, atunci când granițele dispar, matematica devine un spațiu de joacă intelectual unde creativitatea și rigoarea coexistă armonios. Este o dovadă clară că educația modernă trebuie să fie despre conexiuni: între materii, între oameni și între culturi.

PROIECTE

PROIECTE

SCHIMBURI INTERCULTURALE

Profesor Hîj Florentina Elena

Proiectul „*Schimburi interculturale*” este o inițiativă de colaborare între Escola Berti (Catalonia, Spania) și Școala Mihai Eminescu (Rădăuți, România). Acesta este conceput pentru a încuraja schimbul cultural, creativitatea și colaborarea lingvistică între elevi din diferite medii europene.

Obiectivele principale ale proiectului sunt promovarea înțelegerii interculturale, îmbunătățirea abilităților de comunicare în limba engleză și încurajarea competențelor digitale printr-o serie de activități comune.

Pe parcursul anului școlar, elevii vor scrie scrisori personale, vor crea cărți poștale digitale, vor cerceta femeii influente și își vor descrie mediul local, folosind forme comparative și superlative. Folosind instrumente precum CANVA, Google Workspace și platforma eTwinning, elevii vor lucra împreună pentru a crea o legătură semnificativă cu colegii lor europeni.

COMPETENȚE-CHEIE:

- Competență multilingvistică
- Competență digitală
- Competențe personale, sociale și de a învăța să înveți
- Conștientizare și exprimare culturală

OBIECTIVE

- Dezvoltarea abilităților de comunicare orală și scrisă în limba engleză prin interacțiunea cu colegi internaționali.
- Îmbunătățirea competențelor digitale prin utilizarea unor instrumente de colaborare precum Google Docs și CANVA.
- Promovarea conștientizării culturale și a cunoștințelor istorice prin cercetarea unor personalități importante (Ziua Internațională a Femeii).
- Consolidarea spiritului de echipă și a colaborării prin parteneriate de corespondență pe termen lung între elevi.
- Aplicarea structurilor gramaticale (comparativ și superlativ) într-un context real și descriptiv.

Profesorii din ambele școli vor coordona activitățile prin e-mail, WhatsApp și platforma eTwinning pentru a asigura sincronizarea sarcinilor. Elevii vor fi grupați în perechi la începutul proiectului pentru a menține o conexiune constantă pe parcursul întregului an.

Calendarul aproximativ al activităților:

Semestrul 1: Cunoașterea reciprocă

- Activitatea 1 – Scrisori personale: Crearea perechilor de elevi. Elevii vor scrie o scrisoare în care se prezintă, abordând teme precum locul în care locuiesc, membrii familiei, școala, hobby-urile, preferințele și aspirațiile pentru viitoarea carieră.

PROJECTE

Hello, Amaia!

I'm Eduard. I'm twelve years old and I live in Rădăuți with my dad, my mom, and my little brother George. When I was little, I had a cat named Felix because I loved cats very much, but at the moment I don't have any pets because I have a medical allergy to cat hair. Even though I have an allergy to animal hair, I'm always happy when I visit my grandparents on my mother's side, because there I can find a little dog and some kittens. Just like you, the color of my eyes is brown and shiny.

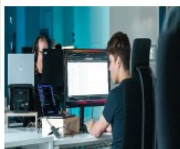
I like to swim, play football, and of course play video games on my Xbox console with my friends. I also like to work out at the gym with my mom. During the cold season, I practiced swimming for a year with a coach, and it became one of my favorite sports. I enjoy going to the seaside and on various trips with my family. I also really enjoy listening to music, and my favorite artist is Eminem.

I go to Mihai Eminescu Secondary School. Here, we also have a sports hall equipped with everything we need, as well as a sports field. My favorite subjects are Computer Science, English, and Physical Education. When I grow up, I would like to become a programmer or work in the cybersecurity field.

I'm happy to meet you through this new experience and to learn things about you. I hope we'll keep in touch in the future!

Eduard

Hello, Teodora!

I'm Valentina. I'm ten years old. I live in Armetlla del Vallès and I live with my mum, my dad, my brother and my neighbours are my grandparents. I have a pet and her name is Panxu.

I'm medium height and I have brown hair and brown eyes.

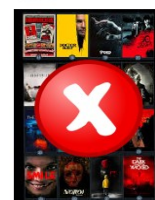
I like sleeping in my bed. I don't like horror films. My favourite sport is basketball. I train on Mondays and Fridays. My favourite hobbies are playing the guitar, basketball and studying English.

During the weekends, I play basketball. I do homework and I dream.

My school is big. My favourite subjects are English, P.E., science, Catalan, social sciences, music, art and values. When I grow up, I would like to be an interior designer.

I hope to know more things about you soon!

Valentina.

HELLO ONA, I AM ELIZA. IT IS NICE TO MEET YOU! ❤️❤️❤️ (●_●)

About me

I'm from Romania and it's very beautiful here in my country. I would also like to come to Spain and see each other physically.

I'll put a picture of me at the bottom of the page at the beginning of the school year.

Description for what I look like

Hello, my full name is Boloca Maria Eliza. I am 10 years old. I am in 5th grade C, my favorite subjects are: English, painting, music, sports, geography and history. I really like tennis, it is my life. I would really like to learn Spanish at school!

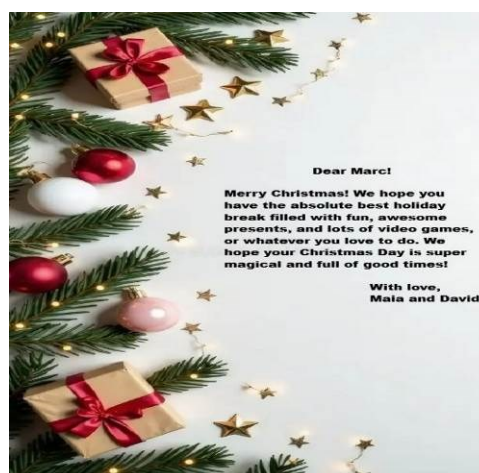
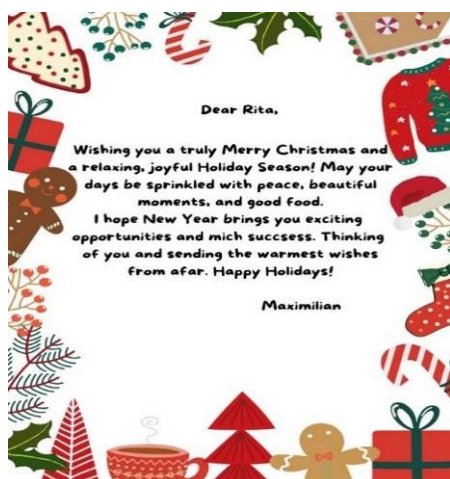

My favorite band is BTS, I really like their songs.

- Activitatea 2 – Cărți poștale digitale: Folosind CANVA, Google Docs sau Google Slides, elevii vor crea și trimite o carte poștală digitală partenerului lor de corespondență.

PROIECTE

Semestrul 2: Conștientizare culturală și socială

- Activitatea 3 – Ziua Internațională a Femeii: Cu ocazia zilei de 8 martie, fiecare clasă va colabora la o prezentare comună în Google Slides. Elevii vor cerceta și prezenta o femeie influentă din țara lor pentru a o împărtăși cu partenerii lor.

Semestrul 3: Lumea mea în comparație

- Activitatea 4 – Descrieri și comparații: Elevii se vor descrie pe ei înșiși și orașul sau localitatea lor. Apoi vor folosi aceste descrieri pentru a exersa propoziții comparative și superlative.
- Activitatea finală – Videoconferință de încheiere: Dacă este posibil, va fi organizată o întâlnire online în direct pentru ca elevii să își întâlnească partenerii de corespondență și să își exerseze abilitățile de vorbire în limba engleză.

La finalul proiectului, elevii își vor îmbunătăți nivelul de limba engleză și competențele digitale. De asemenea, vor dobândi o apreciere mai profundă pentru culturile română și catalană și vor stabili o legătură personală cu un coleg dintr-o altă țară. Prezentările comune și lucrările descriptive vor constitui un portofoliu digital al parcursului lor de învățare colaborativă.

Water, our treasure of life

Lecții de sustenabilitate într-un proiect european eTwinning

Prof. înv. primar, Sofian Loredana

De la conștientizarea crizei climatice la soluții tehnologice moderne, elevii noștri explorează viitorul resurselor de apă alături de parteneri din întreaga Europă.

Urbanizarea accelerată, industrializarea și dezvoltarea economică rapidă au început să își lase amprenta asupra echilibrului natural al planetei. Schimbările climatice, incendiile de pădure devastatoare și seceta severă din ultimul an ne-au demonstrat un adevăr crunt: apa curată devine o resursă tot mai greu de găsit. Motivați de dorința de a proteja „moștenirea verde” pentru generațiile viitoare, am lansat proiectul eTwinning „**Water, our Treasure of Life**”.

O colaborare fără frontiere

Proiectul reunește o comunitate impresionantă formată din 18 școli din Turcia, Macedonia, Grecia, Italia, Spania, Croația și România. Împreună, ne-am propus să transformăm provocările de mediu în oportunități de învățare și inovare.

Educație pentru secolul XXI: STEAM și creativitate

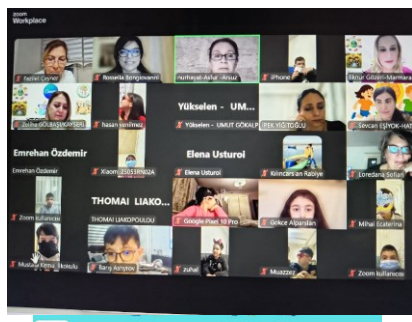
Dincolo de ecologie, proiectul este un laborator de dezvoltare personală. Elevii participanți își exersează competențele esențiale pentru viitor, îmbinând armonios disciplinele STEAM (Știință, Tehnologie, Inginerie, Artă și Matematică) cu limbile străine și științele umaniste.

Prin abordarea acestor domenii, tinerii nu doar că înțeleg fenomenele globale, dar învață să găsească soluții practice și rapide pentru problemele cotidiene, pregătindu-se totodată pentru profesiile viitorului.

Drumul nostru a fost marcat de activități diverse și pline de entuziasm:

- **Recunoaștere internațională:** Am participat la săptămâna europeană a programării, *Code Week*, unde eforturile noastre au fost răsplătite cu Certificatul de Excelență.
- **Creativitate cu mesaj:** După alegerea logo-ului și a posterului reprezentativ, am realizat materiale video și postere de impact cu mesajul mobilizator: „**FOLOSIȚI APA CU GRIJĂ!**”.
- **Cercetare și monitorizare:** Am devenit „detectivi ai resurselor”, monitorizând consumul de apă la nivelul școlii și învățând concepte noi, precum utilizarea „apei gri” pentru reducerea risipei.
- **Conexiuni virtuale:** Distanțele geografice au dispărut în cadrul întâlnirilor online, unde am schimbat idei și experiențe cu partenerii noștri europeni.

Proiectul se va finaliza la sfârșitul lunii mai, dar misiunea noastră continuă. Fiecare picătură economisită și fiecare lecție învățată reprezintă un pas către o lume mai frumoasă, mai curată și, mai ales, mai locuibilă.

Valuable Steps: Pași mici spre fapte mari

Un proiect eTwinning despre valori și prietenie

Cum pot gesturile simple să schimbe lumea? Elevii noștri, alături de parteneri din Turcia și România, au demonstrat că valorile morale nu sunt doar cuvinte în dicționar, ci acțiuni care aduc zâmbet și speranță.

Proiectul internațional eTwinning „**Valuable Steps**” (Pași Valoroși) a reunit șapte școli partenere sub o misiune comună: internalizarea unor valori esențiale precum respectul, responsabilitatea, onestitatea și ajutorul reciproc. Coordonat de fondatorii Bilge Gençuluş (Turcia) și Dorina Loredana Sofian (România), proiectul a transformat sala de clasă într-un spațiu al învățării experiențiale, unde copiii au învățat să devină versiuni mai bune ale lor.

O călătorie a bunătății, lună de lună

Activitățile noastre au fost concepute pentru a stimula atât inteligența emoțională, cât și spiritul de echipă:

Noiembrie – Responsabilitate pentru viață: Am început drumul prin a planta, fiecare dintre noi, o floare. Nu a fost doar un exercițiu de grădinărit, ci o lecție despre răbdare și grija constantă de care are nevoie orice ființă vie pentru a crește frumos.

Decembrie – Magia dăruirii: Sub egida activităților „**Găleata cu fapte bune**” și „**Dăruiește și zâmbește**”, am ales să oferim căldură sufletească celor care au cel mai mult nevoie. Vizita la Centrul de Îngrijire a Bătrânilor a fost un moment emoționant: colindele noastre și micile daruri oferite au fost răsplătite cu cele mai calde zâmbete.

Ianuarie – Grădina faptelor bune: Am creat împreună „**Floarea faptelor bune**”. Fiecare petală a adus cu sine o poveste despre un gest frumos făcut acasă, demonstrând că bunătatea nu se termină atunci când ieșim pe poarta școlii.

Februarie – Arta colaborării: Creativitatea s-a împletit cu reciclarea. Am realizat o lucrare colectivă folosind dopuri de plută, transformându-le în floricele delicate care ornează acum o ramă a prieteniei noastre.

Rezultate care rămân în suflet

Proiectul s-a încheiat cu o expoziție vibrantă, unde toate lucrările noastre au fost admirate de colegi și profesori. Pe lângă Certificatele de Participare primite, am rămas cu ceva mult mai prețios: amintirea unor „pași valoroși” făcuți împreună și dezvoltarea unor competențe digitale și de comunicare care ne vor fi utile toată viața.

Prin „**Valuable Steps**”, am învățat că atunci când acționăm cu respect și dragoste, transformăm școala și comunitatea într-un loc mai bun.

Scanează-mă!

Proiecte de suflet în biblioteca școlii

Prof. înv. primar, Rusu Silvica-Mihaela
Bibliotecar, Mitric Andreea

Pe parcursul anului școlar 2024-2025, Biblioteca Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” din Rădăuți, reprezentată de doamna bibliotecar Mitric Andreea, s-a implicat în diverse proiecte și parteneriate educaționale, menite să redescopere bucuria lecturii în rândul elevilor. Biblioteca a urmărit să fie un spațiu cultural și educațional viu, care să susțină activitatea didactică și care să stimuleze interesul copiilor pentru carte, sprijinind totodată dezvoltarea competențelor de literatură prin activități practice și interactive.

Unul dintre principalele proiecte educative de promovare a lecturii, desfășurat pe întregul an școlar, îl reprezintă **„Clubul de lectură”**, coordonat de doamna profesor învățător Rusu Silvica Mihaela (clasele II-IV), doamna profesoară de limba română Schipor Andreea (clasele V-VIII) și doamna bibliotecară Mitric Andreea, în colaborare cu doamnele învățătoare: Savu Cristina, Nistor Mihaela, Olariu Carmen, Leahu Maria. Scopul înființării acestui club de lectură nu se rezumă doar la citirea unor cărți, ci și la organizarea de activități distractive și educative, cu rolul de a-i ajuta pe elevi să înțeleagă mai bine conceptele descoperite, să învețe să privească lucrurile din mai multe perspective și să-și exprime părerile deschis în fața celorlalți.

Proiectul educațional **„Să dăruim o carte – Reînvie bucuria lecturii”**, inițiat și coordonat de doamna bibliotecară pe perioada unei luni de zile: 30 ianuarie – 21 februarie 2025 cu ocazia *Zilei Internaționale a Cărții Dăruite* – 14 februarie, a avut drept scop antrenarea elevilor în activități cât mai variate și apropierea acestora de carte, dându-le șansa de a avea ei înșiși un volum în biblioteca școlii. În cadrul acestui proiect, desfășurat la nivel de școală, s-au alăturat doamnele învățătoare Hîj Octavia, Rotariu Voichița, Bîndiu Angela, Vlonga Angelica, Moisoc Carmen, Gîza Lăcrămioara, Teleagă Elena, Nistor Mihaela și domnul profesor Herghelegiu Florin. În urma acestei campanii, biblioteca și-a îmbogățit fondul cu 187 volume în valoare de 3.836,3 lei.

Din categoria proiectelor inițiate și coordonate de biblioteca școlii, se regăsesc activități dedicate principalelor sărbători culturale din calendar, menite să îi familiarizeze pe elevi cu semnificația acestora. Cu fiecare astfel de ocazie, copiii au participat la activități tematice prin care au descoperit, într-un mod atractiv, sensul și importanța acestor evenimente.

- ❖ **3 Octombrie – Educația de ieri, educația de azi:** activitate împreună cu prof. înv. primar Rusu Silvica Mihaela și clasa a III-a B
- ❖ **4 Octombrie – Ziua Mondială a Animalelor:** activitate împreună cu prof. biologie Strugaru Mădălina și clasa a VI-a D
- ❖ **16 Octombrie – Ziua dicționarului: Cum folosim dicționarul – Dicționarul detectivului:** activitate împreună cu prof. înv. primar Haureș Cornelia și cl. a IV-a C
- ❖ **22 Octombrie – Ziua bibliotecilor școlare – Ziua bibliotecarului școlar:** activitate împreună cu prof. înv. primar Hîj Angelica și clasa a IV-a A
- ❖ **25 Octombrie – În cadrul programului ȘCOALA ALTFEL: Toamna – frumusețe, bucurie și culoare:** activitate împreună cu prof. desen Grosari Adrian și clasa a V-a A
- ❖ **28 Noiembrie – 1 Decembrie – Ziua Națională a României:** activitate împreună cu prof. înv. primar Leahu Maria și clasa a III-a D
- ❖ **15 ianuarie – Ziua Culturii Naționale, Ziua Mihai Eminescu:** activitate împreună cu prof. lb. română Domnari Monica, prof. Schipor Andreea și clasele V-VI
- ❖ **Proiect educațional „Săptămâna Eminescu”,** coordonat de bibliotecar Mitric Andreea, în colaborare cu doamnele învățătoare Hîj Octavia, Gîza Lăcrămioara, Savu

Cristina, Nistor Mihaela, Rusu Silvana Mihaela, Fodor Dorina, Burciu Veronica și prof. limba română Crețan Andreea: elevii claselor: PB, a I-a F, a II-a E, a III-a A, a III-a B, a IV-a B, a IV-a D și a VIII-a C. Pe parcursul întregii săptămâni, în bibliotecă au fost organizate, zilnic, activități dedicate marelui poet: expoziție de carte, scurte prezentări informative oferite de bibliotecar.

- ❖ **24 Ianuarie – Alexandru Ioan Cuza și Unirea Principatelor Române:** activitate împreună cu prof. învă. primar Haureș Cornelia și clasa a IV-a C
- ❖ **5 Februarie – Ziua Cititului împreună și a Cititului cu Voce Tare:** activitate împreună cu prof. învă. primar Rusu Silvana și clasa a III-a B
- ❖ **5 Februarie – Ziua Cititului împreună și a Cititului cu Voce Tare:** activitate împreună cu prof. învă. primar Teleagă Elena, prof. învă. primar Hîj Liliana cu clasele a II-a B și a II-a D
- ❖ **15 Februarie – Ziua Națională a Lecturii:** activitate împreună cu prof. învă. primar Nistor Mihaela și clasa a III-a A
- ❖ **15 Februarie – Ziua Națională a Lecturii: Concurs de lectură:** activitate împreună cu prof. învă. primar Vlonga Angelica și clasa a I-a C
- ❖ **15 Februarie – Ziua Națională a Lecturii:** activitate împreună cu prof. religie Bîndiul Vera Elena și clasa a VIII-a E
- ❖ **10 Aprilie – Natura și animalele în textele literare:** activitate desfășurată în cadrul „Săptămâna Verde”, împreună cu prof. învă. primar Teleagă Elena și clasa a II-a B
- ❖ **30 Aprilie – Ziua Internațională a Cărții și a Dreptului de Autor și Ziua Națională a Bibliotecarului – 23 aprilie:** activitate împreună cu prof. învă. primar Vlonga Angelica și clasa a I-a C
- ❖ **9 Mai – Zi simbolică pentru România și Europa:** activitate împreună cu prof. desen Grosari Adrian și clasa a V-a A

Biblioteca școlii a participat în luna mai la un proiect în parteneriat cu **Centrul de Excelență pentru Copii și Tineret al Bibliotecii Județene „George Barițiu” Brașov**. Acțiunile Parteneriatului Educațional „Prietenie...pe o...sfoară....” sunt dedicate propovăririi literaturii pentru copii și a stimulării interesului pentru carte în rândul celor mici. Tema din **Ediția a 13-a 2025** a fost dedicată celebrării operei *Invizibilii* de Ioana Pârvulescu. Acest proiect a fost desfășurat în colaborare cu doamna învățătoare Rusu Silvana Mihaela și clasa a III-a B pe parcursul a trei întâlniri. În prima întâlnire, doamna bibliotecară a prezentat elevilor un material PowerPoint despre Ioana Pârvulescu și opera sa, *Invizibilii*. La partea de creație, elevii au primit fișe de colorat cu desene inspirate din carte, după care le-au decupat atent și le-au lipit de pe o foaie colorată. În ultima parte a activității, toate lucrările s-au expus pe o sfoară a prieteniei la căsuța cu povești din incinta școlii noastre. Cele mai frumoase lucrări au fost premiate, iar ceilalți elevi au primit diplome de participare.

Dezvoltarea bibliotecii școlare este susținută și de preocuparea constantă a bibliotecarului pentru formarea profesională. În luna aprilie 2025, am obținut grantul „Angela Bersekowski”, care mi-a oferit oportunitatea de a participa la al 89-lea Congresul Mondial al Bibliotecilor și Informației, organizat de IFLA – **Federația Internațională a Asociațiilor și Instituțiilor Bibliotecare**, desfășurat în perioada 17–21 august, în Astana, Kazakhstan. În cadrul acestui eveniment internațional de prestigiu, am reprezentat cu mândrie Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Rădăuți și biblioteca acesteia, având ca obiectiv aprofundarea cunoștințelor în domeniul biblioteconomiei și identificarea unor bune practici la nivel internațional. Experiența acumulată va fi valorificată în activitatea bibliotecii și diseminată în cadrul întâlnirilor profesionale, contribuind la dezvoltarea și modernizarea serviciilor oferite elevilor.

PROIECTE

Proiect Educativ de Promovare a Lecturii „Club de lectură”

Coordonatori: Prof. înv. primar Rusu Silvana Mihaela, profesor limba română Schipor Andreea și bibliotecar Mitric Andreea

Grup țintă: clasele II-VIII

Colaboratori: Doamnele învățătoare: Savu Cristina, Nistor Mihaela, Olariu Carmen, Leahu Maria.

PROIECTE

Proiectul educațional „Să dăruim o carte – Reînvie bucuria lecturii”

Coordonator: Bibliotecar Mitric Andreea

Grup țintă: elevii și cadrele didactice a școlii

Colaboratori: doamnele învățătoare Hîj Octavia, Rotariu Voichița, Bîndiu Angela, Vlonga Angelica, Moisoc Carmen, Gîza Lăcrămioara, Teleagă Elena, Nistor Mihaela și domnul profesor Herghelegiu Florin.

Rezultat campanie: 187 volume în valoare de 3.836,3 lei.

PROIECTE

Proiecte inițiate și coordonate de biblioteca școlii

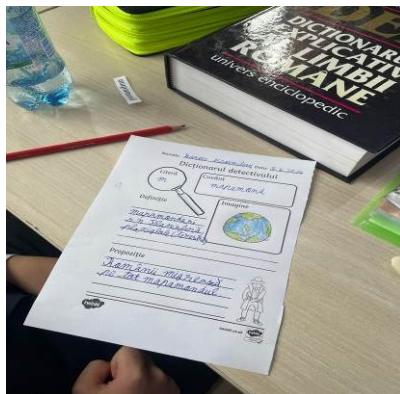
1. **3 Octombrie – Educația de ieri, educația de azi:** În colaborare cu prof. învă. primar Rusu Silvica Mihaela – clasa a III-a B

2. **4 Octombrie – Ziua Mondială a Animalelor:** Colaborator prof. biologie Strugaru Mădălina și clasa a VI-a D

3. **16 Octombrie – Ziua dicționarului: Cum folosim dicționarul – Dicționarul detectivului:** În colaborare cu prof. învă. primar Haureș Cornelia – clasa a IV-a C

PROIECTE

4. **22 Octombrie – Ziua bibliotecilor școlare – Ziua bibliotecarului școlar:** În colaborare cu prof. învă. primar Hîj Angelica și clasa a IV-a A

5. **25 Octombrie – În cadrul programului ȘCOALA ALTFEL: Toamna – frumusețe, bucurie și culoare:** În colaborare cu prof. desen Grosari Adrian și clasa a V-a A

6. **28 Noiembrie – 1 Decembrie – Ziua Națională a României:** În colaborare cu prof. învă. primar Leahu Maria – clasa a III-a D

7. **15 ianuarie – Ziua Culturii Naționale, Ziua Mihai Eminescu:** În colaborare cu prof. lb. română Domnari Monica și Schipor Andreea: clasele V-VI

PROIECTE

8. **Proiect educațional „Săptămâna Eminescu”**, coordonat de bibliotecar Mitric Andreea, în colaborare cu doamnele învățătoare Hîj Octavia, Gîza Lăcrămioara, Savu Cristina, Nistor Mihaela, Rusu Silvița Mihaela, Fodor Dorina, Burciu Veronica și prof. limba română Crețan Andreea: elevii claselor: PB, a I-a F, a II-a E, a III-a A, a III-a B, a IV-a B, a IV-a D și a VIII-a C.

9. **24 Ianuarie – Alexandru Ioan Cuza și Unirea Principatelor Române**: Colaborare cu prof. învă. primar Haureș Cornelia – clasa a IV-a C

PROIECTE

10. 5 Februarie – Ziua Cititului împreună și a Cititului cu Voce Tare: Colaborare cu prof. înv. primar Rusu Silvica Mihaela – clasa a III-a B; prof. înv. primar Teleagă Elena, prof. înv. primar Hîj Liliana cu clasele a II-a B și a II-a D

11. 15 Februarie – Ziua Națională a Lecturii: Concurs de lectură: În colaborare cu prof. înv. primar Vlonga Angelica – clasa a I-a C

12. 15 Februarie – Ziua Națională a Lecturii: În colaborare cu prof. religie Bîndiul Vera Elena – clasa a VIII-a E

PROIECTE

13. 15 Februarie – Ziua Națională a Lecturii: În colaborare cu prof. înv. primar Nistor Mihaela și clasa a III-a A

14. 10 Aprilie – Natura și animalele în textele literare: activitate desfășurată în cadrul „Săptămâna Verde”, împreună cu prof. înv. primar Teleagă Elena și clasa a II-a B

15. 30 Aprilie – Ziua Internațională a Cărții și a Dreptului de Autor și Ziua Națională a Bibliotecarului – 23 aprilie: În colaborare cu prof. înv. primar Vlonga Angelica – clasa a I-a C

16. 9 Mai – Zi simbolică pentru România și Europa: activitate împreună cu prof. desen Grosari Adrian și clasa a V-a A

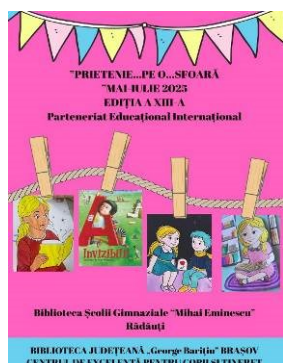

PROIECTE

Proiect de activitate în cadrul Parteneriatului Educațional Internațional „Prietenie... pe o ... sfoară...”, ediția a 13-a – 2025, inițiat și organizat de Centru de Excelență pentru Copii și Tineret al Bibliotecii Județene „George Barițiu” – Brașov, în parteneriat cu Biblioteca Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Rădăuți

Proiect în colaborare cu doamna învățătoare Rusu Silvana Mihaela – clasa a III-a B

Congresul Mondial al Bibliotecilor și Informației, organizat de IFLA – Federația Internațională a Asociațiilor și Instituțiilor Bibliotecare, desfășurat în perioada 17–21 august, Astana, Kazakhstan

Premiu I pentru o elevă din Rădăuți la Concursul Național „Alege! Este dreptul tău”

Profesor Grosari Adrian

Performanțele elevilor din Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Rădăuți confirmă, încă o dată, nivelul ridicat al educației și implicarea constantă în activități cu rol formativ. Un rezultat deosebit a fost obținut în cadrul concursului național „Alege! Este dreptul tău”, unde eleva Ioana Daneliuc, din clasa a VII-a, a câștigat Premiul I, sub coordonarea profesorului Adrian Grosari.

Concursul, organizat anual de Ministerul Educației și Cercetării în parteneriat cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, își propune să dezvolte în rândul elevilor o atitudine responsabilă și conștientă față de alegerile pe care le fac în calitate de consumatori. Tema ediției din acest an a vizat vulnerabilitatea tinerilor în fața publicității produselor precum tutunul, băuturile energizante și jocurile de noroc, inclusiv în mediul online și pe rețelele de socializare – un subiect de mare actualitate, care a provocat participanții să reflecteze asupra influențelor din jurul lor.

Prin rezultatul obținut, eleva Ioana Daneliuc a demonstrat seriozitate, implicare și o foarte bună înțelegere a tematicii propuse. Premiul I obținut reprezintă o recunoaștere a efortului depus, dar și a capacității sale de a analiza și de a aborda în mod responsabil problemele societății contemporane.

Succesul nu este unul întâmplător, ci face parte dintr-un parcurs educațional în care elevii sunt încurajați să participe la competiții și proiecte menite să le dezvolte gândirea critică și spiritul civic. Sub îndrumarea profesorului Adrian Grosari, elevii școlii au demonstrat în mod constant că pot obține rezultate deosebite, atunci când sunt sprijiniți și motivați corespunzător. Participarea la acest concurs a oferit elevilor oportunitatea de a conștientiza importanța alegerilor informate și de a înțelege mai bine influențele la care sunt expuși zilnic. Astfel de experiențe contribuie semnificativ la formarea unor tineri responsabili, capabili să ia decizii corecte și să adopte un comportament echilibrat.

Rezultatul obținut de eleva Ioana Daneliuc reprezintă nu doar o performanță individuală, ci și o realizare a întregii comunități școlare. Este dovada faptului că educația de calitate, bazată pe implicare, seriozitate și profesionalism, poate genera rezultate remarcabile. Felicitări Ioana pentru această reușită deosebită și profesorului coordonator pentru dedicarea și sprijinul oferit! Acest succes reprezintă un exemplu pentru toți elevii care își doresc să se afirme prin muncă, perseverență și responsabilitate.

Muncă și performanță

Profesor Coroamă Sorin Nicolae

Munca depusă de elevii și profesorii școlii noastre se reflectă în fiecare rezultat obținut la concursuri și olimpiade școlare. În spatele fiecărui premiu stau ore întregi de studiu, perseverență și dorința de autodepășire. Elevii își dedică mult timp aprofundării cunoștințelor, participând la pregătiri suplimentare. Profesorii, la rândul lor, nu sunt doar dascăli, ci și mentori care inspiră, motivează și ghidează elevii spre excelență. Prin răbdare și profesionalism, aceștia reușesc să descopere potențialul fiecărui copil și să îl valorifice la maximum.

Elevii renunță adesea la momente de relaxare pentru a se pregăti, iar profesorii investesc timp suplimentar, dincolo de orele de curs, pentru a-i susține. Există emoții, eforturi intense și uneori chiar dezamăgiri, însă toate acestea contribuie la dezvoltarea personală.

Rezultatele obținute la concursuri și olimpiade în anul școlar 2024-2025, reprezintă nu doar o recunoaștere a muncii depuse, ci și o dovadă a valorii Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Rădăuți. Fiecare premiu aduce mândrie atât elevilor, cât și cadrelor didactice.

Mai mult decât atât, elevii premiați devin un adevărat exemplu pentru colegii lor. Succesul lor demonstrează că performanța este posibilă pentru oricine este dispus să muncească și să persevereze. Fiecare reușită individuală devine un pas înainte pentru întreaga școală.

Olimpiada Națională de Religie Ortodoxă- faza națională

Premiul special – Dăscălescu Anastasia Gabriela, clasa a VI-a A

Prof. coord. Bîndiul Vera Elena

Olimpiada Națională de Geografie- faza națională

Premiul special – Diaconescu Ecaterina, clasa a VIII-a B

Prof coord. Cîmpan Lucica

Olimpiada Națională de Religie Ortodoxă- faza județeană

Premiul I – Dăscălescu Anastasia Gabriela, clasa a VI-a A

Prof. coord. Bîndiul Vera Elena

Mențiune - Apetrei Alma Sînziana, clasa a VI-a D

Prof. coord. Bîndiul Vera Elena

Mențiune - Aanei Astrid, clasa a VI-a A

Prof. coord. Bîndiul Vera Elena

Olimpiada Națională de Geografie - faza județeană

Premiul al III-lea – Diaconescu Ecaterina, clasa a VIII-a B

Prof coord. Cîmpan Lucica

Mențiune - Florea David, clasa a VIII-a B

Prof coord. Cîmpan Lucica

Mențiune - Iacoban Victor, clasa a VIII-a D

Prof coord. Cîmpan Lucica

Premiul special - Fanasov Luca, clasa a VIII-a B

Prof coord. Cîmpan Lucica

Olimpiada de limba germană modernă - faza județeană

Mențiune - nivel A1- Daneliuc Ioana, clasa a VII-a D

Prof coord. Apetrei Sorina

Mențiune - nivel A1- Matcovschi Mara, clasa a VII-a D

Prof coord. Apetrei Sorina

PERFORMANȚĂ ȘI EXCELENȚĂ

Mențiune - nivel A2- Diaconescu Ecaterina, clasa a VIII-a B

Prof coord. Apetrei Sorina

Olimpiada Națională de Religie cultul romano catolic - faza județeană

Premiul I – Matcovschi Mara, clasa a VII-a D

Prof. coord. Iustin Burcă

Olimpiada de limba și literatura română - faza județeană

Mențiune – Florea Elizabeth, clasa a VI-a A

Prof. coord. Domnari Monica

Mențiune – Vlad Cristian , clasa a VI-a D

Prof. coord. Schipor Andreea Bogdana

Mențiune – Lupo Adriana , clasa a VI-a B

Prof. coord. Lungu Darius

Olimpiada Națională de Matematică - faza județeană

Mențiune – Fanasov Andrei, clasa a VI-a B

Prof. coord. Sascău Gabriela Cica

Mențiune – Florea Elizabeth, clasa a VI-a A

Prof. coord. Popa Ana Marcela

Olimpiada Națională a Sportului Școlar – faza județeană

Premiul al II-lea – Echipa de baschet fete:

Hașcec Vanessa clasa a VIII-a B

Vicovan Andreea clasa a VIII-a C

Grigorean Eleonora clasa a VII-a C

Coroamă Ruxandra clasa a VII-a D

Pascariu Maia clasa a VII-a D

Rusu Amalia clasa a VII-a D

Teleagă Ana-Maria clasa a VII-a D

Tivadar Ariana clasa a VII-a D

Țibu Sofia clasa a VII-a D

Galan Sarah clasa a VI-a C

Prof. coord. Fișcu Mihaela

Premiul al II-lea – Echipa de baschet băieți:

Ciornei Matei clasa a VIII-a B

Dascălu Remus clasa a VIII-a B

Cîrstean Iulian clasa a VIII-a A

Ștubianu Eduard clasa a VIII-a E

Hîntari Iulian clasa a VIII-a E

Martiniuc Alexandru clasa a VIII-a D

Șorodoc Ștefan clasa a VII-a C

Corduneanu Ciprian clasa a VI-a C

Bobu Claudiu clasa a VIII-a C

Răuțu Matei clasa a VIII-a C

Prof. coord. Bîndiu Angel

Olimpiada Națională de Istorie – faza județeană

Mențiune – Muha Matei, clasa a VIII-a B

Prof. coord. Coroamă Sorin Nicolae

Concursul Național de Biologie „George Emil Palade” pentru clasele V-VII - faza națională

Premiul special –Fanasov Luca, clasa a VIII-a B

Prof. coord. Strugaru Mădălina

PERFORMANȚĂ ȘI EXCELENȚĂ

Concursul Național de Biologie „George Emil Palade” pentru clasele V-VII - faza județeană

Premiul I – Fanasov Luca, clasa a VIII-a B

Premiul al II-lea – Crevco Miriam, clasa a VII-a C

Mențiuni – Halus Angel Ștefan - clasa a VII-a A

Aanei Astrid - clasa a VI-a A

Florea Elisabeth - clasa a VI-a A

Irimia Andrei Valentin - clasa a V-a B

Prof. coord. Strugaru Mădălina

Mica Olimpiadă de Geografie „Terra” clasele V-VII- faza județeană

Premiul al II-lea - Luchian Elias Luca, clasa a V-a A

Premiul al III-lea – Grijincu Alesia Rebeca, clasa a V-a A

Mențiune – Tășală Eliza Maria, clasa a V-a A

Prof. coord. Cîmpan Lucica

Mica Olimpiada de Istorie „Clio” clasele V-VII- faza județeană

Mențiune – Tășală Eliza Maria, clasa a V-a A

Mențiune – Grijincu Alesia Rebeca, clasa a V-a A

Prof. coord. Coroamă Sorin Nicolae

Concursul Interjudețean „ZIRCON” – Chimie + Fizică

20 de elevi participanți au obținut premii și mențiuni la nivelul disciplinelor și la nivelul concursului

Prof. coord.: Strugaru Mădălina, Capșan Maria, Amariței Nușa

Concursul Centrelor de Excelență „Cătălin Țigăeru”- Suceava

Mențiune – Rusu Flavia Andreea, clasa a VII-a D

Prof. coord. Popescu Silvana

Concursul zonal de matematică „MATE la EH”

Premiul al III-lea – Rotaru Elena Diana, clasa a VIII-a E

Premiul al III-lea – Mihalescu Matei, clasa a VIII-a E

Mențiune – Ignătescu Andreea, clasa a VIII-a E

Prof. coord. Popa Marcela

Mențiune – Teleagă Elisabeta, clasa a VIII-a B

Mențiune – Prelipcean Rebeca, clasa a VIII-a C

Prof. coord. Sascău Gabriela Cica

Mențiune – Iacoban Victor, clasa a VIII-a D

Prof. coord. Popescu Silvana

Concursul Internațional de arte plastice „Nova Zagora” ediția a XXVII-a – BULGARIA

Premiu – Moloci Cristina, clasa a V-a A

Prof. coord. Grosari Adrian

Concursul internațional de arte plastice „INNES SPOJRZENIE” Ediția a XXIII- a – POLONIA

Premiu – Racolta Rebeca, clasa a VI-a D

Prof. coord. Grosari Adrian

Concursul interjudețean de pictură „Obiceiuri de iarnă în imaginația copiilor” ediția a XII-a – faza județeană

Premiul special - Cojocă Victoria, clasa a VI-a C

Premiul special - Popovici Lavinia, clasa a V-a B

Premiul I - Popescu Ingrid, clasa a VI-a C

Premiul al II-lea – Văcărean Alexandra, clasa a VIII-a A

Prof. coord. Grosari Adrian

PERFORMANȚĂ ȘI EXCELENȚĂ

Concursul județean de artă plastică și decorativă „Lumină din suflet de copil” ediția a VI-a- Galați- faza județeană

Premiul I - Apetrei Alma Sânziana, clasa a VI-a D

Prof. coord. Grosari Adrian

Concursul interjudețean de arte vizuale „Pe urmele maestrului Ion Irimescu” ediția a X-a –Fălțiceni- faza județeană

Premiul I - Tănase Anastasia, clasa a VIII-a B

Diaconescu Ecaterina, clasa a VIII-a B

Teleagă Elisabeta, clasa a VIII-a B

Premiul al II-lea –Zaharie Elisa, clasa a VI-a C

Prof. coord. Grosari Adrian

Concursul Național Comper - Etapa I

Premiul I -Tășală Eliza Maria, clasa a V-a A

Premiul al II-lea - Moloci Cristina-Maria - clasa a V-a A

Fanasov Andrei - clasa a VI-a B

Mențiuni - Butnaru Tudor - clasa a V-a A

Calancea Ștefan Teodor - clasa a V-a A

Grijincu Alesia-Rebeca - clasa a V-a A

Huzdup Andrei Ioan - clasa a V-a A

Luchian Elias Luca - clasa a V-a A

Pojoga Iustin Cristian - clasa a V-a A

Dumitrași Miruna Isabela - clasa a VI-a B

Hîj Dalia Ștefania - clasa a VI-a B

Vaslav Antonie Constantin - clasa a VI-a B

Prof. coord. Sascău Gabriela Cica

Premiul al III-lea - Șecman Robert - clasa a VI-a A

Chelba Eliza - clasa a VII-a A

Mențiuni - Florea Elizabeth - clasa a VI-a A

Aanei Astrid - clasa a VI-a A

Olariu Antuza - clasa a VII-a A

Prof. coord. Popa Marcela

Concursul Național Comper – Etapa a II -a

Premiul al III-lea - Grijincu Alesia-Rebeca - clasa a V-a A

Mențiuni - Butnaru Tudor - clasa a V-a A

Moloci Cristina-Maria - clasa a V-a A

Luchian Elias Luca - clasa a V-a A

Prof. coord. Sascău Gabriela Cica

Premiul al II-lea - Chelba Eliza - clasa a VII-a A

Premiul al III-lea – Hrișcă Adela - clasa a VI-a A

Mențiuni - Florea Elizabeth - clasa a VI-a A

Aanei Astrid - clasa a VI-a A

Șecman Robert - clasa a VI-a A

Răduț Alexandru- clasa a VI-a A

Rotariu Bogdan- clasa a VI-a A

Dăscălescu Anastasia Gabriela, clasa a VI-a A

Prof. coord. Popa Marcela

Concursul Național CAMPIOMATE

Medalie de aur – Cheiner Maia Antonia- clasa a VI-a A

Dăscălescu Anastasia Gabriela, clasa a VI-a A

PERFORMANȚĂ ȘI EXCELENȚĂ

Medalie de argint – Tomșa Andrei, clasa a VI-a A

Mențiune – Ignătescu Andreea, clasa a VIII-a B

Prof. coord. Popa Marcela

The National Public Speaking Competition in English – secțiunea scriere creativă

Premiul I – Robu Iulia-Nectaria, clasa a VII-a D

Prof. coord. Stingheriu Marius

The National Public Speaking Competition in English – secțiunea monolog

Premiul al III-lea – Lungoci Andreea Ioana, clasa a VI-a D

Mențiune – Fraseniu Daria Ioana, clasa a VI-a D

Prof. coord. Hurjui Viorel

Premiul al III-lea – Buzic Diana, clasa a VIII-a B

Prof. coord. Hîj Florentina

Campion în Școală (baschet 3x3) - faza județeană

Premiul al III-lea – Ciornei Matei, clasa a VIII-a B

Cîrstean Iulian, clasa a VIII-a A

Șorodoc Ștefan, clasa a VII-a C

Pescleve David, clasa a VII-a C

Prof. coord. Fișcu Mihaela

Festivalul interjudețean „ZILELE SPORTULUI ȘCOLAR” – gimnastică

Premiul al II-lea – Petrescu Lorena

Prof. coord. Fișcu Mihaela

Festivalul interjudețean „ZILELE SPORTULUI ȘCOLAR” – șah

Premiul al III-lea – Muha Iustin, clasa a VII-a C

Prof. coord. Fișcu Mihaela

Concursul „Șah în școală” CUPA EGGER

Premiul al II-lea – Muha Matei, clasa a VIII-a B

Prof. coord. Toader Elena

Festivalul Concurs Județean de Cultură Germanofonă DACHFEST-EDIȚIA I - faza județeană

Premiul I - Pirckmayer Eva Stephana, clasa a V-a C

Premiul al III-lea – Ionesi Alessia Ioana, clasa a VII-a C

Zincă Sofia-Elizabeth, clasa a VII-a C

Pescleve David Ionuț, clasa a VII-a C

Lozneau Bianca Federica, clasa a VII-a C

Prof. coord. Gîlcă Ana-Maria-Xenia

CUPRINS

1.	MOTTO	1
2.	LIRICE	2
3.	ATELIER LITERAR	15
4.	ESEURI	26
5.	NATURA DIN JURUL NOSTRU.....	29
6.	ÎN LUMEA POVEȘTIILOR	40
7.	PAGINI DE JURNAL	51
8.	LET`S JUST BE CREATIVE	71
9.	MICI ȘI TALENTAȚI	73
10.	ATELIER DIDACTIC	75
11.	PROIECTE	77
12.	PERFORMANȚĂ ȘI EXCELENȚĂ	115